

UOHSX00CUVXM

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0105/2019/VZ-01052/2020/533/BŠp

Brno: 10. ledna 2020

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 11. 3. 2019 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Česká republika – Ministerstvo obrany, IČO 60162694, se sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6,
- navrhovatel – MPI CZ s.r.o., IČO 27562468, se sídlem Hornokrčská 704/13, 140 00 Praha 4,

ve věci přezkoumání postupu zadavatele směřujícího k zadání veřejné zakázky „Ruční palné zbraně ČZ UB“ s odkazem na obecnou výjimku podle ustanovení § 29 písm. s) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, kdy zadavatel vyzval dodavatele – Česká zbrojovka a.s., IČO 46345965, se sídlem Svat. Čecha 1283, 688 01 Uherský Brod – k podání nabídky „Výzvou k jednání a prokázání splnění kvalifikace“ ze dne 20. 12. 2018,

rozhodl takto:

Návrh navrhovatele – MPI CZ s.r.o., IČO 27562468, se sídlem Hornokrčská 704/13, 140 00 Praha 4 – ze dne 11. 3. 2019 **se** podle § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **zamítá**, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

- Zadavatel – Česká republika – Ministerstvo obrany, IČO 60162694, se sídlem Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6 (dále jen „zadavatel“) – zahájil postup směřující k zadání veřejné zakázky „Ruční palné zbraně ČZ UB“ mimo zadávací řízení s odkazem na obecnou výjimku podle ustanovení § 29 písm. s) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „veřejná zakázka“ a „zákon“), kdy zadavatel vyzval dodavatele – Česká zbrojovka a.s., IČO 46345965, se sídlem Svat. Čecha 1283, 688 01 Uherský Brod (dále jen „Česká zbrojovka a.s.“) – k podání nabídky „Výzvou k jednání a prokázání splnění kvalifikace“ ze dne 20. 12. 2018 (dále jen „Výzva“).
- V bodě 1. „Předmět zakázky“ Výzvy zadavatel uvedl, že »Předmětem veřejné zakázky je uzavření rámcové dohody na dodávku vojenského materiálu strategického určení, pro plnění mezinárodních závazků o společné obraně, především k zajištění ochrany podstatných bezpečnostních zájmů ČR - v letech 2019 – 2025 následujícího zboží:

Část A:

	množství zboží v ks	
	minimální - maximální	
ÚP CZ BREN 2 se 14" hlavní, ráže 5,56 x 45 mm	0	12000
ÚP CZ BREN 2 s 11" hlavní, ráže 5,56 x 45 mm	0	2300
podvěsný granátomet CZ 805 G1, ráže 40 x 46 mm	0	1435
zaměřovací kolimátorový dalekohled pro ÚP CZ BREN 2	0	14300
zaměřovací systém – přídatný denní dalekohled pro ÚP BREN 2	0	2030
zaměřovací systém – přídatný noční dalekohled NV-Mag3 pro ÚPCZ BREN 2	0	2030
vícifunkční laserový značkovač/osvětlovač - zaměřovací laser s dvojitým paprskem - progresivní DBAL-A4 pro ÚP CZ BREN 2	0	2006
souprava náhradních dílů 1 : 100 pro automatickou ÚP CZ BREN 2	0	143
souprava nářadí zbrojíře pro automatickou ÚP CZ BREN 2	0	27
souprava náhradních dílů 1 : 10 pro podvěsný granátomet CZ 805 G1	0	140
souprava nářadí zbrojíře pro podvěsný granátomet CZ 805 G1	0	24
přepravní obal na 5 ks ÚP	0	2860

Část B:

	množství zboží v ks	
	minimální - maximální	
puška CZ BREN 2, ráže 7,62 x 51 mm NATO	0	350
denní zaměřovač Nightforce Atacr1-8x24 F1 pro BREN 2, 7,62 x 51 mm NATO	0	350
noctovizní předsádka pro BREN 2, 7,62 x 51 mm NATO	0	350

<i>značkovač/ozařovač SPIR</i>	0	350
<i>souprava náhradních dílů 1 : 25 pro opravy 25 ks zbraní</i>	0	22
<i>souprava nářadí zbrojáře 1 : 25 pro opravy a hodnocení technického stavu 25 ks zbraní</i>	0	20
<i>souprava náhradních dílů 1 : 25 pro opravu 25 ks denních zaměřovačů</i>	0	22
<i>souprava náhradních dílů 1 : 25 pro opravu 25 ks noktovizních předsádek</i>	0	22
<i>souprava náhradních dílů 1 : 25 pro opravu 25 ks značkovačů/ozařovačů</i>	0	22

Část C1:

	<i>množství zboží v ks</i>	
	<i>minimální - maximální</i>	
<i>pistole CZ P-10 C, ráže 9 x 19 mm</i>	0	18000
<i>pistole CZ P-10 C, ráže 9 x 19 mm s úpravou pro tlumič hluku výstřelu</i>	0	1000
<i>tlumič hluku výstřelu</i>	0	1000
<i>pouzdro na tlumič hluku výstřelu</i>	0	1000
<i>pouzdro na pistoli s taktickou svítilnou textilní</i>	0	19000
<i>pouzdro pro zásobník PI</i>	0	57000
<i>taktická svítilna Inforce aplc compact</i>	0	2000
<i>poměrová souprava náhradních dílů 1 : 1 000 pro opravy pistolí CZ P-10 C</i>	0	25
<i>souprava nářadí zbrojáře pro opravy pistolí CZ P-10 C</i>	0	28

Část C2:

	<i>množství zboží v ks</i>	
	<i>minimální - maximální</i>	
<i>pistole CZ P-10 F, ráže 9 x 19 mm</i>	0	900
<i>pistole CZ P-10 F, ráže 9 x 19 mm s úpravou pro tlumič hluku výstřelu</i>	0	100
<i>tlumič hluku výstřelu</i>	0	100
<i>pouzdro na tlumič hluku výstřelu</i>	0	100
<i>pouzdro na pistoli s taktickou svítilnou textilní</i>	0	1000
<i>pouzdro pro zásobník PI</i>	0	3000
<i>poměrová souprava náhradních dílů 1 : 1 000 pro opravy pistolí CZ P-10 F</i>	0	1
<i>souprava nářadí zbrojáře pro opravy pistolí CZ P-10 F</i>	0	3

Část D:

	<i>množství zboží v ks</i>	
	<i>minimální - maximální</i>	
<i>osobní obranná zbraň PDW CZ SCORPION EVO 3 A1, ráže 9 x 19 mm</i>	<i>0</i>	<i>94</i>
<i>kolimátorový zaměřovač pro PDW MICRO T2</i>	<i>0</i>	<i>94</i>
<i>přepravní obal na 5 ks zbraní PDW CZ SCORPION EVO 3 A1</i>	<i>0</i>	<i>20</i>
<i>poměrová souprava náhradních dílů 1 : 1 00 pro opravy zbraní PDW CZ SCORPION EVO 3 A1</i>	<i>0</i>	<i>1</i>
<i>souprava nářadí zbrojíře pro opravy zbraní PDW CZ SCORPION EVO 3 A1</i>	<i>0</i>	<i>3«</i>

3. Dne 18. 2. 2019 doručil dodavatel – MPI CZ s.r.o., IČO 27562468, se sídlem Hornokřčská 704/13, 140 00 Praha 4 (dále jen „navrhovatel“) – zadavateli námitky ze dne 15. 2. 2019, kterými brojil proti postupu zadavatele směřujícímu k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení s využitím výjimky podle ustanovení § 29 písm. s) zákona (dále jen „námitky“). Rozhodnutím o námitkách ze dne 1. 3. 2019, které bylo navrhovateli doručeno téhož dne (dále jen „rozhodnutí o námitkách“), zadavatel námitky navrhovatele odmítl.
4. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 11. 3. 2019 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“).

II. OBSAH NÁVRHU

5. Navrhovatel je přesvědčen, že zadavatel využil v předmětné veřejné zakázce nezákonně výjimku dle § 29 písm. s) zákona, neboť nesplňuje podmínky pro použití předmětné výjimky. Navrhovatel uvádí, že zadavatel tímto postupem porušil právo v oblasti zadávání veřejných zakázek a veřejné podpory, neboť se jedná o významnou finanční subvenci spočívající v nezákonném přímém přidělení předmětné veřejné zakázky dodavateli Česká zbrojovka a.s., čímž zadavatel ovlivní podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie se zbraněmi včetně trhu se zbraněmi pro civilní a služební určení, a hrozí tak poškození navrhovatele i dalších dodavatelů zbraní.
6. Navrhovatel má za to, že pistole CZ P-10 a útočné pušky CZ BREN 2, které zadavatel v rámci předmětu veřejné zakázky poptává, nejsou vojenským materiálem ve smyslu zákona, a tudíž není možné využití výjimky stanovené v § 29 písm. s) zákona. Pro podporu své argumentace navrhovatel odkazuje na rozsudek Soudního dvora Evropské unie („dále jen „SDEU“) ze dne 7. 6. 2012 ve věci C-615/10, *Insinööritoimisto Instiimi Oy* a ze dne 8. 4. 2008 ve věci C-337/05, *Komise v. Itálie*, z nichž dle navrhovatele mj. vyplývá, že pokud neexistují podstatné úpravy mezi vojenskou a nevojenskou verzí materiálu, pak jej nelze považovat za vojenský, neboť má z principu dvojí užití. Navrhovatel uvádí, že pistole CZ P-10, které zadavatel poptává, jsou běžné dostupné i na civilním trhu, přičemž není pravdou, že tyto pistole byly vyvinuty výhradně pro vojenské účely. Zadavatelem v rozhodnutí o námitkách popisovaná vojenská specifika pořizovaných pistolí CZ P-10 C a F nepředstavují dle navrhovatele žádné

konstrukční změny pistolí, které by bylo možno považovat za podstatné úpravy ve smyslu výše uvedených rozsudků SDEU, ani nejsou žádným výsadním specifickým produktem dodavatele Česká zbrojovka a.s., ale typickými vlastnostmi, případně běžnými volitelnými prvky možné konfigurace u těchto kategorií zbraní, tj. dle navrhovatele se jedná pouze o volitelné úpravy, které mohl zadavatel vyřešit technickými požadavky v rámci zadávací dokumentace v otevřeném zadávacím řízení. Navrhovatel upozorňuje, že ani pušky CZ BREN 2, jejichž pořízení je předmětem veřejné zakázky, nejsou určeny pouze k vojenským účelům, neboť jsou určeny pro všechny ozbrojené složky (např. i pro policii) a ve zjednodušené variantě určené pro střelbu jednotlivými ranami jsou nabízeny i na trzích civilních. Tuto námitku uvedenou navrhovatelem již v námitkách zadavatel dle navrhovatele dostatečně nevypořádal.

7. Navrhovatel žádá, aby si Úřad jako důkaz k jednoznačnému prokázání konkrétních odlišností jednotlivých zbraní vyžádal od zadavatele předložení kompletní technické i výkresové dokumentace pistole CZ P-10 a útočné pušky CZ BREN 2, a to ve verzích určených pro civilní trh, bezpečnostní složky a ve verzi určené pro dodání v rámci předmětné veřejné zakázky, a dále předložení všech verzí zbraní k porovnání. Rovněž navrhovatel žádá o provedení důkazu předložením dokumentace o vývoji jednotlivých zbraní a ověřením specifických vlastností zbraní dodavatele Česká zbrojovka a.s. na dotaz u jiných evropských výrobců zbraní.
8. Dále navrhovatel konstatuje, že proces schvalování zbraní, kontrolní a vojenské zkoušky, zavedení, jakož i proces státního ověřování jakosti, kterými zadavatel mj. v rozhodnutí o námitkách demonstruje vojenský charakter poptávaného plnění, je standardním a formalizovaným postupem, který probíhá u jakékoliv akvizice pro Armádu České republiky (dále jen „AČR“). Argumentaci zadavatele, že státní ověřování jakosti má být znakem určujícím výhradní vojenské určení materiálu, což dle zadavatele vyplývá z rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0581/2016/VZ-42469/2016/541/MSc ze dne 17. 10. 2016 (dále jen „rozhodnutí Úřadu ze dne 17. 10. 2016“), považuje navrhovatel za dezinterpretaci předmětného rozhodnutí.
9. Dle navrhovatele není splněna ani podmínka, aby byl postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky. Navrhovatel odkazuje na koncepční a strategické dokumenty státu v oblasti obrany a bezpečnosti, tj. především na Koncepti výstavby Armády České republiky 2025 (dále jen „KVAČR 2025“) a Strategii vyzbrojování a podpory rozvoje obranného průmyslu České republiky do roku 2025 (dále jen „Strategie vyzbrojování 2025“), které dle navrhovatele neobsahují nic, co by mohlo sloužit jako základ pro využití předmětné výjimky ze zákona, avšak uvádí, že v obecné rovině jsou zde bezpečnostní zájmy vyjádřeny. Navrhovatel žádá, aby si Úřad k provedení důkazu vyžádal od zadavatele rozhodnutí, kterým zadavatel schválil využití předmětné výjimky. K argumentu zadavatele, že předmět veřejné zakázky byl stanoviskem příslušné sekce ministerstva obrany označen jako „vojenský materiál strategického významu“ navrhovatel uvádí, že označení předmětu veřejné zakázky za strategický neznamena automaticky, že jsou splněny zákonné podmínky pro využití výjimky ve smyslu § 29 písm. s) zákona.
10. Navrhovatel namítá, že argument zadavatele udržením suverenity dodávek a strategičnosti národního výrobce Česká zbrojovka a.s. nedává v kontextu rozhodnutí o námitkách

a rozsudku SDEU ze dne 30. 9. 2003 ve věci T-26/01, Fiocchi munizioni SpA smysl, neboť v tomto případě SDEU řešil otázku státní podpory pro státní podnik vyrábějící vojenský materiál ve vlastnictví státu a přitom obchodující rovněž na trhu s civilním materiálem. V případě dodavatele Česká zbrojovka a.s. se ovšem jedná o čistě soukromý podnik, jak upozorňuje navrhovatel.

11. Navrhovatel je přesvědčen, že není splněna ani podmínka „nezbytnosti“ a uvádí, že akvizice ručních palných zbraní jsou v jiných evropských zemích běžně realizovány v otevřených zadávacích řízeních, přičemž na některé odkazuje. Navrhovatel přitom poukazuje na to, že sofistikovanější zbraně s větším bojovým potenciálem (např. Gripen, CASA, Pandur) pořizuje zadavatel od výrobců ze zahraničí. Dle navrhovatele se zadavatel rovněž v rozhodnutí o námitkách nikterak nevyjádřil k tomu, v čem by realizace zadávacího řízení mohla ohrozit některý z podstatných bezpečnostních zájmů České republiky.
12. Dále navrhovatel popisuje pořízení v současnosti zadavatelem používaných pistolí CZ 75 SP 01 Phantom a útočných pušek CZ 805 BREN a zabývá se konstrukčními rozdíly a kompatibilitou mezi těmito stávajícími a zadavatelem nově poptávanými zbraněmi. Navrhovatel nesouhlasí s argumentem zadavatele ohledně nutné unifikace a kompatibility pořizovaných zbraní se stávajícími zbraněmi AČR z výroby dodavatele Česká zbrojovka a.s. v návaznosti na dokončení přezbrojení zbraněmi téhož výrobce. S ohledem na počty pořizovaných zbraní a plánovaným stavem vojáků z povolání i aktivních záloh se totiž dle navrhovatele jedná o kompletní přezbrojení AČR. Rovněž technicky i užitelsky jsou dle navrhovatele stávající a nově pořizované zbraně dodavatele Česká zbrojovka a.s. prakticky neslučitelné.
13. Dle navrhovatele rovněž nepřichází v úvahu splnění podmínky ohledně vyloučení nepříznivého vlivu na podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny k výlučně vojenským účelům, neboť v předmětném případě se nejedná o čistě vojenský materiál. Dle navrhovatele povede realizace veřejné zakázky k ovlivnění tržního postavení dodavatele Česká zbrojovka a.s. na trhu s vojenským, služebním i civilním materiálem. Navrhovatel je přesvědčen, že zadá-li zadavatel předmětnou veřejnou zakázku s ohledem na její předpokládanou hodnotu bez jakékoliv soutěže, povede to k realizaci vyšší marže a zisku konkrétního vybraného dodavatele, než by bylo obvyklé při uzavření kontraktu v konkurenčním prostředí, přičemž takto způsobená tržní nerovnováha bude moci být tímto dodavatelem přenesena do dalších obchodů i do civilní části relevantního trhu tím, že tento dodavatel bude dále nabízet nižší a teoreticky i dumpingové ceny, neboť dostatečný zisk bude mít zajištěn předmětnou veřejnou zakázkou.
14. Vzhledem k výše uvedenému se navrhovatel domáhá, aby Úřad zadavateli zakázal pokračovat v postupu směřujícím k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

15. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dne 11. 3. 2019, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele. Zadavatel obdržel stejnopis návrhu téhož dne.
16. Účastníky správního řízení podle § 256 zákona jsou:

- zadavatel,
 - navrhovatel.
17. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-07394/2019/533/BKu ze dne 14. 3. 2019, který byl účastníkům doručen téhož dne.
18. Usnesením č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-07484/2019/533/BKu ze dne 14. 3. 2019 určil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonu – zaslání originálu dokumentace související s postupem zadavatele směřujícím k zadání veřejné zakázky s odkazem na obecnou výjimku podle ustanovení § 29 písm. s) zákona.

Vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 21. 3. 2019

19. Ve svém vyjádření k návrhu ze dne 21. 3. 2019, které bylo Úřadu doručeno téhož dne, zadavatel uvádí, že setrvává na své argumentaci uvedené v rozhodnutí o námitkách, na které plně odkazuje, neboť je přesvědčen, že již z něj je patrné, že šetřená veřejná zakázka naplňuje podmínky stanovené v ustanovení § 29 písm. s) zákona. Zadavatel rovněž uvádí, že navrhovatel v některých částech návrhu rozšiřuje svou argumentaci nad rámec podaných námitek.
20. Zadavatel je přesvědčen, že předmět veřejné zakázky je vojenským materiálem ve smyslu zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ozbrojených silách České republiky“), neboť všechny zbraně, které mají být dodány v rámci plnění předmětu veřejné zakázky, jsou označeny speciálním znakem ve smyslu § 31 odst. 1 zákona o ozbrojených silách České republiky. Dle zadavatele potom nelze přisvědčit argumentu navrhovatele, že vojenské verze poptávaných zbraní jsou odvozené od civilních verzí, neboť je tomu právě naopak. I pokud by však byly poptávané zbraně skutečně odvozeny od civilních verzí, splňovaly by definici vojenského materiálu ve smyslu § 28 písm. n) zákona, což dle zadavatele vyplývá z rozsudku SDEU ve věci C-615/10 ze dne 7. 6. 2012, v němž SDEU dospěl k názoru, že příslušnou výjimku lze vztahovat i na výrobky, které přestože byly původně navrženy k civilním účelům, byly následně podstatně pozměněny pro vojenské účely.
21. Zadavatel uvádí, že v případě předmětu veřejné zakázky se jedná o materiál, který byl prvotně vyvinut, zkonstruován a určen k vojenským účelům, což dle něj dokládají specifické požadavky zadavatele na povrchovou úpravu zbraní, která musí mít minimální odrazivost světelných zdrojů, odolnost proti otěru, korozi, slané a sladké vodě, vlhku, agresivním látkám a produktům vznikajícím při střelbě při použití konzervačních prostředků schválených k používání v AČR, požadavky na možnost provedení odmořování a dekontaminace při použití zbraní hromadného ničení a rovněž je u nich aplikována náročnější povrchová úprava tzv. nitridace v plynu s následnou oxidací. Všechny poptávané zbraně taktéž dle zadavatele splňují požadavky na munici užívanou AČR, a to i podvěsný granátomet, který je poptáván jako součást zbraňového systému útočné pušky CZ BREN 2, a který je výslovně určen pro probíjení pancíře vojenských vozidel. Zadavatel upozorňuje i na další ryze vojenské příslušenství poptávané k útočné pušce CZ BREN 2, jako laserové značkovací a osvětlovací přístroje působící v denním a infračerveném spektru a prostředky nočního vidění určené pro bojovou činnost v noci. Samotná útočná puška CZ BREN 2 je dle zadavatele plně automatická a konstrukčně uzpůsobená pro použití tlumiče hluku výstřelu určeného

k tiché eliminaci protivníka, přičemž obdobným způsobem jsou konstruovány i pistole CZ P-10, součástí jejichž plánované dodávky jsou i samotné tlumiče hluku výstřelu. Pro veškeré poptávané příslušenství souprav zbraní, u kterých je možné pozorování nepřítele nočními prostředky, je navíc dle zadavatele uplatněn požadavek Českého obranného standardu ČOS 108017 na maskovací vzory AČR.

22. Ke splnění podmínky ohledně postupu nezbytného k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky zadavatel uvádí, že prioritním bezpečnostním zájmem České republiky, resp. zadavatele, je zajistit ochranu jednotlivých vojáků a stabilní hospodářskou základnu pro výrobu zbraní určených pro jejich ochranu, což vyplývá přímo ze Strategie vyzbrojování 2025, z níž zadavatel dále cituje, že *„Zadání zakázky na vojenský materiál v zahraničí může vést k oslabení domácí průmyslové základny nezbytné pro obranu státu. Pokud toto zadání zakázky jasně narušuje bezpečnost dodávek, mohou být aspekty ekonomické efektivnosti podřízeny cíli zajištění dlouhodobé obranyschopnosti státu. V tomto případě je možné výjimečně upustit od opatření pro hospodářskou soutěž a zakázku realizovat s jednoznačným odůvodněním použití článku 346 SFEU pro zajištění bezpečnosti dodávek pro konkrétní platformu, a to z hlediska zajištění schopnosti údržby v České republice nebo suverénních požadavků České republiky na schopnosti.“*
23. Dále zadavatel upozorňuje, že ve Strategii vyzbrojování 2025 je mj. stanoven závazek, že *„hlavní pozornost je soustředěna na zajištění výzbroje a výstroje vojáků, přezbrojení a výstavbu pozemních sil“*. V tomto smyslu odkazuje zadavatel na rozhodnutí Úřadu ze dne 17. 10. 2016, z něhož dle zadavatele vyplývá, že za podstatné bezpečnostní zájmy České republiky lze považovat rovněž zajištění obranyschopnosti České republiky prostřednictvím modernizace zastaralé techniky v souladu s příslušnými strategickými dokumenty. Za strategický dokument zmíněný v citovaném rozhodnutí Úřadu lze dle zadavatele považovat i Strategii vyzbrojování 2025. Zadavatel uvádí, že zbraně dodávané v rámci předmětu veřejné zakázky mají být součástí základní výzbroje vojáků AČR a jejich pořízení je nezbytné k úplnému dokončení přezbrojení ručními palnými zbraněmi a k obměně zbraní, jejichž životnost bude postupně končit, přičemž dokončení přezbrojení je na základě zkušeností z nasazení jednotek v zahraničních misích nevyhnutelné. Zadavatel je přesvědčen, že dodavatel Česká zbrojovka a.s. je jako jediný schopen zajistit plnohodnotně servis a dodávky náhradních dílů zbraní na území České republiky, a že zadání veřejné zakázky jinému dodavateli by vedlo k logistické rozmělněnosti, což by u hlavních zbraní pěchoty vedlo k závažným důsledkům pro výcvik, interoperabilitu a podporu jednotek, neboť bezpečnost dodávek zahrnuje jak vývoj a přímou průmyslovou výrobu v klíčovém sektoru pěchotních zbraní, tak i kapacity k zajištění životního cyklu dodávaného vojenského materiálu.
24. Ohledně možného nepříznivého vlivu na podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny prvotně k vojenským účelům, zadavatel uvádí, že dodavatelé zbraní určených pro vojenské účely zpravidla vždy dodávají také zbraně, které jsou určeny pro civilní trh.
25. Ze všech výše uvedených důvodů dle zadavatele vyplývá, že zadání veřejné zakázky příslušnému dodavateli je nezbytné k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů státu a v souladu se Strategií vyzbrojování 2025 schválenou vládou České republiky.

Další průběh správního řízení

26. Dne 22. 3. 2019 bylo zástupci navrhovatele umožněno na základě jeho žádosti ze dne 18. 3. 2019 nahlédnout do správního spisu vedeného pod sp. zn. S0105/2019/VZ.
27. Dne 25. 3. 2019 Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-08443/2019/533/BKu z téhož dne o částečném nevyhovění žádosti navrhovatele o nahlédnutí do správního spisu vedeného pod sp. zn. S0105/2019/VZ, a to v rozsahu částí dokumentace souvisejících s postupem zadavatele směřujícím k zadání veřejné zakázky, které nejsou podkladem pro vydání rozhodnutí, a které tvoří přílohu tohoto spisu.
28. Usnesením č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-08462/2019/533/BKu ze dne 25. 3. 2019 určil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonu – podání informace Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení provede a zaslání příslušné dokumentace pořízené v souvislosti s provedenými úkony.

Podání zadavatele ze dne 3. 4. 2019

29. Dne 3. 4. 2019 doručil zadavatel Úřadu podání označené jako „Zaslání důkazního materiálu ke správnímu řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pod sp. zn. S0105/2019/VZ“, v němž uvádí, že *„V souladu s ustanovením § 36 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů Vám v příloze zasílám důkazní materiál ke správnímu řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pod sp. zn. S0105/2019/VZ. (...) Zasílaný materiál popisuje etapy vývoje útočných pušek BREN v různých modifikacích a pistolí CZ P-10C a CZ P-10F. Přiložené podklady dokazují, že zbraně byly primárně vyvinuty jako vojenské a až následně v civilních verzích. Tato skutečnost oprávnila zadavatele zadat veřejnou zakázku s využitím obecné výjimky v souladu s ustanovením § 29 písm. s) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů. Veškeré informace, obsažené v přílohách jsou důvěrnými informacemi podniku Česká zbrojovka a.s. a takto s nimi musí být zacházeno.“*

Další průběh správního řízení

30. Usnesením č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-09555/2019/533/BKu ze dne 8. 4. 2019 určil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonu – sdělení, zda zadavatel v rámci veřejné zakázky poptává od dodavatele Česká zbrojovka a.s. pistole CZ P-10 C 9x19 mm a CZ P-10 F 9x19 mm v civilní verzi, či ve verzi vojenské nabízené jako vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, která je na internetových stránkách dodavatele Česká zbrojovka a.s. nabízena pod názvem CZ P-10 C 9x19 NATO a CZ P-10 F 9x19 NATO.
31. Přípisem č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-09894/2019/533/BKu ze dne 8. 4. 2019 požádal Úřad dodavatele Česká zbrojovka a.s. o sdělení, jakou verzi pistole CZ P-10 C 9x19 mm a pistole CZ P-10 F 9x19 mm uvedený dodavatel nabízí v rámci předmětné veřejné zakázky jako vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona; tzn., zda nabízí pistole s označením CZ P-10 C 9x19 mm a pistole CZ P-10 F 9x19 mm, které jsou na internetových stránkách dodavatele Česká zbrojovka a.s. prezentovány jako verze civilní (popř., zda-li je tento typ pistolí oproti „standardní civilní verzi“ pro účely veřejné zakázky upraven), nebo zda nabízí pistole CZ P-10 C 9x19 NATO a CZ P-10 F 9x19 NATO, které jsou na jeho internetových stránkách prezentovány pro vojenské využití.

Vyjádření zadavatele ze dne 10. 4. 2019

32. Dne 10. 4. 2019 doručil zadavatel Úřadu své vyjádření z téhož dne, v němž v reakci na usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-09555/2019/533/BKu ze dne 8. 4. 2019 (viz odstavec 30 odůvodnění tohoto rozhodnutí) uvádí, že v rámci šetřené veřejné zakázky „(...) *poptává pistole ve vojenské verzi nabízené jako vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, které dodavatel na internetových stránkách označuje CZ P-10 C 9x19 NATO a CZ P-10 F 9x19 NATO.*“.

Vyjádření České zbrojovky a.s. ze dne 10. 4. 2019

33. Dne 11. 4. 2019 doručil dodavatel Česká zbrojovka a.s. Úřadu své sdělení ze dne 10. 4. 2019, v němž v reakci na přípis Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-09894/2019/533/BKu ze dne 8. 4. 2019 (viz odstavec 31 odůvodnění tohoto rozhodnutí) uvádí, že „(...) *předmětem nabídky společnosti ČZ na realizaci Zakázky jsou pistole CZ P-10 C 9x19 NATO a CZ P-10 F 9x19 NATO, které byly společností ČZ od počátku vyvíjené jako zbraně pro vojenské účely. Nejedná se tedy o civilní verze pistolí CZ P-10 C a F ani jakékoliv jejich modifikace.*“.

Další průběh správního řízení

34. Přípisem č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-10711/2019/533/BKu ze dne 15. 4. 2019 Úřad v souladu s § 28 odst. 1 správního řádu vyznamenal účastníky řízení o skutečnosti, že Úřad usnesením č. j. ÚOHS-V0052/2019/VZ-10158/2019/533/BKu ze dne 11. 4. 2019 rozhodl ve věci podání dodavatele Česká zbrojovka a.s., které Úřad obdržel dne 26. 3. 2019, označeného jako „Vyjádření účastníka řízení“, z jehož obsahu mj. vyplývalo, že podle názoru dodavatele Česká zbrojovka a.s. náleží tomuto dodavateli postavení účastníka správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. S0105/2019/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele, že dodavatel Česká zbrojovka a.s. není účastníkem správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. S0105/2019/VZ.

35. Usnesením č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-10683/2019/533/BKu ze dne 16. 4. 2019 určil Úřad účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

Žádost navrhovatele ze dne 16. 4. 2019 o prodloužení lhůty k podkladům rozhodnutí

36. Dne 16. 4. 2019 doručil navrhovatel Úřadu žádost o prodloužení lhůty k podkladům stanovené účastníkům řízení ve smyslu § 261 odst. 3 zákona v usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-10683/2019/533/BKu ze dne 16. 4. 2019 (viz odstavec 35 odůvodnění tohoto rozhodnutí) a zároveň žádost o umožnění nahlédnutí do správního spisu vedeného pod sp. zn. S0105/2019/VZ.

Další průběh správního řízení

37. Usnesením č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-11102/2019/533/BKu ze dne 17. 4. 2019 Úřad na žádost navrhovatele ze dne 16. 4. 2019 prodloužil účastníkům řízení lhůtu stanovenou usnesením č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-10683/2019/533/BKu ze dne 16. 4. 2019, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí, a to do dne 25. 4. 2019.

Vyjádření zadavatele ze dne 18. 4. 2019 k podkladům rozhodnutí

38. Dne 18. 4. 2019 doručil zadavatel Úřadu své vyjádření z téhož dne, v němž zadavatel uvádí, že se již vyjádřil v plném rozsahu ve svém vyjádření k návrhu ze dne 21. 3. 2019

a rovněž v návaznosti na usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-09555/2019/533/BKu ze dne 8. 4. 2019 Úřadu sdělil, že v rámci šetřené veřejné zakázky poptává od dodavatele Česká zbrojovka a.s. pistole ve vojenské verzi nabízené jako vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, které uvedený dodavatel na internetových stránkách označuje jako CZ P-10 C 9x19 NATO a CZ P-10 F 9x19 NATO.

Další průběh správního řízení

39. Dne 23. 4. 2019 bylo zástupci navrhovatele umožněno na základě jeho žádosti ze dne 16. 4. 2019 nahlédnout do správního spisu vedeného pod sp. zn. S0105/2019/VZ.
40. Dne 24. 4. 2019 Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-11452/2019/533/BKu z téhož dne o částečném nevyhovění žádosti navrhovatele o nahlédnutí do správního spisu vedeného pod sp. zn. S0105/2019/VZ, a to v rozsahu částí dokumentace souvisejících s postupem zadavatele směřujícím k zadání veřejné zakázky, které nejsou podkladem pro vydání rozhodnutí, a které tvoří přílohu tohoto spisu.

Vyjádření navrhovatele ze dne 25. 4. 2019 k podkladům rozhodnutí a návrh na uložení předběžného opatření

41. Dne 25. 4. 2019 doručil navrhovatel Úřadu své vyjádření k podkladům rozhodnutí z téhož dne, v jehož rámci žádá, aby Úřad zadavateli předběžným opatřením ve smyslu § 61 správního řádu uložil zákaz uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku až do pravomocného skončení správního řízení, neboť se obává, že ve lhůtě dle § 246 odst. 1 písm. d) zákona nebude správní řízení pravomocně skončeno a mohlo by tak být zmařeno právo navrhovatele proti postupu zadavatele dále efektivně brojit.
42. Dále navrhovatel ve svém vyjádření uvádí, že lhůta uložená Úřadem k seznámení se s podklady pro rozhodnutí a vyjádření se k nim byla stanovena jako nepřiměřeně krátká a i přes žádost navrhovatele o její prodloužení o 10 dní byla Úřadem prodloužena pouze o 2 dny. Dle navrhovatele nebyla tato lhůta dostatečná k seznámení se s podklady pro rozhodnutí.
43. Navrhovatel dále upozorňuje, že podklady pro rozhodnutí jsou zavádějící a neodrážejí skutečný stav věci a rovněž, že Úřad neprovedl žádné důkazy, z nichž by bylo možno dokázat zejména povahu zadavatelem pořízovaných zbraní. Výsledkem provedení nedostatečného dokazování je dle navrhovatele skutečnost, že jako zásadní rozdíly potvrzující vojenský charakter zbraní jsou zdokumentovány pouze nekonstrukční rozdíly či formální označení zbraní. Navrhovatel uvádí, že označení zbraní přídomkem „NATO“ nic neodpovídá o konstrukčních vlastnostech takových zbraní. Rovněž navrhovatel rozporuje jako důkaz informace uvedené na internetových stránkách dodavatele Česká zbrojovka a.s., neboť dle jeho názoru tento dodavatel vytvořil na svých internetových stránkách sekci „Vojenské zbraně“ uměle pouze pro účely předmětného správního řízení.
44. Navrhovatel trvá na své argumentaci, že zadavatelem poptávané zbraně jsou dostupné na civilním trhu a odkazuje na přílohy tohoto vyjádření, z nichž dle jeho názoru vyplývá, že rozdíly v parametrech, vlastnostech, jakosti, kontrole a případné vojenské přejímce mezi srovnatelnými výrobky jiných dodavatelů zbraní neexistují a skutečnost, kdo je koncovým zákazníkem, nemá v tomto ohledu žádný vliv. Dále navrhovatel rozporuje argumentaci zadavatele ohledně rozdílnosti komorování u zbraní pro vojenské účely a uvádí, že zbraně

komorované ve standardech NATO jsou běžně využívány i v ozbrojených sborech bezpečnostního typu, což lze ověřit na dotaz.

45. Navrhovatel je přesvědčen, že v argumentaci zadavatele, ani v podkladech shromážděných ve správním spise není obsaženo zdůvodnění, že se v případě šetřené veřejné zakázky jedná o podstatný bezpečnostní zájem České republiky. Rovněž dle navrhovatele nebyl proveden žádný důkaz v tom ohledu, proč by nebylo možno zadat šetřenou veřejnou zakázku v otevřeném zadávacím řízení. Navrhovatel dále odmítá argumentaci zadavatele ohledně shody a kompatibility popotávaných zbraní se zbraněmi ve stávající výbavě zadavatele a odmítá taktéž tvrzení zadavatele, že navrhovatel v některých částech návrhu v rozporu s § 251 odst. 4 zákona rozšiřuje svou argumentaci nad rámec argumentace uvedené v námitkách.
46. Navrhovateli rovněž není zřejmé, proč Úřad zamítl žádost dodavatele Česká zbrojovka a.s. o přiznání účastenství, když následně dostal tento dodavatel obdobný vliv na správní řízení, jako kdyby byl jeho účastníkem.

Rozhodnutí Úřadu o předběžném opatření ze dne 2. 5. 2019

47. Dne 2. 5. 2019 vydal Úřad na návrh navrhovatele rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-12278/2019/533/BKu z téhož dne o předběžném opatření ve smyslu § 61 odst. 1 správního řádu, kterým zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku až do pravomocného skončení správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. S0105/2019/VZ.

Rozhodnutí Úřadu ze dne 14. 5. 2019

48. Úřad rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-13298/2019/533/BKu ze dne 14. 5. 2019 (dále jen „rozhodnutí Úřadu ze dne 14. 5. 2019“) rozhodl o zamítnutí návrhu navrhovatele ve smyslu § 265 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
49. Ve vztahu k uplatnění výjimky dle § 29 písm. s) zákona Úřad v rozhodnutí ze dne 14. 5. 2019 konstatoval, že k její aplikaci je zapotřebí naplnit tři podmínky. K první podmínce vojenského materiálu Úřad uzavřel, že navzdory skutečnosti, že popotávaný materiál je dodavatelem nabízen i v civilní (ve smyslu nevojenské) verzi, rozdíly mezi těmito jednotlivými verzemi zbraní jsou natolik podstatné, že popotávané plnění dle požadavků zadavatele je nutné označit za vojenský materiál. Ve vztahu ke druhé podmínce týkající se nezbytnosti ochrany podstatného bezpečnostního zájmu Úřad konstatoval, že obstarání základní výzbroje vojáků nezbytné pro jejich základní bojeschopnost lze bez pochyby označit za podstatný bezpečnostní zájem tak, jak je formulován ve strategických dokumentech přijatých vládou a v minulosti vykládán Úřadem. Ke třetí a poslední podmínce, tj. k podmínce vyloučení nepříznivého vlivu na podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie, pak Úřad uzavřel, že pokud je na místě považovat předmět plnění za čistě vojenský materiál bez jiného využití, nemůže jeho přímé pořízení ovlivnit vnitřní trh s nevojenským materiálem.

Rozklad navrhovatele ze dne 28. 5. 2019

50. Dne 28. 5. 2019 doručil navrhovatel Úřadu rozklad proti rozhodnutí Úřadu ze dne 14. 5. 2019. Navrhovatel v rozkladu uvedl, že rozhodnutí Úřadu ze dne 14. 5. 2019 bylo vydáno ve správním řízení stíženém závažnou procesní vadou, dále nebyl zjištěn skutečný

stav věci a odůvodnění předmětného rozhodnutí je nedostatečné, jelikož se Úřad nevypořádal se všemi argumenty navrhovatele.

51. Navrhovatel namítal, že Úřadem stanovená lhůta k seznámení se s podklady pro rozhodnutí a vyjádření se k nim byla s ohledem na složitost případu „hrubě nepřiměřená“, v důsledku čehož byl zkrácen na svých právech a samotný proces vedení správního řízení je stížen vadou. Úřad dále dle navrhovatele nerespektoval nutnost restriktivního výkladu podmínek aplikace předmětné výjimky ze zákona, která byla v minulosti opakovaně judikována SDEU. Úřad dle navrhovatele také zcela pominul bez dostatečně přesvědčivého vypořádání všechny argumenty, které uvedl navrhovatel v průběhu správního řízení, což činí rozhodnutí Úřadu ze dne 14. 5. 2019 nepřezkoumatelným. Zadavatel nesouhlasí ani se stanoviskem Úřadu, dle kterého již v dané problematice existuje ustálená rozhodovací praxe Úřadu. Navrhovatel zpochybňuje objektivitu shromážděných podkladů pro rozhodnutí a je přesvědčen, že Úřad nikterak nezkoumal pravdivost informací o vlastnostech zbraní, které mu sdělil dodavatel. Setrvává přitom na tom, že objektivní posouzení povahy rozdílů mezi jednotlivými verzemi zbraní vyráběných dodavatelem pro jednotlivé trhy lze provést pouze porovnáním kompletní dokumentace a fyzických vzorků dotčených zbraní, a to prostřednictvím osoby znalce s technickými znalostmi, což Úřad neučinil. Navrhovatel přitom považuje za irelevantní, že nakupované verze zbraní jsou formálně určeny pro vojenské užití, neboť rozhodné je pouze to, zda technické rozdíly mezi verzemi zbraní určenými pro vojenské a civilní účely jsou podstatné, jak vyžaduje zákon, resp. judikatura. Úřad se přitom v rozhodnutí ze dne 14. 5. 2019 nikterak nevypořádal s argumenty navrhovatele ohledně povahy tvrzených úprav zbraní oproti jiným verzím těchto zbraní. Dle navrhovatele se přitom Úřad soustředil na porovnání zbraní určených pro soukromé účely na trh civilní a trh vojenský, avšak opomenul zohlednit faktickou neexistenci rozdílů mezi verzemi zbraní určenými pro trh vojenský a verzemi zbraní určenými pro bezpečnostní sbory. Co se týká příslušenství a doplňků, které zadavatel spolu se zbraněmi poptává, uvádí navrhovatel, že ani tyto nejsou výhradně určeny k vojenským účelům, ale běžně se užívají v bezpečnostních sborech, a rovněž i pro soukromé využití.
52. Dále navrhovatel uvedl, že odůvodnění rozhodnutí Úřadu ze dne 14. 5. 2019 nedostatečně vyvrací jeho argumenty o nesplnění podmínky nezbytnosti předmětného postupu zadavatele k zajištění podstatných bezpečnostních zájmů České republiky. Úřad pouze bez dostatečně přesvědčivého vysvětlení vyvozuje z týchž dokumentů zcela opačné závěry. Navrhovatel k tomuto dále namítá, že zajištění bezpečnosti dodávek nemůže být považováno za dostatečně podstatný bezpečnostní zájem, jelikož ve výzbroji AČR jsou výrobky zahraničních výrobců zcela běžné. Úřad se dle navrhovatele ani podrobněji nezabýval tím, zda a proč je postup dle výjimky v předmětném případě „nezbytný“ k zachování údajných podstatných bezpečnostních zájmů České republiky.
53. Navrhovatel upozornil, že ve skutečnosti jsou všechny verze zbraní vyráběny sériově a rozdíly mezi nimi jsou nepodstatného charakteru, jelikož dosahují obdobných vlastností a kvalit, tj. obchod na jakémkoliv z trhů se zbraněmi (vojenský, soukromý a trh pro ostatní ozbrojené složky) prakticky postihne i postavení dodavatele a jeho konkurentů na zbylých dvou trzích, jelikož tyto trhy nejsou odděleny. K tomuto argumentu navrhovatele se dle navrhovatele Úřad v rozhodnutí ze dne 14. 5. 2019 taktéž relevantně nevyjádřil.

54. Závěrem navrhovatel uplatnil námitku podjatosti ohledně osoby jednoho z členů rozkladové komise předsedy Úřadu, neboť tento je partnerem advokátní kanceláře, která právně zastupuje v téže věci dodavatele.

Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 13. 8. 2019

55. Rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0099/2019/VZ-22356/2019/323/JKt ze dne 13. 8. 2019 (dále jen „rozhodnutí předsedy Úřadu“) bylo rozhodnutí Úřadu ze dne 14. 5. 2019 zrušeno a věc vrácena Úřadu k novému projednání.
56. K naplnění první podmínky, podmínky nákupu vojenského materiálu, uvedl předseda Úřadu následující.
57. Předseda Úřadu se ztotožnil se závěry Úřadu o vojenském charakteru zadavatelem poptávané útočné pušky CZ BREN 2. Tyto závěry Úřadu jsou dle názoru předsedy Úřadu plně v souladu také s rozhodovací praxí SDEU týkající se využití předmětné výjimky vycházející zadávání veřejných zakázek, např. s rozsudkem SDEU ve věci č. C-615/10 ze dne 7. 6. 2012, na nějž ve svých podáních odkazovali jak zadavatel, tak navrhovatel, a dále i rozsudku SDEU ve věci č. C-157/06 ze dne 2. 10. 2008, jelikož předmětem veřejné zakázky je nákup zařízení, jehož využití k vojenským účelům je jisté, zatímco jeho využití pro civilní účely je téměř vyloučeno. K tomu předseda Úřadu uvedl, že v souladu s evropským právem, které zařadilo již v roce 1991 samočinné zbraně mezi zbraně zakázané, „(...) jsou potom i zákonem o zbraních a střelivu dle jeho § 4 písm. a) odst. 2 samočinné zbraně zařazeny mezi zbraně kategorie A, tedy zbraně zakázané, které zákonodárce nepovažuje za zbraně běžně využitelné pro legitimní soukromé účely. Skutečnost, že nabytí zakázané zbraně může být na základě správního uvážení v odůvodněných případech při splnění podmínek obsažených v § 9 zákona o zbraních a střelivu umožněno také civilním osobám, nic nemění na vojenském účelu těchto zbraní (za účel zbraní v dané konstrukční úpravě totiž nelze označit např. sběratelská nebo muzejní činnost, či výuku a výcvik ve střelbě). Tyto zbraně již přitom nadále nemohou obecně plnit svůj primární účel, který vychází z konstrukce zbraně, ani nemohou být legálně drženy pro účely sportovní střelby, myslivosti či ochrany života a majetku. V souladu s požadavky zákona přitom nelze dosáhnout přestavby samonabíjecí zbraně na zbraň samočinnou laickým zásahem či prostou záměnou dostupných kompatibilních součástek. Konstrukční rozdíl spočívající v umožnění samočinné střelby tak lze dle mého zjištění i bez podrobného technického odůvodnění postaveného na znaleckém posouzení považovat za podstatnou konstrukční úpravu, a to v důsledku konstrukčního opatření, které znemožňuje záměnu součástek jednotlivých verzí zbraní a možnost legální přestavby samonabíjecí varianty útočné pušky na samočinnou útočnou pušku. V důsledku tohoto je na místě konstatovat, že samočinná verze útočné pušky CZ BREN 2 je vojenský materiál dle zákona, u nějž je jeho civilní využití silně omezeno.“
58. Předseda Úřadu dospěl k závěru, že „(...) útočnou pušku CZ BREN 2 v poptávaném provedení nelze považovat za výrobek mající dvojí využití. Pouhá skutečnost, že přes obecný zákaz nabývání do vlastnictví, držení nebo nošení této zbraně (viz § 9 odst. 1 zákona o zbraních a střelivu) spadající do kategorie A (viz § 4 téhož zákona), mohou za splnění zákonných podmínek útočnou pušku nabyt do osobního vlastnictví civilní osoby, neznamená, že tento výrobek ztrácí svůj vojenský charakter, jelikož ji nemohou žádným zákonným způsobem při soukromém použití využívat pro účel, pro který je konstrukčně určena. Stejně jako

např. zakoupí-li civilní osoba vyřazenou vojenskou techniku či bezpečnostní sbory novou vojenskou techniku (např. tank či obrněný transportér), neznamená to, že tento výrobek lze automaticky prohlásit za výrobek dvojího využití, který je v důsledku svých vlastností a konstrukce určen pro nevojenské využití. V daném případě mám za nesporné, že vojenské využití poptávaných pušek CZ BREN 2 v požadované konfiguraci je jisté, předmětné zbraně vykazují vůči obdobným zbraním používaným pro civilní účely podstatné rozdíly, díky kterým disponují specifickými vlastnostmi, jež mají využití primárně ve vojenském a nikoliv civilním prostředí. Jejich civilní využití pro soukromé účely je přitom zcela vyloučeno a využití pro bezpečnostní účely je pouze hypotetické a okrajové.“

59. Shodně s Úřadem rovněž předseda Úřadu poukázal na skutečnost, že samotné zbraně jsou poptávané jako součást uceleného zbraňového systému společně se specifickým příslušenstvím ke zbraním, přičemž zbraně musí být zcela kompatibilní a konstruované pro užití těchto komponentů, z nichž některé nemají žádný civilní účel, jelikož jsou určeny pro spolupráci s dalšími vojenskými zbraňovými systémy a u některých z nich je pak užití pro soukromé účely zcela vyloučeno a zakázáno. Stejně tak se předseda Úřadu neztotožnil s názorem navrhovatele, že vojenskou verzi zbraně spolu s tímto specifickým příslušenstvím mohou pro neexistenci legislativních překážek užívat také bezpečnostní sbory.
60. K námitce navrhovatele ohledně účelového označení zbraní na internetových stránkách dodavatele Česká zbrojovka a.s. předseda Úřadu uvedl, že s touto námitkou se neztotožňuje, neboť v souladu s Úřadem shledal, že pro posouzení rozdílů mezi jednotlivými verzemi zbraní nehraje žádnou roli jejich účel deklarovaný dodavatelem, zařazení na jeho webových stránkách, či jejich pouhé odlišné obchodní označení.
61. Předseda Úřadu se naopak neztotožnil se závěry Úřadu ohledně posouzení vojenského charakteru zadavatelem poptávaných pistolí CZ P-10 C/F 9x19 NATO, ačkoli souhlasil se stanoviskem Úřadu, že pouhá skutečnost, že pro civilní použití, resp. i pro služební použití, lze obdobné pistole na relevantním trhu získat, není překážkou pro využití předmětné výjimky, když zadavatel poptává vlastnostmi odlišné zboží, jehož určení a úpravy jsou specifické právě pro vojenské účely a tím je dán rozdílný charakter tohoto zboží. Nicméně předseda Úřadu dále konstatoval, že v odůvodnění rozhodnutí Úřadu ze dne 14. 5. 2019 absentují některá skutková zjištění a úvahy Úřadu, z nichž by bylo možné seznat, z jakých důvodů považuje Úřad námitky navrhovatele ohledně toho, že pořizované plnění je téměř identické s výrobkem, který je dodáván pro běžné užití jak na civilním trhu, tak pro ozbrojené bezpečnostní sbory, za vyvrácené či nepodstatné. Předseda Úřadu tedy konstatoval, že *„dospěl k závěru, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí, neboť neobsahuje relevantní odůvodnění ve vztahu k podstatě námítky navrhovatele, které jsou čistě technického charakteru. Otázka, zda skutečně existují podstatné konstrukční rozdíly mezi neupravenou zbraní CZ P-10 určenou pro civilní trh a její vojenskou verzí, je otázkou odbornou. Tu je zapotřebí vyřešit zodpovědnou úvahou Úřadu, který namítané skutečnosti posoudí a vypořádá dostatečně přesvědčivou argumentací ve vztahu k vojenské podstatě konstrukčních úprav zbraně s ohledem na jejich určení, specifika trhu se zbraněmi, a všemi dostupnými verzemi zbraně. Takové úvahy vztahující se ke skutkovým okolnostem ovšem nelze nahradit pouze mechanickým argumentem založeným na tom, že výrobek má vlastnosti, které odpovídají požadavkům zadavatele, a který je bude využívat vojenským způsobem.“*

62. K tomu předseda Úřadu rovněž uvedl, že nechává na zvážení Úřadu, zda je Úřad schopen předmětnou odbornou otázku zodpovědět sám, či zda není třeba k jejímu zodpovězení získat stanovisko od nezávislého správního orgánu anebo zpracovat znalecký posudek. Předseda Úřadu rovněž zdůraznil, že toto neznamená, že by byl Úřad povinen se podrobně vyjadřovat ke všem navrhovatelem uvedeným tvrzením a vyhovět všem jeho návrhům, vypořádá-li argumentaci navrhovatele komplexně, logicky, s dostatečnou odborností a srozumitelně jako celek.
63. Se závěry Úřadu ohledně naplnění podmínky existence podstatných bezpečnostních zájmů se předseda Úřadu ztotožnil. Dle názoru předsedy Úřadu se Úřad dostatečně vypořádal s argumentací navrhovatele, když Úřad konstatoval, že *„veřejná zakázka splňuje podmínky pro využití výjimky dle článku 346 odst. 1 písm. b) SFEU, tj. § 29 písm. s) zákona, tak, jak jsou vymezené ve Strategii vyzbrojování 2025, neboť zadavatel šetřenou veřejnou zakázku zadává v režimu předmětné výjimky mj. z důvodu zajištění bezpečnosti dodávek, čehož má být dosaženo prostřednictvím zvýšení podílu účasti obranného průmyslu České republiky na dodávkách vojenského materiálu přímo v České republice, tj. v šetřeném případě prostřednictvím zadání veřejné zakázky na nákup ručních palných zbraní národnímu výrobcu a dodavateli, přičemž pořízení ručních palných zbraní od národního výrobce z důvodu potřeby uchování národních klíčových technologií v oblasti obranného průmyslu je ve smyslu Strategie vztahu státu a obranného a bezpečnostního průmyslu považováno za podstatný bezpečnostní zájem České republiky.“*. Shodně s Úřadem předseda Úřadu konstatoval, že realizace šetřené veřejné zakázky je v souladu se strategickými dokumenty upravujícími obrannou a bezpečnostní strategii České republiky a pořizování vojenského strategického materiálu ve vztahu k výjimce vycházející z článku 296 odst. 1. písm. b) Smlouvy o ES, resp. 346 odst. 1. písm. b) SFEU a v daném případě tedy došlo k naplnění druhé podmínky dle § 29 písm. s) zákona týkající se nezbytnosti realizace veřejné zakázky v daném režimu z důvodu ochrany podstatných bezpečnostních zájmů České republiky.
64. Předseda Úřadu se neztotožnil ani s námitkou navrhovatele, v níž navrhovatel rozporoval odkaz na rozhodnutí č. j. R0271/2016/VZ-05448/2017/323/MO dle dne 13. 2. 2017 učiněný Úřadem v rozhodnutí ze dne 14. 5. 2019, neboť dle předsedy Úřadu v tomto smyslu Úřad pouze poukázal na skutečnost, že již Úřad obdobnou problematiku ohledně naplnění podmínek výjimky dle § 29 písm. s) zákona v minulosti přezkoumával, mohl na závěry zde obsažené odkázat, a neměl by se od těchto po jejich intimování pro zachování právní jistoty bezdůvodně odchylovat. Skutečnost, že Úřad neshledal potřebu se od těchto závěrů odchýlit, dle předsedy Úřadu nikterak nesnižuje kvalitu odůvodnění tohoto rozhodnutí.
65. K argumentu navrhovatele, že Úřad v bodě 125 rozhodnutí ze dne 14. 5. 2019 z výše uvedeného předchozího rozhodnutí převzal argumentaci ohledně účasti vojáků AČR v zahraničních misích, podotkl předseda Úřadu, že navzdory skutečnosti, že důkazní břemeno ohledně zákonnosti využití předmětné výjimky leží výlučně na zadavateli, Úřad zjistil, že zadavatel v odůvodnění existence podstatných bezpečnostních zájmů argumentoval rovněž schopností plnit mezinárodní závazky o společné obraně, a proto bylo zcela na místě zkoumat obsah těchto mezinárodních závazků tak, jak to učinil Úřad v bodě 125 rozhodnutí ze dne 14. 5. 2019.
66. K podmínce vyloučení nepříznivého vlivu na podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie předseda Úřadu uvedl, že jelikož podstata otázky existence nepříznivého vlivu

na podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu leží v posouzení charakteru plnění jako vojenského materiálu, musí být tato otázka Úřadem znovu posouzena a opětovně odpovězena v novém rozhodnutí.

67. K argumentu navrhovatele, že lhůta uložená Úřadem k seznámení se s podklady pro rozhodnutí a vyjádření se k nim byla stanovena jako nepřiměřeně krátká, uvedl předseda Úřadu, že z jeho zjištění Úřad postupoval tak aby v souladu se zásadou rychlosti a zákonnými požadavky vydal své rozhodnutí ve lhůtě 60 dnů. Předseda Úřadu konstatoval, že lhůta včetně jejího prodloužení odpovídala lhůtě zákonné, a nebyla svou délkou „hrubě nepřiměřená“, tudíž nebylo zasaženo do práva navrhovatele na spravedlivý proces, když rovněž všechna jeho podání byla zohledněna.
68. Závěrem svého rozhodnutí předseda Úřadu uzavřel, že *„S ohledem na uvedené jsem po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy, konkrétně pak s § 3 a s § 68 odst. 3 správního řádu, neboť Úřad zčásti neučinil úplná skutková zjištění a zčásti je napadené rozhodnutí stíženo nepřezkoumatelností. Byly tak splněny podmínky předvídané § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, a proto napadené rozhodnutí ruším a věc vracím Úřadu k novému projednání, neboť uvedené vady napadeného rozhodnutí není možné zhojit jinak než vydáním nového rozhodnutí ve věci. Úřad je při novém rozhodování vázán právním názorem vysloveným v tomto rozhodnutí.“*

Pokračování správního řízení a další průběh správního řízení

69. Přípisem č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-22663/2019/533/BŠp ze dne 15. 8. 2019 oznámil Úřad účastníkům správního řízení, že se v předmětném správním řízení pokračuje.
70. Usnesením č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-23331/2019/533/BŠp ze dne 29. 8. 2019 Úřad správní řízení podle § 64 odst. 1 písm. e) správního řádu ve spojení s § 261 odst. 2 zákona přerušil s cílem získat znalecký posudek z oboru strojírenství k zodpovězení otázky, zda lze mezi pistolemi CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO včetně zbraňového příslušenství v provedení popínaném zadavatelem a pistolemi CZ P-10 C a CZ P-10 F identifikovat podstatné konstrukční rozdíly, a to do doby doručení výše uvedeného znaleckého posudku.
71. Dne 17. 9. 2019 bylo zástupci navrhovatele umožněno na základě jeho žádosti ze dne 11. 9. 2019 nahlédnout do správního spisu vedeného pod sp. zn. S0105/2019/VZ.

Vyjádření navrhovatele ze dne 20. 9. 2019 a jeho doplnění ze dne 11. 10. 2019

72. Dne 20. 9. 2019 doručil navrhovatel Úřadu své vyjádření z téhož dne, v němž navrhovatel předně zpochybňuje oblast odbornosti znalce, když je toho názoru, že měl být ustanoven znalec s odborností v oboru zbraní a střeliva, resp. vojenského materiálu. Dále má navrhovatel za to, že zadání pro znalce není kompletní, když se týká pouze pistolí a nikoli útočných pušek, ačkoli rovněž v případě útočných pušek CZ BREN 2 se dle navrhovatele jedná o materiál dvojího určení. Dále navrhovatel uvádí, že postup zadavatele může nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.
73. Navrhovatel si dále vyhrazuje možnost zpracování revizního znaleckého posudku. Za účelem uplatnění těchto procesních práv proto navrhovatel žádá, aby mu byla případně poskytnuta dostatečná lhůta, neboť ke zpracování znaleckého posudku je třeba určitý čas.

74. Dne 11. 10. 2019 doručil navrhovatel Úřadu podání, kterým doplnil své vyjádření ze dne 20. 9. 2019 o dokument vydaný dne 11. 10. 2019 Policejním prezidiem České republiky, Odborem komunikace a vnějších vztahů, označený jako „Žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů – poskytnutí informací“. Obsahem uvedeného dokumentu jsou odpovědi výše uvedeného subjektu na otázky položené navrhovatelem prostřednictvím žádosti o poskytnutí informací. Tyto otázky se týkaly využívání útočných pušek (bez konkrétního označení typu či výrobce) Policií České republiky.

Vyjádření zadavatele ze dne 22. 10. 2019

75. Dne 22. 10. 2019 obdržel Úřad podání zadavatele z téhož dne, jehož přílohu tvořil mj. dokument „Rozhodnutí č. 91-06754-19“ Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva (dále jen „ČÚZZS“) ze dne 10. 10. 2019.

Další průběh správního řízení

76. V návaznosti na rozhodnutí č. 91-06754-19 vydané ČÚZZS požádal Úřad dne 30. 10. 2019 přípisem č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-29631/2019/533/AMe z téhož dne ČÚZZS o písemné sdělení, zda předmětné rozhodnutí nabylo právní moci, a pokud ano, kdy se tak stalo.

Sdělení ČÚZZS ze dne 4. 11. 2019

77. Dne 4. 11. 2019 doručil Úřadu ČÚZZS v reakci na přípis Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-29631/2019/533/AMe ze dne 30. 10. 2019 sdělení, v němž uvedl, že rozhodnutí č. 91-06754-19 vydané ČÚZZS nabylo právní moci dne 30. 10. 2019.

Další průběh správního řízení

78. Dne 6. 11. 2019 Úřad provedl záznam do spisu o tom, že ve správním řízení S0105/2019/VZ se pokračuje.
79. Dne 6. 11. 2019 Úřad oznámením o pokračování správního řízení č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-30219/2019/533/BŠp z téhož dne účastníkům správního řízení oznámil, že ve správním řízení S0105/2019/VZ se pokračuje.
80. Usnesením č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-30560/2019/533/BŠp ze dne 11. 11. 2019 určil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonu – sdělení, zda v případě pušky CZ BREN 2, ráže 7,62x51 mm NATO poptává zadavatel automatickou zbraň, která umožňuje střelbu dávkami.
81. Přípisem č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-30569/2019/533/BŠp ze dne 11. 11. 2019 požádal Úřad dodavatele Česká zbrojovka a.s. o sdělení, zda se v případě pušek CZ BREN 2 ráže 7,62 x 51 mm NATO, které zadavatel v rámci veřejné zakázky poptává, jedná o automatickou zbraň schopnou střílet dávkami, a rovněž, zda se v případě této zbraně jedná o zbraň spadající do kategorie A ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů.
82. Dne 12. 11. 2019 bylo zástupci navrhovatele umožněno na základě jeho žádosti ze dne 7. 11. 2019 nahlédnout do správního spisu vedeného pod sp. zn. S0105/2019/VZ.

Vyjádření zadavatele ze dne 12. 11. 2019

83. Dne 12. 11. 2019 doručil zadavatel Úřadu vyjádření v reakci na usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-30560/2019/533/BŠp ze dne 12. 11. 2019, v němž zadavatel uvedl,

že „Zadavatel v rámci veřejné zakázky poptává pušku CZ BREN 2 ráže 7,62 x 51 mm NATO, kterou dodavatel Česká zbrojovka a.s. nabízí pod označením CZ BREN 2 BR. Tato zbraň pracuje na principu, kdy funkce je odvozena od tlaku plynů při výstřelu odebraných z vývrtu hlavně působících na píst a dále na nosič závorníku. Z tohoto důvodu zbraň umožňuje střelbu v automatickém režimu jak jednotlivými ranami, tak i dávkami. Zbraň je možné zanedbatelnou úpravou přizpůsobit pouze na střelbu jednotlivými ranami v poloautomatickém režimu“.

Sdělení České zbrojovky a.s. ze dne 13. 11. 2019

84. Dne 13. 11. 2019 doručil Úřadu dodavatel Česká zbrojovka a.s. v reakci na žádost Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-30569/2019/533/BŠp ze dne 11. 11. 2019 své sdělení ze dne 13. 11. 2019, v němž mj. uvedl, že „Verze pušky BREN 2 7,62x51 mm NATO pro Armádu ČR je definována v automatickém systému střelby tj. obdobně jako puška BREN 2 5,56 x45 mm NATO s možností střelby jednotlivými výstřely nebo dávkou. V případě pušky BREN 2 7,62x51 mm NATO se jedná o zbraň kategorie A ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů a to stejně, jako je tomu u pušky BREN 2 5,56x45 mm NATO. Puška BREN 2 7,62x51 mm NATO není na civilním trhu nabízena a na tomto trhu se neprodává. Na toto provedení pušky se nevztahuje schvalovací proces dle ustanovení zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických prostředků.“.

Vyjádření navrhovatele ze dne 13. 11. 2019

85. Dne 13. 11. 2019 doručil navrhovatel Úřadu své vyjádření z téhož dne, v němž uvádí, že rozhodnutí ČÚZZS nepodává odpověď na otázku, která měla být předmětem znaleckého posouzení, a která je podstatná proto, aby mohlo být posouzeno, zda jsou v daném případě naplněny podmínky pro aplikaci výjimky dle § 29 písm. s) zákona. ČÚZZS je dle názoru navrhovatele v předmětné věci nekompetentní.
86. Dále navrhovatel uvádí, že dle § 3 písm. c) zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní a střeliva, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 1 odst. 2 písm. a) zákona o zbraních se tyto dva právní předpisy nevztahují na zbraně, střelivo a munici, které jsou nabývány nebo drženy ve výzbroji ozbrojenými silami České republiky. Zařazení do určité kategorie zbraní ve smyslu zákona o zbraních tak dle navrhovatele nemá vliv na nabývání těchto zbraní všemi ozbrojenými složkami, neboť výše uvedené zákony se na tyto případy vůbec nevztahují. Rovněž zařazení do kategorie A ve smyslu zákona o zbraních dle navrhovatele neznámá, že se jedná o vojenský materiál ve smyslu zákona a „vojenská zbraň“ může být využívána nejen armádou, nýbrž i jinými bezpečnostními sbory.
87. Dále navrhovatel uvádí, že zařazení určité zbraně do určité kategorie dle zákona o zbraních nevypovídá nic o tom, zda taková zbraň vykazuje podstatné konstrukční rozdíly oproti jiné zbraně. Proto má navrhovatel za to, že postup Úřadu, kdy tento zcela rezignoval na vypracování znaleckého posudku, je nesprávný, a požaduje, aby Úřad zpracování znaleckého posudku nařídil. Otázku existence konstrukčních rozdílů mezi jednotlivými verzemi poptávaných zbraní je přitom třeba dle navrhovatele posoudit nejen ve vztahu k pistolím, ale i ve vztahu k poptávaným útočným puškám, neboť i v případě útočných pušek se jedná o zbraň dvojího užití.

88. Navrhovatel dále rozporuje argumentaci předsedy Úřadu obsaženou v rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 13. 8. 2019.
89. Závěrem navrhovatel poukázal na dle jeho názoru nestandardní postup Úřadu, kdy Úřad ani po téměř dvou měsících od přerušení správního řízení nestanovil znalce k vypracování relevantního znaleckého posudku, což byl jediný důvod, pro který Úřad správní řízení přerušil. Na základě všeho výše uvedeného navrhovatel apeluje na Úřad, aby nechal zhotovit relevantní znalecký posudek ve věci povahy předmětných zbraní a příslušenství (navrhovatel přiložil ke svému vyjádření analýzu položek poptávaných zadavatelem, ve které rozebírá jejich určení a výskyt na trhu) přehodnotil své dosavadní stanovisko.

Další průběh správního řízení

90. Usnesením č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-31052/2019/533/BŠp ze dne 14. 11. 2019 určil Úřad účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
91. Dne 15. 11. 2019 bylo zástupci navrhovatele umožněno na základě jeho žádosti ze dne 14. 11. 2019 nahlédnout do správního spisu vedeného pod sp. zn. S0105/2019/VZ.

Vyjádření navrhovatele ze dne 21. 11. 2019

92. Dne 21. 11. 2019 obdržel Úřad od navrhovatele vyjádření k podkladům pro rozhodnutí z téhož dne. Ve svém vyjádření navrhovatel uvádí, že žádný z dokumentů doplněných Úřadem oproti předchozí fázi správního řízení do podkladů pro rozhodnutí neprokazuje, že byly naplněny zákonné podmínky pro postup zadavatele dle výjimky ve smyslu § 29 písm. s) zákona. Naopak z podkladů pro rozhodnutí dle navrhovatele vyplývá, že zadavatelem poptávané zbraně nejsou speciálně určeny pro vojenské účely.
93. Navrhovatel opakuje, že k tomu, aby mohly být zbraně klasifikované jako vojenský materiál ve smyslu zákona, je nutno, aby mezi těmito zbraněmi a jejich verzí obchodovatelnou na „nevojenských“ trzích existovaly podstatné konstrukční rozdíly. Identifikace takových rozdílů je ovšem dle navrhovatele otázkou vysoce odbornou, k jejímuž posouzení nemá Úřad odborné předpoklady. Úřad ovšem znalce z nepochopitelných důvodů neustanovil a dle navrhovatele nelze žádný z důkazů obsažených ve správním spise považovat za důkaz o podstatných konstrukčních rozdílech těchto zbraní. K relevanci rozhodnutí ČÚZZS se navrhovatel vyjadřoval již ve svém vyjádření ze dne 13. 11. 2019 a zdůrazňuje, že zařazení zbraně do kategorie A ve smyslu zákona o zbraních není důkazem o tom, že se jedná o vojenský materiál ve smyslu zákona.
94. Dále navrhovatel rozporuje relevanci posudku vypracovaného Vojenským technickým ústavem, Zkušebnou malorážových zbraní a ochranných prostředků, předloženého zadavatelem v rámci jeho vyjádření ze dne 22. 10. 2019, když uvádí, že tento posudek byl zpracován organizací řízenou zadavatelem, což zpochybňuje nezávislost předmětného posudku a ani obsahově tento posudek nic nevypovídá o tom, zda mezi jednotlivými verzemi zbraní existují podstatné konstrukční rozdíly, pro což navrhovatel dále překládá argumenty. Navrhovatel konstatuje, že tento technický posudek nemůže nahradit objektivní a nezávislý znalecký posudek k otázce podstatných konstrukčních rozdílů zbraní a uvádí, že rezignace Úřadu na zpracování znaleckého posudku povede k závažným procesním pochybením a ve svém důsledku rovněž k nezákonnému rozhodnutí Úřadu.

95. Dále navrhovatel opětovně uvádí, že v předmětném případě nebyly naplněny ani další dvě podmínky, jejichž naplnění je nutné pro využití postupu ve smyslu § 29 písm. s) zákona. Závěrem navrhovatel plně odkazuje na svá předchozí vyjádření a na předložené důkazy a návrhy na provedení důkazů svědčící pro závěr, že podmínky pro využití výjimky dle § 29 písm. s) zákona splněny nejsou. Navrhovatel je na základě všeho uvedeného přesvědčen, že stávající podklady pro rozhodnutí nepostačují pro kvalifikované rozhodnutí Úřadu, a je proto na místě, aby Úřad vrátil správní řízení do stadia dalšího dokazování.
96. Přílohou vyjádření navrhovatele ze dne 21. 11. 2019 byl dokument zasláný navrhovatelem Ministerstvu průmyslu a obchodu (dále jen „MPO“) označený jako „Žádost o poskytnutí informace dle zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím“ ze dne 8. 11. 2019, jehož obsahem byla žádost navrhovatele o poskytnutí následujících informací: *„Je Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva orgánem státní správy, který je věcně příslušný vydávat závazná stanoviska a rozhodnutí v oblasti zbraní, střeliva a munice, které jsou nabývány nebo drženy ve výzbroji ozbrojených sil České republiky, Vojenské policie, či bezpečnostních sborů? V případě že ano, z jakého právního předpisu tato kompetence úřadu vyplývá?“*.

Podání navrhovatele ze dne 22. 11. 2019

97. Dne 22. 11. 2019 doručil navrhovatel Úřadu své podání z téhož dne, jehož přílohou je sdělení MPO ze dne 22. 11. 2019 označené jako „Poskytnutí informací podle § 4 a § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů“ (dále jen „Sdělení MPO“), v němž MPO sdělilo navrhovateli k jeho žádosti o poskytnutí informací (viz předchozí odstavce odůvodnění tohoto rozhodnutí) následující: *»Působnost Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva (dále jen „ČÚZZS“) se řídí ustanovením § 17 zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní a střeliva, v platném znění (dále jen „zákon č. 156/2000 Sb.“), které zakládá oprávnění jmenovaného úřadu rozhodovat a vydávat stanoviska v oblasti vymezené tímto zákonem. Z ustanovení § 3 písm. c) zákona č. 156/2000 Sb. dále vyplývá, že se předmětný zákon nevztahuje na kontrolované výrobky, které jsou nabývány do vlastnictví a drženy ve výzbroji ozbrojených sil České republiky, ozbrojených bezpečnostních sborů, zpravodajských služeb České republiky, anebo ozbrojených sil nebo sborů jiných států při jejich pobytu na území České republiky, překračování státních hranic České republiky a průjezdu přes území České republiky nebo přeletu nad územím České republiky podle zvláštního právního předpisu nebo podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána. Další působnost ČÚZZS je však dána i jinými právními předpisy, kdy např. na základě ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), v platném znění, v pochybnostech o zařazení typu zbraně nebo střeliva do kategorie rozhoduje jmenovaný úřad. Zákon o zbraních však kategorizaci typu zbraně nebo střeliva nespojuje s tím, zda se jedná o zbraň „civilní“ či „vojenskou“.«*.

Další průběh správního řízení

98. Usnesením č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33237/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 určil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonu – sdělení následujících informací:
- k jakým konkrétním účelům a k plnění jakých konkrétních úkolů používají příslušníci AČR při výkonu služby pistole;

- zda příslušníci AČR využívají při výkonu služby pistole za nějakým specifickým účelem, který je odlišný od využití pistolí příslušníky ostatních ozbrojených sil a ozbrojených bezpečnostních sborů a v případě, že ano, toto využití uveďte;
 - zda pistole označené jako „pistole CZ P-10 C ráže 9 x 19 mm“, „pistole CZ P-10 C ráže 9 x 19 mm s úpravou pro tlumič“, „pistole CZ P-10 F, ráže 9 x 19 mm“ a „pistole CZ P-10 F, ráže 9 x 19 mm s úpravou pro tlumič“, které poptáváte v rámci šetřené veřejné zakázky, mají mít určitou specifickou vlastnost či funkci, která je příznačná výlučně pro vojenské účely.
99. Přípisem č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33430/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 požádal Úřad MPO o zodpovězení otázky, zda je ČÚZZS s ohledem na svou právními předpisy svěřenou pravomoc oprávněn závazně rozhodnout o zařazení zbraní do kategorie ve smyslu § 3 a násl. zákona o zbraních i v konkrétním případě, kdy jsou tyto zbraně poptávány jako součást výzbroje ozbrojených sil České republiky, konkrétně AČR.
100. Přípisem č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33431/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 požádal Úřad dodavatele Česká zbrojovka a.s. o sdělení, zda
- v rámci svého portfolia nabízí, anebo v minulosti nabízel, ostatním ozbrojeným silám vyjma AČR či ozbrojeným bezpečnostním sborům pistole, které lze klasifikovat jako zbraně kategorie A ve smyslu § 4 písm. a) zákona o zbraních, tedy zbraně zakázané, a v případě, že ano, o specifikaci, o jaký konkrétní typ pistolí se jedná;
 - v rámci svého portfolia nabízí i nějaký jiný typ pistole CZ P-10, který lze klasifikovat jako zbraň kategorie A ve smyslu § 4 písm. a) zákona o zbraních, než který nabízí v rámci šetřené veřejné zakázky;
 - v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Nákup pistolí pro CS ČR 2018“ zadávanou zadavatelem – Česká republika – Generální ředitelství cel, IČO 71214011, se sídlem Budějovická 1387/7, 140 00 Praha-Michle – v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 14. 3. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 19. 3. 2018 pod ev. č. zakázky Z2018-008248, ve znění oprav uveřejněných dne 20. 4. 2018, dne 26. 4. 2018, dne 14. 5. 2018, dne 25. 5. 2018, dne 21. 6. 2018, dne 25. 6. 2018, dne 3. 8. 2018, dne 13. 8. 2018 a dne 6. 9. 2018, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 17. 3. 2018 pod ev. č. 2018/S 054-118976, ve znění oprav uveřejněných dne 21. 4. 2018 pod ev. č. 2018/S 078-174065, dne 26. 4. 2018 pod ev. č. 2018/S 081-181286, dne 12. 5. 2018 pod ev. č. 2018/S 090-202955, dne 25. 5. 2018 pod ev. č. 2018/S 098-223586, dne 21. 6. 2018 pod ev. č. 2018/S 117-265787, dne 27. 6. 2018 pod ev. č. 2018/S 121-275615, dne 3. 8. 2018 pod ev. č. 2018/S 148-338724, dne 14. 8. 2018 pod ev. č. 2018/S 155-355762 a dne 6. 9. 2018 pod ev. č. 2018/S 171-388542 (dále jen „veřejná zakázka v oblasti obrany a bezpečnosti“), nabízí stejný typ pistole jako v případě šetřené veřejné zakázky, a pokud nikoli, o uvedení, o jaký typ pistole se tedy jedná, a jaké jsou mezi pistolemi rozdíly.
101. Přípisem č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33216/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 požádal Úřad Univerzitu obrany (dále jen „UNOB“) o sdělení,

- k jakým konkrétním účelům a k plnění jakých konkrétních úkolů používají příslušníci AČR při výkonu služby pistole;
 - zda příslušníci AČR využívají při výkonu služby pistole za nějakým specifickým účelem, který je odlišný od využití pistolí příslušníky ostatních ozbrojených sil a ozbrojených bezpečnostních sborů a v případě, že ano, o uvedení tohoto využití;
 - zda příslušníci AČR potřebují disponovat pistolemi, které mají určitou specifickou vlastnost či funkci, kterou jiné ozbrojené síly a ozbrojené bezpečnostní sbory nevyužijí, pokud je dotazovanému tato informace známa.
102. Přípisem č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33251/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 požádal Úřad Českou republiku – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7, o sdělení,
- k jakým konkrétním účelům a k plnění jakých konkrétních úkolů používají příslušníci Policie České republiky (dále jen „PČR“) při výkonu služby pistole;
 - zda příslušníci PČR disponují za účelem plnění služby pistolemi zařazenými do kategorie A ve smyslu § 4 písm. a) zákona o zbraních, a v případě, že ano, o sdělení, o jaký konkrétní typ pistole se jedná.
103. Přípisem č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33629/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 požádal Úřad Českou republiku – Generální ředitelství cel, IČO 71214011, se sídlem Budějovická 1387/7, 140 00 Praha 4 (dále jen „Celní správa ČR“), o sdělení,
- k jakým konkrétním účelům a k plnění jakých konkrétních úkolů používají příslušníci Celní správy ČR při výkonu služby pistole;
 - zda příslušníci Celní správy ČR disponují za účelem plnění služby pistolemi zařazenými do kategorie A ve smyslu § 4 písm. a) zákona o zbraních, a v případě, že ano, o sdělení, o jaký konkrétní typ pistole se jedná.
104. Přípisem č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33630/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 požádal Úřad Českou republiku – Vězeňská služba České republiky, IČO 00212423, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 00 Praha 4 (dále jen „Vězeňská služba ČR“), o sdělení,
- k jakým konkrétním účelům a k plnění jakých konkrétních úkolů používají příslušníci Vězeňské služby ČR při výkonu služby pistole;
 - zda příslušníci Vězeňské služby ČR disponují za účelem plnění služby pistolemi zařazenými do kategorie A ve smyslu § 4 písm. a) zákona o zbraních, a v případě, že ano, o sdělení, o jaký konkrétní typ pistole se jedná.
105. Přípisem č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33631/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 požádal Úřad Českou republiku – Kancelář prezidenta republiky, IČO 48136000, se sídlem Hrad I. nádvoří 1, 119 00 Praha 1, o sdělení,
- k jakým konkrétním účelům a k plnění jakých konkrétních úkolů používají příslušníci Vojenské kanceláře prezidenta republiky a dále také příslušníci Hradní stráže při výkonu služby pistole;
 - zda příslušníci Vojenské kanceláře prezidenta republiky a dále také příslušníci Hradní stráže disponují za účelem plnění služby pistolemi zařazenými do kategorie A

ve smyslu § 4 písm. a) zákona o zbraních, a v případě, že ano, o sdělení, o jaký konkrétní typ pistole se jedná.

Sdělení dodavatele Česká zbrojovka a.s. ze dne 9. 12. 2019

106. Dne 9. 12. 2019 doručil dodavatel Česká zbrojovka a.s. Úřadu v reakci na přípis Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33431/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 své sdělení z téhož dne, v němž k prvnímu dotazu Úřadu uvedl následující: *„Česká zbrojovka a.s. nabízí a nabízela v minulosti ozbrojeným složkám pistole, které jsou klasifikovány jako zbraně kategorie A ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů. Jedná se především o ozbrojené složky armádního typu, ale i ozbrojené složky policejní, speciální. Tento typ zbraně nabízíme především v případech, kdy zadavatel (budoucí uživatel) používá se zbraněmi speciální vojenské střelivo např. 9x19 mm NATO nebo subsonické střelivo pro použití s tlumičem hluku výstřelu, speciální průbojné střelivo nebo jiné speciální střelivo např. Frangible (https://en.wikipedia.org/wiki/Frangible_bullet) určené pro použití v zavřených prostorech – např. při zákroku prot pachateli v letadle apod. Dále v případě kdy je na zbraň kladen požadavek na speciální odolnost nebo speciální příslušenství jako zmíněné tlumiče hluku výstřelu, speciální laserové zaměřovače nebo osvětlovače, které jsou i svým charakterem v civilním prostředí zakázané. Mimo pistole CZ P-10 F 9x19 mm NATO a CZ P-10 C 9x19 mm NATO nabídnuté Armádě ČR jsou to dále: Pistole CZ P-10 S 9x19 mm NATO, Pistole CZ P 07 9x19 mm NATO, Pistole CZ P-09 9x19 mm NATO.“*
107. K druhému dotazu Úřadu uvedl dodavatel Česká zbrojovka a.s. ve svém sdělení ze dne 9. 12. 2019 následující: *„Pistole CZ P-10 se ve vojenském provedení vyrábí ve třech velikostech CZ P-10 F 9x19 mm NATO; CZ P-10 C 9x19 mm NATO; CZ P-10 S 9x19 mm NATO; Česká zbrojovka a.s. pak disponuje i další řadou tzv. kohoutových pistolí ve vojenském provedení CZ P 07 9x19 mm NATO a CZ P-09 9x19 mm NATO. Všechny výše uvedené vojenské pistole kategorie A mají i svoji civilní verzi, která z těchto vojenských verzí vychází, ale je konstrukčně odlišná.“*
108. K třetímu dotazu Úřadu uvedl potom dodavatel Česká zbrojovka a.s. ve svém sdělení ze dne 9. 12. 2019, že v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku v oblasti obrany a bezpečnosti dodavatel Česká zbrojovka a.s. nabízel *„civilní provedení pistole CZ P-10 C 9x19 mm Luger.“*

Sdělení Celní správy ČR ze dne 9. 12. 2019

109. Dne 10. 12. 2019 doručila Úřadu Celní správa ČR v reakci na přípis Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33629/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 své sdělení ze dne 9. 12. 2019, v němž Celní správa ČR k prvnímu dotazu Úřadu odkázala na zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně na ustanovení § 44 a 45 tohoto zákona, v němž je upraveno použití služebních zbraní Celní správou ČR.
110. K druhému dotazu Úřadu Celní správa ČR ve svém sdělení uvedla, že zákon o zbraních se nevztahuje na zbraně, střelivo a munici, které jsou nabývány nebo drženy ve výzbroji bezpečnostními sbory. Dále Celní správa ČR odkázala na své vyjádření k návrhu doručené Úřadu v souvislosti se správním řízením vedeným ve věci přezkumu veřejné zakázky v oblasti obrany a bezpečnosti (u Úřadu vedeno pod sp. zn. S0408/2019/VZ, pozn. Úřadu).

Vyjádření zadavatele ze dne 10. 12. 2019

111. Dne 10. 12. 2019 doručil zadavatel Úřadu v reakci na usnesení č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33237/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 své vyjádření z téhož dne, v němž uvádí následující: *„Požadavek na realizaci veřejné zakázky (...) je založen na budování schopností Armády České republiky (dále jen AČR), které směřují k naplňování jejich základních povinností vyplývajících z ústavního zákona č. 110/1998 Sb. o bezpečnosti České republiky, čl. 1 (Zajištění svrchovanosti a územní celistvosti České republiky, ochrana jejích demokratických základů a ochrana životů, zdraví a majetkových hodnot je základní povinností státu) a rovněž ze Zákona č. 219/1999 Sb. o ozbrojených silách, který v hlavě III, § 9 stanovuje úkoly ozbrojených sil a to zejména: připravovat se k obraně České republiky a bránit ji proti vnějšímu napadení; plnit úkoly, které vyplývají z mezinárodních smluvních závazků České republiky o společné obraně proti napadení.“*
112. K prvnímu dotazu Úřadu zadavatel ve svém vyjádření ze dne 10. 12. 2019 uvedl, že v rámci přípravy k obraně České republiky jsou vojáci AČR připravováni k plnění úkolů ve všech předpokládaných klimatických podmínkách a v nejrůznějších situacích, přičemž i v zahraničních operacích jsou pistole jednou ze základních součástí výzbroje jednotlivce umožňující plnění stanovených úkolů.
113. Ke druhému dotazu Úřadu uvedl zadavatel ve svém vyjádření ze dne 10. 12. 2019 následující: *„(...) ppožadavky na pistole pro příslušníky AČR odpovídají charakteru úkolů a prostředí, ve kterém se používají. Jednotlivé součásti AČR jsou připravovány plnit své specifické úkoly (Speciální síly, průzkumné a výsadkové jednotky, vzdušné síly) a to i v rámci operací, které vyžadují skryté nebo utajené použití zbraně za všech světelných podmínek. Z těchto důvodů je nutné zejména krátké zbraně (pistole) vybavit úpravou pro dodatečné umístění speciální výbavy (svítilny, tlumiče, laserové značkovače). Kromě různých klimatických a terénních podmínek se předpokládá i používání zbraní v podmínkách předpokládaného použití zbraní hromadného ničení (ZHN) nepřítelem. Z těchto důvodů u výzbroje vojáka musí být zabezpečena odolnost zbraní proti těmto látkám a zvýšená odolnost proti korozi způsobené použitím dekontaminačních roztoků a směsí při zachování plné funkčnosti zbraně.“*
114. Ke třetímu dotazu Úřadu uvedl zadavatel ve svém vyjádření ze dne 10. 12. 2019 následující: *»(...) ppistole označené jako „pistole CZ P-10 C ráže 9 x 19 mm“, „pistole CZ P-10 C ráže 9 x 19 mm s úpravou pro tlumič“, „pistole CZ P-10 F ráže 9 x 19 mm“, „pistole CZ P-10 F ráže 9 x 19 mm s úpravou pro tlumič“ (dále jen pistole CZ P-10 C a pistole CZ P-10 F) požaduje AČR se specifickými vlastnostmi:*
- *Na zbraní jsou mířidla (muška i hledí) s tritiovou kapslí pro použití za zhoršených světelných podmínek.*
 - *Zbraň musí umožňovat vedení střelby při všech možných bojových činnostech, za použití zavedených prostředků individuální ochrany proti ZHN a při použití zimních doplňků, balistické ochrany a ochranných brýlí, při extrémních klimatických a bojových podmínkách (např. po katapultáži pilota z letadla, po seskoku vojáka či shozu zbraní s padákem, po překonání vodní překážky plaváním či hlubokým broděním, vysoká prašnost, extrémní změny teplot).*
 - *Zbraň musí umožnit střelbu cvičnými a speciálními náboji.*

- *Zbraň musí vykazovat vysokou míru spolehlivosti a bezpečnosti při používání a manipulaci.*
- *Zbraně musí být schopna spolehlivé střelby standardizovanými náboji NATO při zachování minimální požadované životnosti to je min. 15 000 výstřelů nebo min. 20 let.*
- *Životnost hlavně (balistická) je min. 15 000 výstřelů nebo min. 20 let.*
- *Povrchová ochrana zbraně musí mít minimální odrazivost světelných zdrojů, odolnost proti otěru, korozi, slané a sladké vodě, vlhku, agresivním látkám a produktům vznikajících při střelbě při použití konzervačních prostředků schválených k používání v AČR. Povrchová ochrana zbraně musí být zároveň odolná proti chemickým látkám používaných v AČR k dekontaminaci materiálu po použití bojových otravných látek a následkům jaderného výbuchu (radioaktivní spad).*
- *Zbraň musí být plně funkční i po provedené dekontaminaci zbraně.*
- *Musí být uzpůsobena k upevnění značkovacích a osvětlovacích zařízení (dle MIL STD 1913).*
- *Jednotlivé konstrukční prvky zbraně musí být vyrobeny v takových výrobních tolerancích, aby byla možná zaměnitelnost dílů v rámci dané série a mezi jednotlivými sériemi.«.*

Žádost Vězeňské služby ČR ze dne 10. 12. 2019 o prodloužení lhůty ke sdělení

115. Dne 10. 12. 2019 doručila Vězeňská služba ČR Úřadu v reakci na přípis č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33630/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 podání z téhož dne, jehož obsahem byla žádost o prodloužení lhůty stanovené Úřadem ve výše uvedeném přípisu, a to do dne 16. 12. 2019, odůvodněná příliš krátkou délkou původní lhůty.

Sdělení PČR ze dne 10. 12. 2019

116. Dne 10. 12. 2019 doručila PČR Úřadu v reakci na přípis Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33251/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 své sdělení z téhož dne, v němž k prvnímu dotazu Úřadu uvedla, že použití služební zbraně příslušníky PČR se řídí zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a dalšími souvisejícími právními předpisy.

117. Ke druhému dotazu Úřadu PČR ve svém sdělení uvedla, že zákon o zbraních se nevztahuje na zbraně, střelivo a munici, které jsou nabývány nebo drženy ve výzbroji ozbrojenými silami České republiky, Vojenskou policií, bezpečnostními sbory, a že se v ozbrojených složkách kategorizace zbraní dle zákona o zbraních nepoužívá. Dále PČR uvedla následující: *»Zařazení zbraně do kategorie A ve smyslu § 4 písm. a) zákona nesouvisí se skutečností, zda se jedná o zbraň služební či nikoli. Zařazení zbraní do kategorií ve smyslu zákona se zpravidla provádí při uvádění zbraní na civilní trh, tedy při jejich přearování do režimu zákona. Z uvedeného důvodu Policie ČR nemůže predikovat, zda nějaké stávající služební zbraně, pakliže by byly v budoucnu v rámci odprodeje majetku státu uvolněny pro prodej na civilním trhu, budou případně zařazeny do kategorie A. Z pohledu Policie ČR je služební zbraní pistole, která vyhovuje stanoveným technicko - taktickým a uživatelským požadavkům, a je zde užívána k plnění služebních úkolů ve smyslu zák. č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky a souvisejících interních předpisů. V Policii ČR jsou v současné době jako služební zbraně*

zavedeny dvě značky pistolí, a to CZ mod. 75 D Compact, z produkce České zbrojovky, jako pistole určené pro základní útvary a pistole Glock, z produkce firmy Glock, zejména modely 17 a 19, jako pistole určené pro speciální jednotky a exponované složky. Všechny uvedené pistole jsou komorovány pro ráži 9x19. Zavedené zbraně vyhovují příslušným „vojenským standardům“ (CZ - tuzemskému TPVD-637-81, Glock - mezinárodnímu NATO AC 225) a zajišťují spolehlivou a bezpečnou funkci se střelivem dle standardů NATO (STANAG 4090) i předpisů C.I.P. Rozdíly zde existují ve značení, kdy služební pistole CZ jsou s ohledem na tuzemskou tradici označeny „tormentační značkou T“ (kusová přejímka pro ozbrojené složky), zatímco služební pistole Glock jsou v souladu se „zažitým západním standardem“ označeny zkušební značkou C.I.P. (tj. ověření výrobku v souladu se standardy NATO i s mezinárodní úmluvou C.I.P. = omezení obchodních bariér), což nepochybně usnadňuje jejich případné pozdější uvolnění na civilní trh (např. při odprodeji majetku státu), neboť u nich, na rozdíl od pistolí CZ mod. 75 D Compact, nebude třeba dodatečně řešit proces kusového ověřování ve smyslu zák. č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů.«.

Další průběh správního řízení

118. Přípisem č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-34204/2019/533/BŠp ze dne 11. 12. 2019 Úřad v reakci na žádost Vězeňské služby ČR ze dne 10. 12. 2019 prodloužil lhůtu stanovenou Úřadem v přípisu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33630/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019, a to do dne 16. 12. 2019.

Sdělení Vojenské kanceláře prezidenta republiky ze dne 11. 12. 2019

119. Dne 12. 12. 2019 doručila Vojenská kancelář prezidenta republiky Úřadu v reakci na přípis Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33631/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 své sdělení ze dne 11. 12. 2019, v němž k prvnímu dotazu Úřadu uvedla následující: *»Příslušníci Vojenské kanceláře prezidenta republiky mají přidělenou pistoli jako jedinou osobní zbraň. Její použití, mimo běžný výcvik, by vycházelo z konkrétní situace při plnění úkolů dle zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“), popř. na základě ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, ve znění ústavního zákona č. 300/2000 Sb. Primárně se však samozřejmě jedná o zbraň určenou k osobní ochraně vojáka. Příslušníci Hradní stráže mají pistoli přidělenou jako základní osobní zbraň. Další typy zbraní (samopal, útočnou pušku atd.) mají přiděleny v závislosti na zastávané funkci. U Hradní stráže se pistole používají v každodenním plnění úkolů podle § 28 Zákona při zajištění výkonu dozorcí a strážní služby. Konkrétní použití zbraně (nejen pistole) se dále řídí ustanovením § 42 Zákona.«.*
120. Ke druhému dotazu Úřadu uvedla Vojenská kancelář prezidenta republiky ve svém sdělení ze dne 11. 12. 2019, že příslušníci Vojenské kanceláře prezidenta republiky i Hradní stráže používají pistole dodavatele Česká zbrojovka a. s., typ CZ 75 SP-01 PHANTOM, přičemž informací o zařazení této zbraně do kategorií ve smyslu § 4 zákona o zbraních nedisponuje.

Sdělení MPO ze dne 12. 12. 2019

121. Dne 12. 12. 2019 doručilo MPO Úřadu v reakci na přípis Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33430/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 své sdělení z téhož dne, v němž odkazuje na § 3 odst. 3 a § 74 odst. 7 zákona o zbraních a uvádí, že *„ČÚZZS je tak na základě uvedených*

ustanovení oprávněn vydávat rozhodnutí o zařazení typu zbraně do některé z výše uvedených kategorií bez ohledu na to, zda se jedná o zbraně vojenské (dle § 5 písm. a) zákona o zbraních) nebo o zbraně civilní, přičemž tuto skutečnost neovlivní ani možnost jejich případného nabytí ozbrojenými silami České republiky.“.

Sdělení UNOB ze dne 12. 12. 2019

122. Dne 13. 12. 2019 doručila UNOB Úřadu v reakci na přípis Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33216/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 své sdělení ze dne 12. 12. 2019, v němž k prvnímu dotazu Úřadu odkazuje na zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně na § 2, § 3a a § 42 tohoto zákona.
123. Ke druhému dotazu Úřadu UNOB ve svém sdělení ze dne 12. 12. 2019 uvádí, že *„Odlišnost od využití pistolí v bezpečnostních sborech je podle odstavce (13) a (14) zákona o ozbrojených silách, kde je uvedeno, že mohou být zbraně a tedy i pistole použity příslušníky AČR v operačním nasazení a úkolovém uskupení. Odlišnost pistole příslušníků AČR spočívá zpravidla v tom, že umožňuje použití v kombinaci se zavedenou výstrojí a tedy díky dobrým manévrovacím schopnostem má předpoklady pro bezpečné použití ve stísněných prostorech, umožňuje střelbu za ztížených světelných podmínek (např. použitím tritiových mířidel), umožňuje spolehlivou střelbu pod vodou, umožňuje střelbu vojenským střelivem splňujícím ČOS 130502 (STANAG 4090), zpravidla u speciálních jednotek umožňuje použití s ústovými zařízeními např. tlumič hluku výstřelu.“.*
124. Ke třetímu dotazu Úřadu UNOB ve svém sdělení uvádí, že *„Specifické požadavky na vlastnost nebo funkci jsou nastaveny zpravidla podle druhu a použití vojsk jako např. kombinace s výstrojí (absence kohoutku kvůli možnému zachycení o výstroj, 3 pouzdra pro nošení umožňující variabilitu od vysoké míry pohotovosti k použití až po značnou míru ochrany zbraně vůči znečištění), zbraně jsou zkoušeny, ověřovány a tormentovány pro vojenské střelivo (vojenské předpisy a normy např. MOPI se liší od civilních CIP). Zejména se mohou lišit vůlí v uzamykacím uzlu, rozměry vývrtu hlavně, tormentačním tlakem zkušební náboje. Zpravidla bývá garantována spolehlivost funkce ve ztížených provozních podmínkách např. dle TP-VD-637-81 nebo STANAG (rozsah provozních teplot, znečištění ...), mohou se vyznačovat zvýšenou odolností povrchových úprav např. vůči slané vodě či odmořovacím prostředkům (po použití v zamořených oblastech), vyznačují se vyšší požadovanou vzájemnou zaměnitelností dílů, dále jsou zpravidla označeny jako vojenský materiál (přejímacími značkami) a v kombinaci s vojenským střelivem se zpravidla tyto zbraně vyznačují vyšší průbojností a nižší ranivostí.“.*

Sdělení Vězeňské služby ČR ze dne 12. 12. 2019

125. Dne 16. 12. 2019 doručila Vězeňská služba ČR Úřadu v reakci na přípis Úřadu č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33630/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 své sdělení ze dne 12. 12. 2019, v němž k prvnímu dotazu Úřadu odkazuje Vězeňská služba ČR na zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážci České republiky, ve znění pozdějších předpisů a vyjmenovává jednotlivé konkrétní činnosti, které v souladu s tímto zákonem provádí. Dále Vězeňská služba ČR uvedla, na výkonu jakých činností spolupracuje v rámci „Dohody o vzájemné spolupráci mezi Generálním štábem Armády České republiky a Vězeňskou službou České republiky“ ze dne 9. 2. 2016.

126. Ke druhému dotazu Úřadu Vězeňská služba ČR ve svém sdělení ze dne 12. 12. 2019 uvedla následující: *»VS ČR používá dlouhé palné zbraně i krátké palné zbraně. V současné době se VS ČR nachází ve fázi přezbrojování. V rámci tohoto přezbrojení VS ČR již odprodala zastaralé pistole vzor 82, které do poloviny roku 2014 používala v rámci výkonu služby. Tyto pistole odpovídaly definici zbraně kategorie A dle současného znění ust. § 4 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu (dále jen „zákon o zbraních“). Nyní má Vězeňská služba ČR ve svém zbrojním arzenálu ještě pistole vzor 75 v různých modifikacích. Tyto pistole vzor 75 VS ČR získala v rámci bezúplatného převodu jako nepotřebný materiál mezi ozbrojenými složkami. Vzhledem k jejich stáří ne vždy docházelo k certifikovanému označení a není tedy možné jednoznačně říci, zda na těchto zbraních byly prováděny zkoušky podléhající vojenské certifikaci. Vzhledem k tomu, že všechny ostatní zbraně VS ČR nesou označení vojenského materiálu v souladu se zákonem 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky a odpovídají definici zbraně kategorie A dle § 4 písm. a) zákona o zbraních a střelivu, chová se VS ČR k těmto pistolím také jako k vojenskému materiálu. I v případě plánované obměny pistolí budou tyto pistole vzor 75 odprodávány jako vojenský materiál. V rámci plánovaného přezbrojení pak bude VS ČR vždy i nadále požadovat vojenské zbraně.«.*

Další průběh správního řízení

127. Dne 13. 12. 2019 bylo zástupci navrhovatele umožněno na základě jeho žádosti ze dne 9. 12. 2019 nahlédnout do správního spisu vedeného pod sp. zn. S0105/2019/VZ.

128. Usnesením č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-35049/2019/533/BŠp ze dne 18. 12. 2019 stanovil Úřad účastníkům řízení podle § 261 odst. 3 zákona lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

Žádost navrhovatele o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům

129. Dne 18. 12. 2019 obdržel Úřad podání navrhovatele z téhož dne, jehož obsahem byla žádost o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí stanovené Úřadem usnesením č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-35049/2019/533/BŠp ze dne 18. 12. 2019 odůvodněná nedostatečnou délkou Úřadem stanovené lhůty a ztíženým procesním postavením navrhovatele vzhledem k dalšímu šetření prováděnému ve věci Úřadem.

Další průběh správního řízení

130. Dne 19. 12. 2019 bylo zástupci navrhovatele umožněno na základě jeho žádosti ze dne 18. 12. 2019 nahlédnout do správního spisu vedeného pod sp. zn. S0105/2019/VZ.

131. Přípisem č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-35337/2019/533/BŠp ze dne 20. 12. 2019 Úřad navrhovateli v reakci na žádost o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí ze dne 18. 12. 2019 sdělil, že lhůtu určenou usnesením č. j. S0105/2019/VZ-35049/2019/533/BŠp ze dne 18. 12. 2019 považuje s ohledem na šetřenou problematiku za přiměřenou a zcela dostačující pro seznámení se s podklady rozhodnutí a vyjádření se k nim, přičemž uvedenou lhůtou není ohrožen účel řízení.

Vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí ze dne 2. 1. 2020

132. Dne 2. 1. 2020 doručil navrhovatel Úřadu své vyjádření k podkladům rozhodnutí z téhož dne. Ve svém vyjádření navrhovatel uvádí, že Úřad poté, co účastníky řízení vyzval k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí usnesením ze dne 14. 11. 2019, pokračoval

ve shromažďování dalších podkladů pro rozhodnutí, o čemž však Úřad navrhovatele, na rozdíl od zadavatele, nijak neinformoval a navrhovatel se o této skutečnosti dozvěděl až v důsledku nahlížení do spisu. Takový postup představuje dle navrhovatele zvýhodňování zadavatele a svědčí o nerovném přístupu Úřadu k účastníkům správního řízení. Navrhovatel rovněž poukazuje na novou lhůtu stanovenou Úřadem k seznámení se s podklady pro rozhodnutí a vyjádření se k nim, když uvádí, že tato byla stejně jako předchozí lhůta k vyjádření se k podkladům stanovena ve zcela nepřiměřené délce s ohledem na význam, rozsah a složitost problematiky, která je předmětem správního řízení. Navrhovatel považuje takový postup ze strany Úřadu za nezákonný, přičemž takové konstantní porušování procesních práv navrhovatele ze strany Úřadu bude mít dle jeho názoru vliv na zákonnost rozhodnutí Úřadu ve věci.

133. Ve vztahu k dalšímu šetření provedenému Úřadem po uložení původní lhůty k vyjádření se k podkladům navrhovatel uvádí, že toto další shromažďování podkladů vítá, neboť je z něho zřejmé, že navrhovatel svými vyjádřeními a poukázáním na důkazy zpochybnil zákonnost postupu zadavatele. Navrhovatel ovšem nechápe, proč Úřad i nadále shromažďuje podklady pouze ve vztahu k pistolím a nikoliv též ve vztahu k útočným puškám, neboť jak bylo prokázáno ve vztahu k pistolím, zařazení do kategorie A dle zákona o zbraních je zcela irelevantní z hlediska toho, zda se jedná o vojenský materiál ve smyslu zákona, či nikoliv a totéž platí i u útočných pušek. Dále se navrhovatel vyjadřuje k podkladům, které Úřad shromáždil na základě svého vlastního šetření, které prováděl po uložení původní lhůty k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí.
134. K účelům a úkolům služebních pistolí v ozbrojených silách a bezpečnostních složkách státu navrhovatel uvádí, že z provedeného šetření vyplývá, že úkoly služební pistole jsou napříč celým spektrem dotazovaných uživatelů z ozbrojených sil a bezpečnostních sborů srovnatelné, resp. totožné, když primárním úkolem služební pistole v ozbrojených silách i v bezpečnostních sborech je eliminace nechráněné živé síly na krátké vzdálenosti.
135. Ke kategorizaci zbraní ve smyslu zákona o zbraních navrhovatel opětovně uvádí, že zákon o zbraních se nevztahuje na zbraně, střelivo a munici, které jsou nabývány nebo drženy ve výzbroji ozbrojenými silami České republiky, Vojenskou policií či bezpečnostními sbory. Navrhovatel odkazuje na odpověď získanou Úřadem v rámci šetření od Policejního prezidia České republiky. Dle názoru navrhovatele v průběhu správního řízení vyplynulo, že kategorizace dle § 4 zákona o zbraních umožňuje, aby dva technicky naprosto totožné výrobky se stejnými parametry, vlastnostmi a výkony byly zařazeny do zcela odlišných kategorií, a to jen na základě volby jiného režimu ověření. Navrhovatel konstatuje, že kategorizace zbraní ve smyslu § 4 zákona o zbraních je pro rozhodnutí ve věci zcela irelevantní, což potvrzují i odpovědi, které Úřad obdržel v rámci svého posledního šetření. Navrhovatel rovněž konstatuje, že v tomto směru je založeno na zcela nesprávných závěrech i rozhodnutí předsedy Úřadu, pokud v podstatě za jedinou relevantní skutečnost pro posouzení zbraní, které jsou předmětem této veřejné zakázky, jakožto vojenského materiálu ve smyslu zákona, považuje jejich zařazení do kategorie A dle zákona o zbraních.
136. Ke sdělení zadavatele ze dne 10. 12. 2019 navrhovatel uvádí, že i příslušníci bezpečnostních sborů jsou běžně vysíláni do zahraničních misí, včetně misí ve velmi exotických zemích, přičemž logicky i služební pistole pro ozbrojené bezpečnostní sbory (nikoliv pouze pro AČR) musí zajistit spolehlivou a bezpečnou funkci v širokém spektru podmínek a situací. V tomto

smyslu navrhovatel odkazuje na veřejnou zakázku v oblasti obrany a bezpečnosti, která je u Úřadu šetřena ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0408/2019/VZ, a uvádí, že z tohoto vyplývá, že vlastnosti zbraní poptávaných zadavatelem nejsou specifické pro vojenské účely. Rovněž navrhovatel odkazuje na stanoviska zahraničních výrobců zbraní, která již Úřadu dříve doložil, ze kterých je dle navrhovatele patrné, že vlastnosti zbraní jejich produkce jsou shodné jak pro ozbrojené síly, tak pro bezpečnostní sbory. Dále navrhovatel uvádí jednotlivé vlastnosti, které jsou dle zadavatele specifické pro vojenskou pistoli, a posuzuje tyto vlastnosti u pistolí používaných bezpečnostními sbory, přičemž z uvedeného srovnání má dle navrhovatele vyplývat, že tvrzení zadavatele o specificky vojenském charakteru jím požadovaných pistolí jsou zcela účelová. Navrhovateli tedy není vůbec zřejmé, v čem by měly spočívat podstatné rozdíly ve vlastnostech „vojenské“ pistole CZ P-10 NATO oproti civilní, resp. služební, verzi této pistole.

137. K vyjádření dodavatele Česká zbrojovka a. s. ze dne 9. 12. 2019 navrhovatel opětovně uvádí, že konstrukční rozdíly mezi jednotlivými rozměrovými variantami pistolí, např. CZ P-10 F NATO a CZ P-10 C NATO, jsou podstatně větší, než rozdíly mezi údajně „vojenským“ a „civilním“ provedením pistole CZ P-10. Dle navrhovatele ze zadávací dokumentace k veřejné zakázce v oblasti obrany a bezpečnosti v porovnání k požadavkům zadavatele v šetřené veřejné zakázce vyplývá, že nelze konstatovat, že by byly požadavky ozbrojených sil (AČR) na „vojenskou“ pistoli jakkoliv specifické oproti služebními pistolím používanými bezpečnostními sbory, a Úřad by proto měl tuto zadávací dokumentaci analyzovat. Sám dodavatel Česká zbrojovka a.s. jako výrobce předmětných zbraní ve svých katalogích a na internetových stránkách deklaruje, že tyto zbraně jsou určeny pro „oficiální ozbrojené složky“.
138. K vyjádření UNOB ze dne 12. 12. 2019 navrhovatel uvádí, že z odpovědi UNOB jakožto rezortní organizace Ministerstva obrany, tedy zadavatele, je zcela zřejmá snaha za každou cenu najít rozdíly mezi zbraněmi pro ozbrojené síly a bezpečnostní složky tak, aby se obhájilo využití výjimky dle § 29 písm. s) zákona zadavatelem, a proto kopíruje argumenty zadavatele. Jak ale vyplývá ze skutečností, které v řízení vyšly najevo, údajně specificky vojenské vlastnosti pistolí, které jsou specifikovány v odpovědi UNOB, jsou zcela běžným standardem i u služebními pistolí používaných nevojenskými bezpečnostními sbory, a proto nemohou být důvodem, resp. důkazem o tom, že se v případě pistolí, které mají být dodány na základě této veřejné zakázky, jedná o vojenský materiál ve smyslu zákona.
139. Z odpovědí, které si Úřad dodatečně vyžádal od zástupců jednotlivých bezpečnostních sborů, je dle navrhovatele zřejmé, že zbraně poptávané zadavatelem jsou ve standardní výbavě bezpečnostních sborů, nikoliv pouze AČR; tato skutečnost platí nejenom ve vztahu k pistolím, nýbrž i ve vztahu k útočným puškám. Navrhovatel má za to, že bylo zcela jednoznačně prokázáno, že zbraně, které mají být předmětem dodávek na základě této veřejné zakázky, nenaplnují definici vojenského materiálu dle § 28 odst. 1 písm. n) zákona.
140. Dále navrhovatel uvádí, že zadavatel neprokázal ani naplnění další nezbytné podmínky pro použití výjimky dle § 29 písm. s) zákona spočívající v tom, že takový postup, tj. přímé zadání veřejné zakázky bez řádného zadávacího řízení dle zákona, je nezbytné k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky.

141. Navrhovatel má za to, že z dosud provedených důkazů nelze usuzovat na splnění podmínek pro použití výjimky dle § 29 písm. s) zákona, resp. shromážděné podklady jednoznačně prokazují, že se v případě zbraní, které mají být předmětem veřejné zakázky, a to jak pistolí, tak útočných pušek, nejedná o vojenský materiál ve smyslu zákona. Pokud však ani z dosud nashromážděných podkladů nemá Úřad za to, že zde neexistují podmínky pro aplikaci výjimky dle § 29 písm. s) zákona, trvá navrhovatel na tom, aby Úřad nechal zpracovat příslušný znalecký posudek v oboru zbraní a střeliva, který jako jediný může tuto otázku definitivně odpovědět, a to jak ve vztahu k pistolím, tak ve vztahu k útočným puškám, které mají být předmětem šetřené veřejné zakázky.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

142. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, a po zhodnocení všech podkladů, vyjádření účastníků řízení a s přihlédnutím k závaznému právnímu názoru obsaženému v rozhodnutí předsedy Úřadu, rozhodl o zamítnutí návrhu.

143. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K právnímu postavení zadavatele

144. Úřad primárně posoudil, zda je splněn předpoklad stanovený v § 4 zákona, tedy zda je vůbec dána osoba zadavatele veřejné zakázky. Ustanovení § 4 odst. 1 zákona taxativně vymezuje pět skupin subjektů, které spadají pod definici „veřejného zadavatele“. Jedním z těchto subjektů je podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona Česká republika, kdy dle citovaného ustanovení zákona se v případě České republiky organizační složky státu považují za samostatné zadavatele.

145. Podle § 7 odst. 1, věty první, zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o majetku České republiky“), za stát právně jedná vedoucí organizační složky, jíž se toto právní jednání týká, pokud zvláštní právní předpis nebo tento zákon nestanoví jinak.

146. Z dikce ustanovení § 7 odst. 1 zákona o majetku České republiky tudíž vyplývá, že za stát, tzn. za Českou republiku, coby veřejného zadavatele ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) zákona, jedná, a tedy i veřejné zakázky zadávají, jednotlivé organizační složky státu.

147. Podle § 3 odst. 1 zákona o majetku České republiky jsou organizačními složkami státu, mimo jiné, i ministerstva.

148. S ohledem na shora uvedené skutečnosti Úřad tudíž tuto část odůvodnění uzavírá s konstatováním, že zadavatel, tj. Ministerstvo obrany, jakožto organizační složka státu podle § 3 odst. 1 zákona o majetku České republiky, tedy organizační složka České republiky, je veřejným zadavatelem ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) zákona. Osoba „zadavatele veřejné zakázky“ je tak v šetřeném případě bez nejmenších pochyb dána.

Relevantní ustanovení zákona

149. Podle § 28 odst. 1 písm. n) zákona se pro účely zákona rozumí vojenským materiálem zbraně, střelivo a další materiál, který je speciálně určen, zkonstruován nebo přizpůsoben pro vojenské účely; seznam vojenského materiálu je uveden v příloze č. 1 k zákonu.

150. Podle § 29 písm. s) zákona zadavatel není povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, jde-li o veřejnou zakázku, jejímž předmětem je výroba vojenského materiálu nebo obchod s ním, a tento postup je nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, přičemž tento postup nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.
151. Podle § 250 odst. 1 písm. f) zákona lze návrh podat proti všem úkonům i opomenutím zadavatele, které nejsou v souladu se zákonem a v jejichž důsledku vznikla nebo hrozí újma na právech navrhovatele, a to zejména proti
- a) zadávacím podmínkám,
 - b) dobrovolnému oznámení,
 - c) vyloučení účastníka zadávacího řízení,
 - d) rozhodnutí o výběru dodavatele,
 - e) volbě druhu zadávacího řízení, nebo
 - f) postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení.
152. Podle § 265 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
153. Podle bodu 1. přílohy č. 1. k zákonu náleží do seznamu vojenského materiálu podle § 28 písm. n) zákona ruční a lafetované střelné zbraně s výjimkou loveckých a sportovních zbraní: pušky, karabiny, revolvery, pistole, samopaly, kulometry a granátometry, plamenometry.

Relevantní ustanovení dalších právních předpisů

154. Podle § 18 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), zadavatel není povinen zadávat podle ZVZ veřejné zakázky, jestliže jde o veřejné zakázky, jejichž předmětem je výroba vojenského materiálu nebo obchod s ním, a tento postup je nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky; tento postup přitom nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.
155. Podle § 56 správního řádu závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce. Usnesení se oznamuje pouze znalci. O zamýšleném ustanovení znalce, popřípadě o ustanovení znalce správní orgán vhodným způsobem účastníky vyrozumí. Správní orgán znalci uloží, aby posudek vypracoval písemně a předložil mu jej ve lhůtě, kterou současně určí. Může znalce také vyslechnout.
156. Podle § 64 odst. 1 správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit
- a) současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2 správního řádu,

- b) současně s výzvou k zaplacení správního poplatku, který je spojen s určitým úkonem v řízení, a s určením lhůty k jeho zaplacení; v řízení pokračuje, jakmile mu byl předložen doklad o zaplacení správního poplatku,
- c) probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán
 1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a) správního řádu,
 2. učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b) správního řádu, anebo
 3. učinil úkon podle § 57 odst. 4 správního řádu;za úkon správního orgánu se považuje i předání písemnosti k doručení podle § 19 správního řádu a vyvěšení písemnosti na úřední desce,
- d) do doby ustanovení opatrovníka procesně nezpůsobilému účastníkovi,
- e) z dalších důvodů stanovených zákonem.

157. Podle § 65 odst. 1 správního řádu po dobu přerušení řízení činí správní orgán a účastníci úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení. Správní orgán může rovněž činit úkony podle § 137 odst. 1 a § 138 správního řádu. Lhůty týkající se provádění úkonů v řízení neběží. Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1 správního řádu, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.
158. Podle § 65 odst. 2 správního řádu správní orgán pokračuje v řízení, jakmile odpadne překážka, pro niž bylo řízení přerušeno, nebo uplyne lhůta určená správním orgánem podle § 64 odst. 2 nebo 3 správního řádu. Bylo-li řízení přerušeno podle § 64 odst. 2 nebo 3 správního řádu, může v řízení správní orgán pokračovat též na požádání účastníka, který požádal o jeho přerušování. O tom, že v řízení pokračuje, vyrozumí správní orgán účastníky a provede o tom záznam do spisu.
159. Podle § 73 odst. 2 správního řádu věty první před středníkem je pravomocné rozhodnutí závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány.
160. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zbraních“), se zbraně a střelivo pro účely tohoto zákona rozdělují na
- a) zakázané zbraně, zakázané střelivo nebo zakázané doplňky zbraní - kategorie A (dále jen „zbraně kategorie A“),
 - b) zbraně podléhající povolení - kategorie B (dále jen „zbraně kategorie B“),
 - c) zbraně podléhající ohlášení - kategorie C (dále jen „zbraně kategorie C“) a
 - d) ostatní zbraně - kategorie D (dále jen „zbraně kategorie D“),
 - e) střelivo do zbraní kategorií A až D, které není zakázané (dále jen „střelivo“).
161. Podle § 3 odst. 3 zákona o zbraních v pochybnostech o zařazení typu zbraně nebo střeliva do kategorie podle § 3 odst. 1 zákona o zbraních rozhoduje Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva. Postup Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva při zařazování typu zbraně

nebo střeliva do kategorie podle § 3 odst. 1 zákona o zbraních stanoví prováděcí právní předpis.

162. Podle § 4 písm. a) bodu 1. a 2. zákona o zbraních jsou zbraněmi kategorie A zbraně
1. vojenské, včetně odpalovacích zařízení, s výjimkou pušek, pistolí a revolverů, ověřených pro civilní použití, pokud podléhají ověřování podle zvláštního právního předpisu,
 2. samočinné.
163. Dle Přílohy 1 „Vymezení zbraní a střeliva“ části první „Druhy zbraní“ bodu 12. zákona o zbraních (dále jen „příloha 1 zákona o zbraních“) je samočinnou zbraní palná zbraň, u níž se opětovné nabití děje v důsledku předchozího výstřelu, a u které konstrukce umožňuje více výstřelů na jedno stisknutí spouště.
164. Dle bodu 17. přílohy 1 zákona o zbraních je vojenskou zbraní střelná zbraň, která je určena k vedení námořní, letecké nebo pozemní války.
165. Dle § 3 odst. 1 vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 369/2002 ze dne 26. července 2002, kterou se stanoví postup Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva při zařazování typu zbraně nebo střeliva do kategorie (dále jen „vyhláška č. 369/2002“), při zařazování typu zbraně nebo střeliva do kategorie vychází ČÚZZS z technických kritérií stanovených v § 3 až 7 § zákona o zbraních a v příloze zákona o zbraních a dále zejména z
- a) dovoleného výrobního provedení zbraně nebo střeliva,
 - b) funkčních a střeleckých charakteristik zbraně,
 - c) vzhledu zbraně,
 - d) roku vývoje nebo výroby zbraně,
 - e) celkové délky zbraně,
 - f) počtu nábojů v podávacím ústrojí zbraně,
 - g) dosažené kinetické energie střely na ústí hlavně,
 - h) napínací síly u mechanické zbraně,
 - i) funkčního principu doplňku zbraně,
 - j) druhu zápalu střeliva,
 - k) použitého střeliva ve zbrani,
 - l) druhu střely v náboji.
166. Podle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 369/2002 ČÚZZS posoudí typ předložené zbraně nebo střeliva podle hledisek uvedených v § 3 odst. 1 vyhlášky č. 369/2002 a vydá rozhodnutí o zařazení typu zbraně nebo střeliva do kategorie.
167. Podle článku 346 odst. 1 písm. b) Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), (tj. bývalý článek 296 Smlouvy o založení Evropského společenství, dále jen „Smlouva o ES“) ustanovení Smluv (tj. SFEU a Smlouvy o Evropské unii) nebrání použití následujících pravidel: každý členský stát může učinit opatření, která považuje za nezbytná k ochraně podstatných

zájmů své bezpečnosti a která jsou spjata s výrobou zbraní, střeliva a válečného materiálu nebo obchodem s nimi; tato opatření nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace související s veřejnou zakázkou

168. V rozhodnutí o námitkách zadavatel k první podmínce ohledně využití výjimky podle ustanovení § 29 písm. s) zákona spočívající v požadavku na objektivní vojenskou povahu pořizovaného plnění uvedl mj. následující: *»Konkrétní pušky a pistole jsou výlučně určené a zkonstruované pro vojenské účely a tudíž musí splňovat řadu podmínek, které pro ostatní obchodovatelné zbraně nejsou požadované a aplikované.*

U pušek BREN 2 se jedná především o požadavek na zamezení demaskujících účinků, kdy odrazivost musí být nižší než 20%. Povrchová ochrana zbraně musí být odolná proti chemickým látkám, které se používají k dekontaminaci po použití bojových otravných látek a následkům jaderného výbuchu. Pouzdra na zásobník jsou vyrobená v barevném provedení podle ČOS 108017 a ČOS 108019. Zbraně splňují požadavky na spolehlivou funkci ve ztížených podmínkách dle AC 225/D14, TPVD 837 – 81. Zbraň má zvýšenou odolnost proti korozi, slané vodě a agresivním látkám. Používaná munice pro zbraň BREN 2 plní parametry dle ČOS 130 503 Munice ráže 5,56 mm NATO. Puška BREN 2 je navíc automatickou zbraní, která je na civilním trhu zbraní zakázána a je tedy určena ryze pro vojenské účely pro její automatický systém střelby. Součástí zbraňového systému BREN 2 je i zavedený podvěsný granátomet CZ-805 G1, který je s touto kompatibilní. Podvěsný granátomet je určen k ničení živé síly a lehce až středně opancéřovaných cílů. Je určen k použití speciální munice např. HEDP určené k probíjení pancíře obrněných vozidel. Granátomet CZ-805 G1 je zbraň, která je nedílnou součástí soupravy zbraně není na trhu dostupná ani v žádném civilním semi-automatickém nebo jiném provedení. Součástí pušky BREN 2 jsou prostředky nočního vidění (noktovizní předsádky) určené pro bojovou činnost v noci. Puška je dále uzpůsobena pro použití tlumiče hluku výstřelu a použití speciálního střeliva pro tyto tlumiče určené k eliminacím protivníka. Samotná konstrukce, která je určena pro použití těchto prostředků je z povahy určení vojenským materiálem a nemá civilní nebo jiné určení.

Pistole CZ P-10 C a CZ P-10 F jsou vyráběné pouze pro vojenské účely a zaručují používání munice dle parametrů STANAG 1090, ve kterém jsou definovány odlišné požadavky na některé parametry střeliva, např. tlak a tvar střely oproti civilní normě C.I.P. V průběhu výroby, průběžné a konečné kontroly včetně kontroly přesnosti a závěrečného nástřelu zbraně je používáno výhradně střelivo 9x19 mm NATO. Toto střelivo se do zbraní určených pro civilní trh nepoužívá. V rámci výroby vojenských zbraní je u každé výrobní šarže nebo při minimálním počtu 5 000 pistolí prováděna „Velká kontrolní zkouška“, při které je testována životnost zbraně v rozsahu 15 000 výstřelů. U vojenských zbraní je uplatněn požadavek 100% vyměnitelnosti definovaných součástek. V průběhu výroby se provádí „Zkouška vyměnitelnosti“. Tato zkouška se u zbraní určených pro civilní trh dle normy C.I.P. neprovádí. U vojenských zbraní je požadavek na plnění normy AC/225(LG)/3-SG(1)D/14 „Zkušební metodiky pro hodnocení malorážových systémů NATO“ a jejího národního ekvivalentu TPVD 637-81 (extrémní teploty, bláto, atd.). Zbraně disponují schopností odmořování a dekontaminace při použití zbraní hromadného ničení. Z tohoto důvodu je u vojenských zbraní aplikována náročnější a také nákladnější povrchová úprava, tj. nitrídace v plynu s následnou oxidací. Pistole jsou vyrobeny tak, aby na ně mohly být instalovány

tlumiče hluků výstřelu, které jsou součástí dodávky. Tato schopnost je možná pouze a jen u vojenských zbraní, nikoliv u zbraní „civilních“. Pistole CZ P10 je vyšší variantou pistole CZ 75 SP 01 PHANTOM. Výrobce zahrnul do jejího vývoje veškeré požadavky uživatelů, získané s používáním pistolí PHANTOM v zahraničních operacích.

Obecně je nutno uvést, že vojenské zbraně jsou daleko přesnější, odolnější, houževnatější, preciznější, rezistentnější a spolehlivější než zbraně vyráběné v civilní verzi, které jsou určeny k použití na střelnicích. Všechny zbraně jsou oproti zbraním dostupným na civilním trhu označeny speciálním znakem definovaným MO uvedeným ve schválené dokumentaci zbraně zpracované podle ČOS 051625, „Českého obranného standardu Technické podmínky pro produkty určené k zajištění obrany státu“. Zbraně jsou značeny zcela jinak, než je běžné u civilních zbraní. Předmětem plnění jsou požadované pouze vojenské zbraně. Nejedná se o vojenskou verzi civilních zbraní. Pro civilní sektor mohou být nabízeny civilní verze vojenských zbraní. Účelem vojenských zbraní je ničení živé síly. Účelem civilních zbraní je sportovní využití a pouze za zcela mimořádných podmínek, definovaných zákonem, možnost využití k osobní ochraně držitele zbraně. Vojenské zbraně na rozdíl od civilních disponují komponenty pro upnutí speciálních zaměřovacích laserových systémů, tlumičů hluku výstřelu apod.(...).«.

169. Ke druhé podmínce výjimky podle ustanovení § 29 písm. s) zákona zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl mj. následující »S ochranou podstatných zájmů bezpečnosti ČR souvisí bezpečnost dodávek, přičemž za zásadní otázku zajištění potřebných vojenských schopností a bezpečnosti dodávek je považováno zachování národních klíčových technologií v oblasti obranného průmyslu. MO z tohoto důvodu rozvíjí klíčové technologie, kapacity a prostředky, které musí být k dispozici s ohledem na národní bezpečnostní zájmy. Z hlediska pozemní techniky se jedná mimo jiné o výrobu a dodávky ručních palných zbraní a munice. Někteří dodavatelé mají zásadní vliv na dosažení a udržení suverenity těchto požadavků, proto je nezbytné podnikat kroky k ochraně aspektů schopností, které tito (strategičtí) dodavatelé poskytují, a které jsou podstatné pro zajištění bezpečnosti státu. Dle současného stavu judikatury SDEU např. Case T-26/01 (Court of First Instance) – Fiocchi munizioni SpA (IT) v Commission se jeví jako nadále přípustné přímé pořizování vojenského materiálu od národního výrobce z důvodu potřeby uchování životaschopnosti či konkurenceschopnosti tohoto národního výrobce (podpora národního obranného průmyslu) jakožto nepostradatelné součásti ochrany podstatných bezpečnostních zájmů státu.

Na tomto místě je dále vhodné upozornit na rozhodnutí Úřadu č. j.: ÚOHS-S0581/2016/VZ-42469/2016/541/MSc, ve kterém Úřad konstatoval, že „Z koncepce výstavby armády České republiky 2025 vyplývá, že k horizontu roku 2025 je jako prioritní opatření plánována realizace modernizačních projektů k obměně techniky v závislosti na ukončování jejího životního cyklu a případnému rozvoji jejích schopností. Plánováno je např. pořízení kolových obrněných vozidel, rozvoj minometných jednotek či přezbrojení jednotek logistiky na nové typy techniky se zvýšenou balistickou ochranou. Podle dokumentu Strategie vztahu státu a obranného a bezpečnostního průmyslu České republiky, kapitoly 4. „Interakce státu s průmyslem v jednotlivých fázích činnosti“, je logistické zabezpečení bojové techniky ve výzbroji Armády České republiky mimo jiné definováno jako podstatný bezpečnostní zájem České republiky. Podle Bezpečnostní strategie České republiky 2015, kapitoly III. „Bezpečnostní zájmy ČR“, patří mezi strategické bezpečnostní zájmy České republiky

mj. naplňování strategického partnerství mezi NATO a Evropskou unií, včetně posilování jejich spolupráce při komplementárním rozvíjení obranných a bezpečnostních schopností. Úřad poznamenává, že se jedná o koncepční a strategické dokumenty, které jsou způsobilé definovat bezpečnostní zájmy České republiky.(...) Úřad se neztotožňuje s názorem navrhovatele, že podstatné bezpečnostní zájmy České republiky se musí týkat pouze jejího bezprostředního ohrožení. Úřad má za to, že podstatným bezpečnostním zájmem je i zajištění obranyschopnosti České republiky, prostřednictvím modernizace zastaralé techniky v souladu s příslušnými strategickými dokumenty, stejně jako schopnost plnit závazky vyplývající z členství v NATO. V tomto kontextu Úřad dodává, že je postačující potenciální možnost nasazení předmětné techniky v některé zahraniční operaci. Ze strany zadavatele tedy není nutné dokládat konkrétní závazek k nasazení předmětných vozidel, jak se dožaduje navrhovatel.“.

Je tedy zjevné, že využití ustanovení § 29 písmena s) zákona je v předmětné VZ nezbytné k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů ČR. Jedině uvedený způsob umožní dokončit přezbrojení AČR zbraněmi jednoho výrobce a nevytvoří možný prostor pro vyzbrojení jednotek odlišnými zbraněmi. Aplikovaný způsob navíc eliminuje možnost vyzbrojit AČR zbraněmi výrobců, kteří sídlí v zemích, které jsou pro ČR charakterizovány jako zdroje bezpečnostních rizik. Využití českého výrobce současně umožní zabezpečit obranu za krizových stavů (stav ohrožení státu a válečný stav). Česká firma bude strategickým dodavatelem mobilizačních dodávek, bude schopna opravovat poškozené zbraně a vyrábět zbraně nové. Tím bude docílena ochrana podstatných bezpečnostních zájmů ČR.«.

170. V příloze č. 1-A rámcové dohody »Takticko – technické údaje, provozní a užitkové vlastnosti požadovaného zboží pro část A - Útočná puška CZ BREN 2 ráže 5,56 x 45 mm s 11“ a 14“ hlavní« je uvedeno, že »Útočná puška s ukončeným vývojem ráže 5,56 x 45 NATO CZ BREN 2 s 11“ a 14“ hlavní je automatická ruční palná zbraň, schopná střílet dávkami a jednotlivými ranami, vybavená sklopnými mechanickými stranově i výškově rektifikovatelnými mířidly, s přesností střelby jednotlivými ranami do 4 MOA. (...) Povrchová úprava zásobníků zamezuje demaskujícím účinkům. Úroveň odrazivosti je maximálně 20%. Povrchová ochrana zbraně musí být zároveň odolná proti chemickým látkám používaných v AČR k dekontaminaci materiálu po použití bojových otravných látek a následkům jaderného výbuchu (radioaktivní spad). (...) Textilie pouzder splňuje ochranné, maskovací a další požadavky podle ČOS 108017, 2. vydání Maskovací vzory AČR a ČOS 108019, 2. vydání, Metody hodnocení fyzikálně optických vlastností maskovacích vzorů AČR v laboratorních podmínkách. (...) Zbraň umožňuje vedení střelby při všech možných bojových činnostech, za použití prostředků individuální ochrany proti ZHN zavedených v AČR, při použití zimních doplňků, balistické ochrany jednotlivce a ochranných taktických brýlí, za hraničních klimatických a bojových podmínek. (...) Povrchová ochrana zbraně zajišťuje minimální odrazivost světelných zdrojů (za účelem dosažení maximálního snížení odrazivosti je vnější část plynové trubice černěna) a odolnost proti otěru, korozi, sladké i slané vodě, vlhku, agresivním látkám a produktům vznikajících při střelbě při použití konzervačních prostředků, schválených k používání v AČR.«.
171. V příloze č. 1-B rámcové dohody „Takticko – technické údaje, provozní a užitkové vlastnosti požadovaného zboží pro část B - Puška CZ BREN 2, ráže 7,62 x 51 mm NATO“ je uvedeno, že »Puška Bren 2 musí být vybavena mechanickými mířidly (s funkcí umožňující jak sklopení, tak sejmutí) a optickými zaměřovačem denním s pevnou montáží a noktovizní předsádkou

s rychloupínací montáží určenou k rozhraní MIL-STD 1913. Schopnost vedení střelby při všech možných bojových činnostech za použití prostředků individuální ochrany proti ZHN zavedených v AČR, při použití zimních doplňků, balistické ochrany, za hraničních klimatických a bojových podmínek. Zbraň musí umožňovat snadné upevnění optických zaměřovacích, měřících, značkovacích a osvětlovacích zařízení pomocí rozhraní MIL STD 1913. (...) Zbraň musí umožňovat zároveň spolehlivě vedení střelby (požadovaná přesnost/precize je zasažení cíle o rozměrech „obrysu lidské postavy“ 50 x 150 cm na vzdálenost 500 m) i standardizovanými náboji 7,62 x 51 mm NATO dle STANAG 2310 edice 3. Povrchová ochrana zbraně musí mít minimální odrazivost pro záření světelných zdrojů, musí být odolná proti otěru, korozi, slané a sladké vodě, vlhku, agresivním látkám a produktům vznikajících při střelbě při použití konzervačních prostředků, schválených k používání v AČR. Povrchová ochrana zbraně musí být zároveň odolná proti chemickým látkám používaných v AČR k dekontaminaci materiálu po použití bojových otravných látek a následkům jaderného výbuchu (radioaktivní spad). Na zbraně nesmí být žádné ostré hrany a výrazné výstupky (plochá zbraň). Všechny ovládací prvky se musí vyznačovat plynulostí chodu. (...) Textilie pouzdra splňuje ochranné, maskovací a další požadavky podle ČOS 108017 druhé vydání a ČOS 108019 druhé vydání. Textilní popruhy Hypalon® v barvě RAL 8000.«.

172. V příloze č. 1-C1 rámcové dohody „Takticko – technické údaje, provozní a užitkové vlastnosti požadovaného zboží pro část C 1 - Pistole CZ P-10 C, ráže 9 x 19 mm“ je uvedeno, že „Zbraň umožňuje vedení střelby při všech možných bojových činnostech, za použití zavedených prostředků individuální ochrany proti ZHN v ozbrojených složkách AČR, při použití zimních doplňků, balistické ochrany a ochranných brýlí, při extrémních klimatických a bojových podmínkách. Zbraň umožňuje střelbu cvičnými a speciálními náboji. Zbraň vykazuje vysokou míru spolehlivosti a bezpečnosti při používání a manipulaci. Střelba z této zbraně je spolehlivě vedena standardizovanými náboji. Životnost hlavně (balistická) je min. 15 000 výstřelů. Povrchová ochrana zbraně má minimální odrazivost světelných zdrojů, odolnost proti otěru, korozi, slané a sladké vodě, vlhku, agresivním látkám a produktům vznikajících při střelbě při použití konzervačních prostředků schválených k používání v AČR. Povrchová ochrana zbraně musí být zároveň odolná proti chemickým látkám používaných v AČR k dekontaminaci materiálu po použití bojových otravných látek a následkům jaderného výbuchu (radioaktivní spad). Na zbraně nejsou žádné ostré hrany a výrazné výstupky (plochá zbraň), je uzpůsobena k upevnění značkovacích a osvětlovacích zařízení (dle MIL-STD 1913). U 1000 ks pistolí z celkového počtu se požaduje pistole s upravenou hlavní pro vedení střelby s tlumičem hluku výstřelu.(...) Pevnostní tkanina PES/PAD v potisku AČR vz. 95 Lesní v barevném provedení podle ČOS 108017 druhé vydání a 108019 druhé vydání. Textilní popruhy Hypalon® v barvě RAL 8000. Textilie pouzdra splňuje ochranné, maskovací a další požadavky podle ČOS 108017 druhé vydání a 108019 druhé vydání.“.
173. V příloze č. 1-C 2 rámcové dohody „Takticko – technické údaje, provozní a užitkové vlastnosti požadovaného zboží pro část C 2 - Pistole CZ P-10 F, ráže 9 x 19 mm“ je uvedeno, že „Zbraň umožňuje vedení střelby při všech možných bojových činnostech, za použití zavedených prostředků individuální ochrany proti ZHN v ozbrojených složkách AČR, při použití zimních doplňků, balistické ochrany a ochranných brýlí, při extrémních klimatických a bojových podmínkách. Zbraň umožňuje střelbu cvičnými, redukovanými a speciálními náboji. Zbraň vykazuje vysokou míru spolehlivosti a bezpečnosti při používání a manipulaci. Střelba z této zbraně je spolehlivě vedena standardizovanými náboji. Životnost hlavně (balistická) je min.

15 000 výstřelů. Povrchová ochrana zbraně má minimální odrazivost světelných zdrojů, odolnost proti otěru, korozi, slané a sladké vodě, vlhku, agresivním látkám a produktům vznikajících při střelbě při použití konzervačních prostředků schválených k používání v AČR. Povrchová ochrana zbraně musí být zároveň odolná proti chemickým látkám používaných v AČR k dekontaminaci materiálu po použití bojových otravných látek a následkům jaderného výbuchu (radioaktivní spad). Na zbraní nejsou žádné ostré hrany a výrazné výstupky (plochá zbraň), je uzpůsobena k upevnění značkovacích a osvětlovacích zařízení (dle MIL-STD 1913).(...) U 100 ks pistolí z celkového počtu se požaduje pistole s upravenou hlavní pro vedení střelby s tlumičem hluku výstřelu.(...) Pevnostní tkanina PES/PAD v potisku AČR vz. 95 Lesní v barevném provedení podle ČOS 108017 druhé vydání a 108019 druhé vydání. Textilní popruhy Hypalon® v barvě RAL 8000. Textilie pouzdra splňuje ochranné, maskovací a další požadavky podle ČOS 108017 druhé vydání a 108019 druhé vydání.“

174. Z rozhodnutí č. 91-06754-19 ČÚZZS ze dne 10. 10. 2019, které nabylo právní moci dne 30. 10. 2019, vyplývá, že tímto rozhodnutím ČÚZZS rozhodl o zařazení zbraně – krátká samonabíjecí palná zbraň, vojenská samonabíjecí pistole CZ P-10 C ráže 9 x 19 NATO, včetně výrobních provedení: vojenská samonabíjecí pistole CZ P-10 C Tlum ráže 9 x 19 NATO, vojenská samonabíjecí pistole CZ P-10 F ráže 9 x 19 NATO a vojenská samonabíjecí pistole CZ P-10 F Tlum ráže 9 x 19 NATO, výrobce Česká zbrojovka a. s., IČO 46345965, se sídlem Svat. Čecha 1283, 688 01 Uherský Brod – do zbraní kategorie A. V odůvodnění předmětného rozhodnutí ČÚZZS uvedl, že „Na základě výsledků provedených odborných činností bylo úřadem rozhodnuto, že předložený typ zbraně splňuje požadavky stanovené v § 4 písm. a) bod 1. zákona o zbraních. Rozhodnutí je vydáno pro krátkou samonabíjecí palnou zbraň, tj. pro samonabíjecí pistoli model CZ P-10 C ráže 9x19 NATO, včetně výrobních provedení. Pistole je svou charakteristikou určena pro vojenské účely.“

Právní posouzení

175. V nyní projednávaném případě navrhovatel uvádí, že zadavatel se dopustil porušení zákona, když zahájil postup směřující k zadání veřejné zakázky s odkazem na obecnou výjimku podle ustanovení § 29 písm. s) zákona, přičemž nejsou splněny podmínky pro postup dle předmětné výjimky. Zadavatel je přesvědčen, že jeho postup směřující k zadání veřejné zakázky naplňuje podmínky stanovené v § 29 písm. s) zákona a nedopustil se tedy porušení zákona.
176. Dle § 29 písm. s) zákona není zadavatel povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, jde-li o veřejnou zakázku, jejímž předmětem je výroba vojenského materiálu nebo obchod s ním, a tento postup je nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, přičemž tento postup nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům. Dle § 28 odst. 1 písm. n) zákona se pro účely zákona rozumí vojenským materiálem zbraně, střelivo a další materiál, který je speciálně určen, zkonstruován nebo přizpůsoben pro vojenské účely, přičemž seznam vojenského materiálu je uveden v příloze č. 1 k zákonu. Dle bodu 1 přílohy č. 1 k zákonu náleží do seznamu vojenského materiálu podle § 28 písm. n) zákona ruční a lafetované střelné zbraně s výjimkou loveckých a sportovních zbraní, tj. pušky, karabiny, revolvery, pistole, samopaly, kulomety a granátomety, plamenomety.

177. Úřad nejprve uvádí, že obdobně jako v zákoně byla předmětná výjimka konstruována rovněž v ZVZ, tj. v předcházející právní úpravě účinné do dne 30. 9. 2016, konkrétně v § 18 odst. 1 písm. b) ZVZ, dle něhož platí, že zadavatel není povinen zadávat podle ZVZ veřejné zakázky, jestliže jde o veřejné zakázky, jejichž předmětem je výroba vojenského materiálu nebo obchod s ním, a tento postup je nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky; tento postup přitom nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům. Z porovnání úpravy předmětné výjimky v ZVZ [konkrétně ustanovení § 18 odst. 1 písm. b)] a v zákoně [konkrétně ustanovení § 29 písm. s)] je tedy zřejmé, že konstrukce předmětné výjimky, resp. věcný obsah podmínek pro její naplnění, nedoznal v průběhu přijetí nové právní úpravy změn, pouze nový zákon již používá termín „zadávací řízení“ na veřejnou zakázku.
178. K uvedené výjimce z postupu dle zákona, resp. z povinnosti zadávat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, Úřad v obecné rovině uvádí, že uvedenou výjimku lze využít pouze v situaci, kdy dojde ke kumulativnímu naplnění tří podmínek: (1) je-li předmětem veřejné zakázky výroba vojenského materiálu nebo obchod s ním, (2) za předpokladu, že je pořízení plnění této veřejné zakázky nezbytné k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, (3) a současně nesmí být ovlivněny podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům. Co se rozumí vojenským materiálem je určeno v § 28 odst. 1 písm. n) zákona v návaznosti na přílohu č. 1 zákona (např. ruční a lafetované střelné zbraně s výjimkou loveckých a sportovních zbraní, jmenovitě např. pušky, pistole, samopaly). Dle § 28 odst. 1 písm. n) zákona se přitom má jednat o zbraně, střelivo a další materiál, který je speciálně určen, zkonstruován nebo přizpůsoben pro vojenské účely. Tzn. je nezbytné, aby předmět veřejné zakázky pořizovaný prostřednictvím této výjimky byl výlučně vojenského zaměření a sloužil k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů státu. Pokud by se nejednalo o výlučně vojenský materiál a účel pro vojenské využití, pak v takovém případě nelze danou výjimku použít. Uvedená výjimka tedy nachází své uplatnění logicky především v případě veřejných zakázek v oblasti obrany a bezpečnosti.
179. Úřad dále k předmětné výjimce uvádí, že tato vychází z příslušných evropských zadávacích směrnic, konkrétně z článku 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. 2. 2014, o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES, ve znění pozdějších předpisů (v předchozí právní úpravě byla uvedená výjimka zakotvena v článku 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. 3. 2004, o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, ve znění pozdějších předpisů, nicméně obsahově zůstala takřka beze změn, pozn. Úřadu), z něhož vyplývá, že se tato směrnice nepoužije na veřejné zakázky z oblasti obrany a bezpečnosti ve smyslu článku 346 SFEU. Dle článku 346 odst. 1 písm. b) SFEU platí, že „(...) každý členský stát může učinit opatření, která považuje za nezbytná k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti a která jsou spjata s výrobou zbraní, střeliva a válečného materiálu nebo obchodem s nimi; tato opatření nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.“. Dotčený vojenský materiál je potom vymezen v seznamu zbraní, střeliva a válečného materiálu přijatém rozhodnutím Rady 255/58 ze dne 15. 4. 1958 (jedná se v podstatě

o obdobný seznam vojenského materiálu, jako je uveden v příloze č. 1 k zákonu, pozn. Úřadu).

180. V tomto kontextu je možno odkázat primárně na rozhodovací praxi SDEU týkající se využití výjimky vycházející z článku 346 odst. 1 písm. b) SFEU při zadávání veřejných zakázek. Relevantní je zejména rozsudek SDEU ve věci č. C-615/10 ze dne 7. 6. 2012, ve kterém je akcentován požadavek na objektivní vojenskou povahu pořizovaného plnění a v němž SDEU konstatoval, že příslušnou výjimku lze využít pouze v případě plnění, které má primárně vojenské využití, může se však jednat i o výrobky, které, přestože byly původně navrženy pro civilní použití, byly posléze podstatně pozměněny pro vojenské účely tak, aby mohly být využívány jako zbraně, střelivo či válečný materiál.
181. Dále Úřad odkazuje rovněž na rozsudek SDEU ve věci č. C-157/06 ze dne 2. 10. 2008, v němž SDEU k předmětné výjimce vycházející z článku 346 SFEU konstatoval, že nákup zařízení, jehož využití k vojenským účelům je málo pravděpodobné, nemůže být pod předmětnou výjimku podřazen a musí nezbytně splňovat pravidla pro zadávání veřejných zakázek. Rovněž v předmětném rozsudku SDEU s odkazem na svou dřívější judikaturu znovu zdůraznil, že každá výjimka z pravidel, jimiž má být zajištěna efektivita práv uznaných Smlouvou o ES v oblasti zadávání veřejných zakázek, musí být vykládána restriktivně, a důkazní břemeno ohledně toho, že výjimečné okolnosti odůvodňující výjimku skutečně existují, nese ten, kdo ji zamýšlí uplatňovat (viz rozsudky SDEU ve věci C-71/92 ze dne 17. 11. 1993, ve věci C-328/92 ze dne 3. 5. 1994 a ve věci C-337/05 ze dne 8. 4. 2008).
182. Ve smyslu povinnosti restriktivního výkladu předmětné výjimky vycházející z článku 346 SFEU, vtělené do § 29 písm. s) zákona Úřad rovněž podpůrně odkazuje na komentářovou literaturu¹, kde je k ustanovení § 29 písm. s) zákona uvedeno, že *„Z hlediska aplikace výjimek je třeba v praxi volit vždy obezřetný, zužující výklad a postup, aby obecné výjimky nebyly aplikovány a interpretovány účelově a nedocházelo tak k obcházení zákona. V souladu s evropskou i českou judikaturou a rozhodovací praxí je ve vztahu k výjimkám třeba vždy používat restriktivního výkladu, přičemž důkazní břemeno ohledně existence zvláštních podmínek odůvodňujících aplikaci výjimky nese ten, kdo se jich dovolává, tj. zadavatel). Z povahy věci se jedná o krajní a výjimečnou možnost postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky (ve smyslu zásady ultima ratio), neboť při něm dochází v největší míře k omezení, resp. úplné rezignaci na zajištění efektivní hospodářské soutěže při výběru nejvhodnější nabídky.“*
183. Při výkladu výjimky vycházející z článku 346 odst. 1 písm. b) SFEU je možno využít rovněž Interpretační sdělení Evropské komise (2006) 779 ze dne 7. 12. 2006, o uplatňování článku 296 Smlouvy s ohledem na zadávání zakázek v oblasti obrany (dále jen „interpretační sdělení Komise“), které bylo přijato s cílem vyjasnit podmínky aplikace a zabránit zneužití tehdejšího

¹DVOŘÁK, David, MACHUREK, Tomáš, NOVOTNÝ, Petr, ŠEBESTA, Milan, KOSMÁKOVÁ, Darja, KRUMBHOLC, Filip, MAREŠ, David, BOROŠOVÁ, Hana, GALÁŘ, Jan, GULDOVÁ, Denisa, JEŘÁBEK, Jakub, LÁTAL, Martin, LELITOVSKÁ, Lenka, MACHÁLKOVÁ, Michaela, MÜLLER, Veronika, PODOLOVÁ, Libuše. § 29 [písm. s)]. In: DVOŘÁK, David, MACHUREK, Tomáš, NOVOTNÝ, Petr, ŠEBESTA, Milan, KOSMÁKOVÁ, Darja, KRUMBHOLC, Filip, MAREŠ, David, BOROŠOVÁ, Hana, GALÁŘ, Jan, GULDOVÁ, Denisa, JEŘÁBEK, Jakub, LÁTAL, Martin, LELITOVSKÁ, Lenka, MACHÁLKOVÁ, Michaela, MÜLLER, Veronika, PODOLOVÁ, Libuše. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 154. ISBN 978-80-7400-651-7.

článek 296 Smlouvy o ES (dnes čl. 346 SFEU), z něhož vyplývá, že „(...) jediným záměrem, který opravňuje k takové výjimce, je ochrana podstatných zájmů bezpečnosti členských států. Jiné zájmy, zejména průmyslové a hospodářské, nemohou jako takové opravňovat k výjimce na základě čl. 296 odst. 1 písm. b) Smlouvy o ES, i když jsou spojené s výrobou zbraní, střeliva a válečného materiálu nebo obchodem s nimi.“. V citovaném interpretačním sdělení Evropské komise je dále konstatováno, že „(...) bezpečnostní zájmy členských států by se měly zároveň zvažovat z evropské perspektivy. (...) Článek 296 Smlouvy o ES se navíc nevztahuje na ochranu všeobecných zájmů bezpečnosti, ale na ochranu podstatných zájmů bezpečnosti. Toto vymezení podtrhuje výjimečný charakter dané výjimky a jasně uvádí, že zvláštní vojenská povaha materiálu uvedeného na seznamu z roku 1958 sama o sobě nestačí k tomu, aby opravňovala k výjimce z pravidel EU pro zadávání zakázek.“.

184. V interpretačním sdělení Evropské komise se dále uvádí, že »(...) ustanovení čl. 296 odst. 1 písm. b) Smlouvy o ES zároveň stanoví, že opatření přijatá podle tohoto článku „nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na společném trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům“. V rámci zadávání zakázek v oblasti obrany se to může týkat kompenzací, a to zejména nepřímých nevojenských kompenzací [tzv. offsetů; pozn. Úřadu]. Členské státy se proto musí ujistit, že dohody o kompenzacích týkající se zakázek v oblasti obrany, na něž se vztahuje čl. 296 odst. 1 písm. b), se řídí tímto ustanovením.«.
185. Úřad se tedy v předmětném případě zaměřil na posouzení, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když zahájil postup směřující k zadání veřejné zakázky s odkazem na obecnou výjimku podle ustanovení § 29 písm. s) zákona, resp. zda jsou kumulativně splněny všechny tři podmínky předvídané citovaným ustanovením zákona. Jinými slovy, zda se v případě předmětu veřejné zakázky jedná o výrobu nebo obchod s vojenským materiálem ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, současně zda je pořízení plnění této veřejné zakázky nezbytné k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky a konečně, zda nebudou v důsledku zadání předmětné veřejné zakázky ovlivněny podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.
186. Úřad k uvedenému konstatuje, že otázkou aplikace výjimky ve smyslu článku 346 odst. 1 písm. b) SFEU se již zabýval, resp. Úřad zkoumal kumulativní naplnění podmínek pro aplikaci předmětné výjimky, mj. v rozhodnutí Úřadu ze dne 17. 10. 2016 potvrzeném předsedou Úřadu v rozhodnutí č. j. R0271/2016/VZ-05448/2017/323/MO dle ze dne 13. 2. 2017 (dále jen „rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 13. 2. 2017“). Dle názoru Úřadu je povinen Úřad při rozhodování v této věci reflektovat i výše citovaná rozhodnutí, neboť se jednalo o skutkově obdobný případ, což v souvislosti s právě šetřeným případem potvrdil i předseda Úřadu, když ve svém rozhodnutí ze dne 13. 8. 2019 uvedl, že „(...) Úřad pouze poukázal na skutečnost, že jelikož se již v řízení o přezkumu obdobné veřejné zakázky věnoval podmínkám naplnění výjimky dle § 29 písm. s) zákona, mohl na závěry zde obsažené odkázat, a neměl by se od těchto po jejich intimování pro zachování právní jistoty bezdůvodně odchylovat.“.
187. V uvedeném případě byla předmětem veřejné zakázky dodávka 41 kusů zbraňového kompletu PRÁM, tj. vojenských zabezpečovacích vozidel určených pro přepravu nákladů, jejichž celková hmotnost převyšuje 12 000 kg, přičemž postup dle výjimky (v předmětném

případě dle ZVZ) odůvodnil zadavatel nahrazením zastaralých vozidel Praga V3S, které byly za hranicí životnosti a provedením zásadní modernizace techniky, bez níž by byla výrazně ohrožena bojeschopnost a samostatnost jednotlivých bojových uskupení AČR v národním i aliančním prostředí NATO potřebná k udržení garantovaných operačních schopností k horizontu roku 2025 a rovněž, že při nepořízení předmětu veřejné zakázky by mohlo být ohroženo plnění závazků České republiky v rámci aliance. Navrhovatel přitom u Úřadu brojil proti uvedenému postupu zadavatele a namítal, že nejsou splněny podmínky výjimky dle § 18 odst. 1 písm. b) ZVZ.

188. Úřad ve výše uvedeném případě v rozhodnutí ze dne 17. 10. 2016 konstatoval k povaze předmětu veřejné zakázky, že *„Vzhledem k výše uvedeným parametrům vozidla, zejména tedy požadavku na balistickou ochranu, možnost přepravy transportními letouny dle příslušných vojenských standardů či požadavku na střešní průlez s pancéřovaným příklopem osaditelný kulometem, a požadavku zadavatele na podrobení předmětu veřejné zakázky státnímu ověřování jakosti dle zákona o obranné standardizaci má Úřad za to, že předmětná vozidla, jejichž dodání je předmětem veřejné zakázky, jsou primárně určena k vojenským účelům.(...) předmětná vozidla vykazují vůči obdobným vozidlům používaným pro civilní účely podstatné změny (viz výše), díky kterým disponují specifickými vlastnostmi, jež mají využít primárně ve vojenském a nikoliv civilním prostředí. Není přitom relevantní, že tato vozidla mohou mít základ v civilní verzi příslušných terénních nákladních vozidel, neboť výše citovaná judikatura SDEU, konkrétně rozsudek ve věci č. C-615/10 ze dne 7. 6. 2012, umožňuje (při splnění dalších podmínek) využití předmětné výjimky v případě výrobků, které byly původně navrženy pro civilní použití, avšak byly podstatně pozměněny pro vojenské účely (tak jako v šetřeném případě). (...) Vzhledem k uvedeným skutečnostem Úřad konstatuje, že první podmínka umožňující využití výjimky dle § 18 odst. 1 písm. b) zákona byla v daném případě splněna, neboť předmětem veřejné zakázky je výroba vojenského materiálu nebo obchod s ním.“*
189. Ke druhé podmínce, tj. k podmínce týkající se realizace veřejné zakázky z důvodu ochrany podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, Úřad v citovaném rozhodnutí uvedl, že *»(...) realizace veřejné zakázky se netýká pouze „všeobecného zájmu bezpečnosti“, jak se domnívá navrhovatel, neboť logistická podpora (v rámci logistického zabezpečení bojové techniky ve výzbroji Armády České republiky) je reálně využívána na zahraničních misích, jichž se Česká republika zúčastní a jejichž prostřednictvím dochází také k naplňování strategického bezpečnostního zájmu – strategického partnerství mezi NATO a Evropskou unií. (...) Realizace veřejné zakázky (obměna předmětné techniky) zapadá rovněž do koncepce rozvoje výstavby armády České republiky k horizontu roku 2025. (...) Úřad s ohledem na výše uvedené skutečnosti konstatuje, že v daném případě došlo k naplnění druhé podmínky dle § 18 odst. 1 písm. b) zákona se týkající nezbytnosti realizace veřejné zakázky v daném režimu z důvodu ochrany podstatných bezpečnostních zájmů České republiky.«* Úřad v rámci své argumentace rovněž odkázal na dodržování aliančních závazků vyplývajících pro Českou republiku z členství v NATO, konkrétně na účast jednotek AČR ve vojenských operacích v Afghánistánu, kde k plnění těchto závazků bude předmět veřejné zakázky využíván.
190. K poslední podmínce, tj. k podmínce ohledně požadavku, aby zadáním veřejné zakázky mimo režim zákona nedošlo k nepříznivému ovlivnění podmínek hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům, Úřad

v rozhodnutí ze dne 17. 10. 2016 mj. konstatoval, že „(...) Pro splnění této podmínky je tak typicky dostačující, má-li předmět plnění příslušné veřejné zakázky primárně vojenské využití. (...) Jak již Úřad výše konstatoval (...), má předmět plnění veřejné zakázky zcela jasné určení pro vojenské využití, neboť má specifické vlastnosti, které odpovídají pouze tomuto účelu (protiminová ochrana, balistická ochrana kabiny, možnost vést palbu z lafetované zbraně aj.) a zároveň musí být jeho kvalita posouzena podle právního předpisu používaného v souvislosti s obrannou České republiky (zákon o obranné standardizaci). Výlučně vojenský účel poptávaného předmětu plnění je proto s ohledem na uvedené zcela zjevný, tudíž se nelze domnívat, že by jednáním zadavatele došlo k nepříznivému ovlivnění podmínek hospodářské soutěže na vnitřním trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům, neboť na takový trh vůbec nezasahuje. V tomto smyslu tedy nemohlo ani dojít k vyloučení potenciálních uchazečů o veřejnou zakázku, kteří na takovém trhu působí. (...)“.

191. Na tomto místě Úřad upozorňuje na zásadu legitimního očekávání uvedenou v § 2 odst. 4 správního řádu, dle něhož správní orgán při svém rozhodování dbá mj. na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Úřad k tomu uvádí, že legitimní očekávání lze založit pouze tehdy, jestliže správní orgán už obdobný případ v minulosti řešil (resp. o něm rozhodoval) určitým způsobem. V tom případě je správní orgán (zde Úřad) při svém rozhodování vázán nejen zákonnými požadavky, ale do jisté míry rovněž svou dosavadní ustálenou rozhodovací praxí. Tyto závěry ostatně vyplývají i z odborné literatury, dle které „(...) zásada legitimního očekávání vychází z toho, že rozhodl-li správní orgán určitou věc za určitých podmínek určitým způsobem, měl by všechny další obdobné případy, které nastanou v budoucnu, rozhodovat způsobem obdobným.“². V předmětném případě tedy Úřad v souladu se zásadou legitimního očekávání a v souladu s právním názorem uvedeným v rozhodnutí předsedy Úřadu přihlédl rovněž k právním závěrům uvedeným Úřadem již v rozhodnutí Úřadu ze dne 17. 10. 2016 potvrzeném rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 13. 2. 2017, kde Úřad otázku naplnění, resp. výkladu, předmětné výjimky již řešil. Zejména pak posouzení naplnění druhé a třetí podmínky pro uplatnění předmětné výjimky má k sobě skutkově velmi blízko. K tomu Úřad pro úplnost dodává, že ačkoliv se shora popsané závěry Úřadu týkaly posouzení naplnění podmínek výjimky dle § 18 odst. 1 písm. b) ZVZ, tj. v současnosti již neúčinného právního předpisu, jsou tyto právní závěry plně aplikovatelné i na šetřený případ, neboť jak Úřad dovodil výše v odstavci 177 odůvodnění tohoto rozhodnutí, podmínky naplnění předmětné výjimky podle § 29 písm. s) zákona nedoznaly v zásadě žádných změn, pouze nový zákon již používá termín „zadávací řízení“ na veřejnou zakázku a právní závěry učiněné k výkladu § 18 odst. 1 písm. b) ZVZ jsou proto plně aplikovatelné i na výklad, resp. posouzení naplnění, předmětné výjimky dle § 29 písm. s) zákona.
192. Úřad tedy při posouzení šetřeného případu vycházel nejen z rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 13. 8. 2019, přičemž právním názorem předsedy Úřadu v něm uvedeným je při novém posouzení věci vázán, ale také z výše uvedené rozhodovací praxe SDEU, příp. z výkladu dotčených článků Smlouvy o ES a SFEU (viz odstavce 179 - 184 odůvodnění tohoto rozhodnutí), a rovněž k případu přistoupil v intencích právních závěrů již dříve vyslovených

² VEDRAL, Josef. *Správní řád: komentář*. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: BOVA POLYGON, 2012, s. 2013. ISBN 978-80-7273-166-4.

v rozhodnutí Úřadu ze dne 17. 10. 2016, které bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 13. 2. 2017.

K povaze předmětu veřejné zakázky

193. V šetřeném případě zadavatel definoval ve Výzvě předmět veřejné zakázky jako dodávku vojenského materiálu strategického určení pro plnění mezinárodních závazků o společné obraně, především k zajištění ochrany podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, a to konkrétně dodávku zbraní CZ BREN 2 se 14" hlavní ráže 5,56 x 45 mm, CZ BREN 2 s 11" hlavní ráže 5,56 x 45 mm, CZ BREN 2 ráže 7,62 x 51 mm NATO, CZ P-10 C ráže 9 x 19 mm, CZ P-10 C ráže 9 x 19 mm s úpravou pro tlumič hluku výstřelu, CZ P-10 F ráže 9 x 19 mm, CZ P-10 F ráže 9 x 19 mm s úpravou pro tlumič hluku výstřelu, PDW CZ SCORPION EVO 3 A1 ráže 9 x 19 mm a příslušenství k uvedeným zbraním, např. podvěsného granátometu CZ 805 G1, ráže 40 x 46 mm, zaměřovacího systému – přídatného nočního dalekohledu NV-Mag3A či vícefunkčního laserového značkovače/osvětlovače – zaměřovacího laseru s dvojitým paprskem – progresivní DBAL-A4 (viz odstavec 2 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
194. Navrhovatel namítá, že útočné pušky CZ BREN 2 a rovněž ani pistole CZ P-10 C a CZ P-10 F nejsou vojenským materiálem ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona a v důsledku toho zadavatel není oprávněn využít výjimky dle § 29 písm. s) zákona. Vůči poptávaným samopalům PDW CZ SCORPION EVO 3 A1 argumentace navrhovatele nesměruje. Zadavatel je naopak přesvědčen, že předmětné zbraně jsou vojenským materiálem ve smyslu citovaného ustanovení zákona, neboť byly primárně vyvinuty, zkonstruovány a jsou určeny k vojenským účelům, přičemž uvádí některé specifické požadavky, které dle něho svědčí o vojenském charakteru předmětných zbraní. Úřad k tomu uvádí následující.
195. Podle § 28 odst. 1 písm. n) zákona se pro účely zákona rozumí vojenským materiálem zbraně, střelivo a další materiál, který je speciálně určen, zkonstruován nebo přizpůsoben pro vojenské účely; seznam vojenského materiálu je uveden v příloze č. 1 k zákonu.
196. Podle bodu 1 přílohy č. 1. k zákonu náleží do seznamu vojenského materiálu podle § 28 písm. n) zákona ruční a lafetované střelné zbraně s výjimkou loveckých a sportovních zbraní, a to konkrétně pušky, karabiny, revolvery, pistole, samopaly, kulomety a granátomety a plamenomety. Z právě uvedeného je tedy zjevné, že za splnění dalších (přístupujících) podmínek je zadavatel oprávněn předmět veřejné zakázky v podobě pistolí a pušek poptávat na základě výjimky dle § 29 písm. s) zákona ve spojení s § 28 odst. 1 písm. n) zákona; zákon výslovně pracuje s tím, že pušky a pistole jsou (mohou být) vojenským materiálem.
197. Z důvodu procesní opatrnosti, s ohledem na nesourodé použití označení zbraní v některých dokumentech vztahujících se k veřejné zakázce, požádal Úřad nejprve zadavatele usnesením č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-09555/2019/533/BKu ze dne 8. 4. 2019 o sdělení, jakou variantu pistolí CZ P-10 C a CZ P-10 F od dodavatele Česká zbrojovka a.s. poptává, neboť jak Úřad zjistil z dokumentace související s veřejnou zakázkou, v některých dokumentech zadavatel poptávané zbraně, resp. pistole, označuje jako „CZ P-10 C, ráže 9 x 19 mm“ a „CZ P-10 F, ráže 9 x 19 mm“ (např. „Výzva k jednání a prokázání splnění kvalifikace“ ze dne 20. 12. 2018, či návrh rámcové dohody) a v jiných částech dokumentace tyto zbraně označuje jako „CZ P-10 C 9 x 19 mm NATO“ a „CZ P-10 F 9 x 19 mm NATO“ (např. dokument sp. zn. SpMO 32063-30/2018-1350 označený jako »Informace k připravované veřejné zakázce „Ruční palné zbraně ČZ UB“« předkládaný náměstkem pro řízení Sekce vyzbrojování a akvizic Ministerstva

obranu či e-mailová komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem Česká zbrojovka a.s. ze dne 1. 11. 2018).

198. V reakci na předmětné usnesení Úřadu doručil zadavatel Úřadu dne 10. 4. 2019 vyjádření, v němž uvádí, že v rámci předmětu šetřené veřejné zakázky poptává pistole označené jako „CZ P-10 C 9x19 NATO“ a „CZ P-10 F 9x19 NATO“ (viz odstavec 32 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
199. Stejně tak požádal Úřad přípisem č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-09894/2019/533/BKu ze dne 8. 4. 2019 dodavatele Česká zbrojovka a.s. o sdělení, jakou verzi pistole CZ P-10 C 9x19 mm a pistole CZ P-10 F 9x19 mm dodavatel nabízí v rámci předmětné veřejné zakázky jako vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona.
200. V reakci na předmětný přípis Úřadu doručil dodavatel Česká zbrojovka a.s. Úřadu dne 11. 4. 2019 sdělení, v němž uvádí, že předmětem jeho nabídky na šetřenou veřejnou zakázku byly pistole CZ P-10 C 9x19 NATO a CZ P-10 F 9x19 NATO, které byly od počátku vyvíjené jako zbraně pro vojenské účely (viz odstavec 33 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
201. Na základě uvedeného tedy považuje Úřad za vyjasněné a postaveno najisto, že předmětem šetřené veřejné zakázky je mj. dodávka zbraní označených jako »CZ BREN 2 se 14" hlavní ráže 5,56 x 45 mm«, »CZ BREN 2 s 11" hlavní ráže 5,56 x 45 mm«, „CZ BREN 2 ráže 7,62 x 51 mm NATO“, „CZ P-10 C 9x19 NATO“, „CZ P-10 C 9x19 NATO s úpravou pro tlumič hluku výstřelu“ (dále vše jen „CZ P-10 C NATO“) a „CZ P-10 F 9x19 NATO“ a „CZ P-10 F 9x19 NATO s úpravou pro tlumič hluku výstřelu“ (dále vše jen „CZ P-10 F NATO“). Pro úplnost Úřad doplňuje, že ani sám navrhovatel ve svém návrhu proti nejednotnosti označení poptávaného plnění nebrojil a jeho argumentace směřovala k rozdílu mezi zbraněmi v civilním a vojenském provedení, které jsou na stránkách dodavatele Česká zbrojovka označeny dovětkem „NATO“, Úřad však považoval za vhodné mít tuto skutečnost (přesnou identifikaci zbraní) postaveno najisto. Úřad dodává, že pro výsledné posouzení charakteru zadavatelem poptávaných zbraní, tj. zda se jedná o vojenský materiál, nehraje obchodní označení předmětných zbraní žádnou roli.
202. Jak dále v průběhu správního řízení zjistil Úřad z dokumentace související s veřejnou zakázkou, konkrétně z přílohy č. 1-A rámcové dohody (viz odstavec 170 odůvodnění tohoto rozhodnutí), útočné pušky CZ BREN 2 se 14" hlavní ráže 5,56 x 45 mm a CZ BREN 2 s 11" hlavní ráže 5,56 x 45 mm, které poptává zadavatel, jsou automatickou ruční palnou zbraní schopnou střílet dávkami.
203. Co se týče dalších poptávaných pušek, CZ BREN 2 ráže 7,62 x 51 mm NATO, Úřad uvádí, že dle označení této zbraně v dokumentaci související s veřejnou zakázkou se jedná o stejný typ zbraně jako v případě výše uvedených útočných pušek CZ BREN 2 ráže 5,56 x 45 mm, pouze s odlišným vnitřním průměrem hlavně (tzn. ráže). Tj. Úřad má za to, že rovněž v případě pušek CZ BREN 2 ráže 7,62 x 51 mm NATO zadavatel poptává automatickou zbraň schopnou střílet dávkami. Nicméně tuto skutečnost zadavatel ve vztahu k puškám CZ BREN 2 ráže 7,62 x 51 mm NATO v příloze č. 1-B rámcové dohody „Takticko – technické údaje, provozní a užitkové vlastnosti požadovaného zboží pro část B - Puška CZ BREN 2, ráže 7,62 x 51 mm NATO“ neuvedl. Z procesní opatrnosti proto považoval Úřad za vhodné pro další postup ve věci vyjasnit, zda i v případě pušky CZ BREN 2 ráže 7,62 x 51 mm NATO poptává

zadavatel automatickou zbraň schopnou střílet dávkami tak, jako v případě útočných pušek CZ BREN 2 ráže 5,56 x 45 mm.

204. Za tím účelem Úřad vyzval usnesením č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-30560/2019/533/BŠp ze dne 11. 11. 2019 zadavatele ke sdělení, zda v případě pušky CZ BREN 2 ráže 7,62x51 mm NATO poptává zadavatel automatickou zbraň, která umožňuje střelbu dávkami (viz odstavec 80 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
205. Z odpovědi zadavatele, kterou Úřad obdržel v reakci na předmětné usnesení, vyplývá, že zadavatel v rámci veřejné zakázky poptává „(...) pušku CZ BREN 2 ráže 7,62 x 51 mm NATO, kterou dodavatel Česká zbrojovka a.s. nabízí pod označením CZ BREN 2 BR. (...) zbraň umožňuje střelbu v automatickém režimu jak jednotlivými ranami, tak i dávkami.“ (viz odstavec 83 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
206. Úřad rovněž ze stejného důvodu požádal dodavatele, resp. výrobce pušek CZ BREN 2 ráže 7,62x51 mm NATO, Česká zbrojovka a.s., o sdělení, zda se v případě pušek CZ BREN 2 ráže 7,62 x 51 mm NATO, které zadavatel v rámci veřejné zakázky poptává, jedná o automatickou zbraň schopnou střílet dávkami, a rovněž, zda se v případě této zbraně jedná o zbraň spadající do kategorie A ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) zákona o zbraních (viz odstavec 81 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
207. Z odpovědi dodavatele Česká zbrojovka a.s., kterou Úřad obdržel v reakci na předmětnou žádost o sdělení, taktéž jednoznačně vyplývá, že se v případě pušky CZ BREN 2 ráže 7,62x51 mm NATO jedná o zbraň schopnou střílet dávkou a rovněž, že se jedná o zbraň kategorie A ve smyslu zákona o zbraních (viz odstavec 84 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
208. Úřad tedy na základě výše uvedeného považuje za vyjasněné a postaveno najisto, že jak útočné pušky CZ BREN 2 se 14" hlavní ráže 5,56 x 45 mm a CZ BREN 2 s 11" hlavní ráže 5,56 x 45 mm, tak pušky CZ BREN 2 ráže 7,62 x 51 mm NATO, které v rámci veřejné zakázky zadavatel poptává (dále vše jen „CZ BREN 2“), jsou automatickými zbraněmi schopnými střílet dávkou.
209. Podle § 3 odst. 1 písm. a) zákona o zbraních, se zbraně a střelivo pro účely tohoto zákona rozdělují do několika kategorií, přičemž kategorii A tvoří zakázané zbraně, zakázané střelivo nebo zakázané doplňky.
210. Podle § 4 písm. a) bodu 2. zákona o zbraních jsou zbraněmi kategorie A zbraně samočinné.
211. Dle bodu 12 přílohy 1 zákona o zbraních je samočinnou zbraní palná zbraň, u níž se opětovné nabití děje v důsledku předchozího výstřelu, a u které konstrukce umožňuje více výstřelů na jedno stisknutí spouště (tzn. střelbu dávkou, poznámka Úřadu).
212. Z uvedeného je tedy dle Úřadu zřejmé, že útočné pušky CZ BREN 2, které v rámci veřejné zakázky poptává zadavatel, jsou zbraněmi samočinnými, neboť umožňují střelbu dávkou a jako takové tedy spadají mezi zakázané zbraně do kategorie A ve smyslu zákona o zbraních.
213. Dále Úřad zjistil, že z pravomocného rozhodnutí č. 91-06754-19 ČÚZZS, který má v pochybnostech pravomoc rozhodovat o zařazení typu zbraně do kategorie dle § 3 odst. 1 zákona o zbraních, vyplývá, že pistole CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO, které zadavatel v rámci veřejné zakázky poptává, jsou zbraněmi kategorie A ve smyslu § 4 písm. a) bod 1 zákona o zbraních (viz odstavec 174 odůvodnění tohoto rozhodnutí).

214. Dle § 4 písm. a) bod 1 zákona o zbraních jsou zbraněmi kategorie A zbraně vojenské, včetně odpalovacích zařízení, s výjimkou pušek, pistolí a revolverů, ověřených pro civilní použití, pokud podléhají ověřování podle zvláštního právního předpisu.
215. Úřad tedy na základě všeho výše uvedeného konstatuje, že jak útočné pušky CZ BREN 2, tak pistole CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO poptávané v rámci veřejné zakázky zadavatelem jsou zbraněmi kategorie A ve smyslu zákona o zbraních, tzn. zbraněmi zakázanými.
216. K tomu Úřad uvádí, že na základě logického výkladu z obsahu zákona o zbraních vyplývá, že zákonodárce považuje určitou skupinu zbraní splňujících konkrétní charakteristiku za natolik nebezpečnou, že v podstatě znemožnil použití těchto zbraní pro legitimní soukromé účely a označil tyto zbraně za „zakázané“. Jedná se o zbraně kategorie A, do níž patří mj. zbraně vojenské a taktéž zbraně samočinné, tj. automatické zbraně, které jsou schopny střílet dávkami. Např. v důvodové zprávě k zákonu o zbraních se výslovně uvádí, že *„Nejnebezpečnější zbraně a střelivo, které jsou nebezpečné zejména z hlediska vnitřního pořádku a bezpečnosti, jsou všeobecně zakázány, a proto zařazeny do kategorie A.“³* Nabývat do vlastnictví, držet a nosit u sebe zbraň kategorie A je proto v České republice obecně zakázáno, stejně tak jako prodej těchto zbraní na trhu se zbraněmi určenými pro civilní využití. Opatřit si na civilním trhu zbraň kategorie A je umožněno pouze na základě udělení výjimky Policií České republiky v odůvodněných případech a při splnění podmínek obsažených v § 9 zákona o zbraních. Jedná se ovšem pouze o výjimku z jinak obecně platného pravidla, že zbraně kategorie A nejsou považovány za zbraně využitelné pro jiné účely, které se dle úmyslu zákonodárce vtěleného do zákona o zbraních bez vážného důvodu nesmějí dostat do rukou civilní veřejnosti. Ovšem ani skutečnost, že nabytí těchto zbraní může být na základě výjimky v některých výjimečných případech umožněno také jiným subjektům, dle Úřadu nic nemění na primárním účelu a využití těchto nebezpečných zbraní (efektivita, nebezpečnost, zákeřnost). Uvedené znaky vylučují tyto zbraně z civilního trhu. Zbraněmi kategorie A jsou mj. zbraně přímo označeny jako „vojenské zbraně“ a dále zbraně označeny jako „samočinné“ (příčemž vojenské zbraně mohou být samočinné, neboť se jedná o princip funkce zbraně), jejichž typickými zástupci jsou vojenské ruční palné zbraně označované jako útočné pušky a samopaly střílející dávkou za účelem vysoké efektivity při střelbě. Tímto účelem se tedy rovněž odlišují od zbraní určených pro ostatní ozbrojené bezpečnostní sbory (např. PČR, Celní správa ČR, Vězeňská služba ČR), neboť primárním úkolem těchto bezpečnostních sborů ve smyslu pravomocí svěřených jim právními předpisy rozhodně není účinné ničení živé síly. Na tomto místě Úřad odkazuje na sdělení Celní správy ČR ze dne 9. 12. 2019, na sdělení PČR ze dne 10. 12. 2019 a rovněž na sdělení Vězeňské služby ČR ze dne 12. 12. 2019 doručená Úřadu v rámci šetření prováděného Úřadem (viz odstavce 109, 116 a 125 odůvodnění tohoto rozhodnutí), z nichž vyplývá, že právní předpisy upravující použití služební zbraně příslušníky těchto bezpečnostních sborů neumožňují používat příslušníkům těchto bezpečnostních sborů při výkonu jejich služby zbraně k vojenským účelům. Nicméně skutečnost, že i k vojenským účelům mohou ozbrojené bezpečnostní sbory a rovněž ostatní ozbrojené síly České republiky vyjma AČR za určitých

³ Vláda: Důvodová zpráva k zákonu č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), č. 119/2002 Dz.

specifických podmínek vojenské zbraně využít, neodejímá sama o sobě těmto zbraním jejich vojenský charakter, neboť jak bylo výše řečeno, jsou určeny primárně k vojenským účelům, které jsou za standardní situace zajišťovány výhradně AČR.

217. Tyto zbraně tedy nemohou být (vyjma udělení výše zmiňované výjimky) legálně drženy civilisty, a to ani pro účely sportovní střelby, myslivosti či ochrany života a majetku, ledaže by u nich došlo k zásadní konstrukční změně, která právě podmiňuje jejich zařazení do kategorie A ve smyslu zákona o zbraních. V případě samočinných zbraní by tedy muselo dojít k zásadní konstrukční přestavbě zbraně ze samočinné např. na zbraň samonabíjecí, která je dostupná na civilním trhu se zbraněmi, tedy zbraň by již nebyla schopna střílet dávkami, v důsledku čehož by došlo ke snížení obecné nebezpečnosti a efektivity zbraně při ničení živých cílů. Totéž platí logicky i naopak, tzn., že z na civilním trhu běžně dostupné samonabíjecí zbraně nelze vytvořit samočinnou zbraň jinak, než zásadní konstrukční přestavbou. Této ovšem nelze dosáhnout pouhým laickým zásahem či prostou záměnou dostupných součástek, neboť je třeba zbraň rozebrat a konstrukčně přestavit tak, aby (ne)umožňovala samočinnou střelbu, tedy střelbu dávkou. Uvedené potvrzuje i relevantní komentářová literatura, dle níž jsou jednou z určujících proměnných pro rozdělení zbraní do jednotlivých kategorií právě konstrukční rozdíly, když komentář k zákonu o zbraních přímo uvádí, že „*Jednotlivé kategorie zbraní jsou vymezeny druhově podle konstrukčních odlišností, jejich účinku a u historických zbraní rokem výroby.*“⁴.
218. Dle názoru Úřadu je tedy samočinná zbraň zásadně konstrukčně odlišná od zbraně samonabíjecí, neboť tato je speciálně konstrukčně upravena tak, aby mohla střílet dávkou, což je zcela zásadní a podstatný parametr (jehož jediným smyslem je vysoká palebná schopnost a účinek proti živým cílům, což je nepochybně znakem vojenských dlouhých ručních palných zbraní), který ji odlišuje od zbraně (dlouhé) samonabíjecí, která je zkonstruována tak, že může střílet pouze jednotlivými ranami (např. sportovní střelba, myslivost) a nikoli dávkou. Právě na základě tohoto konstrukčního opatření jsou potom zbraně samočinné zařazeny do kategorie A a zbraně samonabíjecí do kategorie B a C ve smyslu zákona o zbraních, a mají tak odlišný režim. V důsledku uvedeného konstrukčního opatření je rovněž znemožněna záměna součástek mezi zbraněmi samočinnými a samonabíjecími a taktéž i možnost legální přestavby samonabíjecí zbraně na zbraň samočinnou.
219. Na základě uvedeného tedy Úřad konstatuje, že zadavatelem poptávané samočinné verze útočné pušky CZ BREN 2 jsou vojenským materiálem ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, neboť tyto zbraně jsou speciálně určeny a zkonstruovány pro vojenské účely a zároveň jsou uvedeny v bodu 1 přílohy č. 1 k zákonu, přičemž civilní využití těchto zbraní nepřipadá v úvahu, resp. je právními předpisy zakázáno. Uvedený dílčí závěr Úřadu je přitom plně v souladu s právním názorem uvedeným v rozhodnutí předsedy Úřadu, kterým je Úřad při novém posouzení věci vázán, když tento k povaze útočných pušek CZ BREN 2 konstatoval, že „*Konstrukční rozdíl spočívající v umožnění samočinné střelby tak lze dle mého zjištění i bez podrobného technického odůvodnění postaveného na znaleckém posouzení považovat za podstatnou konstrukční úpravu, a to v důsledku konstrukčního opatření, které znemožňuje*

⁴ TERYNGEL, Jiří a Antonín KREML. *Zákon o zbraních: Komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2019-11-12]. ASPI_ID KO119_2002CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.

záměnu součástí jednotlivých verzí zbraní a možnost legální přestavby samonabíjecí varianty útočné pušky na samočinnou útočnou pušku. V důsledku tohoto je na místě konstatovat, že samočinná verze útočné pušky CZ BREN 2 je vojenský materiál dle zákona, u něž je jeho civilní využití silně omezeno. (...). Zkoumáním zákonných požadavků a relevantní judikatury jsem tedy dospěl k závěru, že útočnou pušku CZ BREN 2 v poptávaném provedení nelze považovat za výrobek mající dvojí využití. Pouhá skutečnost, že přes obecný zákaz nabývání do vlastnictví, držení nebo nošení této zbraně (viz § 9 odst. 1 zákona o zbraních a střelivu) spadající do kategorie A (viz § 4 téhož zákona), mohou za splnění zákonných podmínek útočnou pušku nabýt do osobního vlastnictví civilní osoby, neznamená, že tento výrobek ztrácí svůj vojenský charakter, jelikož ji nemohou žádným zákonným způsobem při soukromém použití využívat pro účel, pro který je konstrukčně určena. (...) V daném případě mám za nesporné, že vojenské využití poptávaných pušek CZ BREN 2 v požadované konfiguraci je jisté, předmětné zbraně vykazují vůči obdobným zbraním používaným pro civilní účely podstatné rozdíly, díky kterým disponují specifickými vlastnostmi, jež mají využití primárně ve vojenském a nikoliv civilním prostředí. Jejich civilní využití pro soukromé účely je přitom zcela vyloučeno a využití pro bezpečnostní účely je pouze hypotetické a okrajové.“

220. Co se týče pistolí CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO, Úřad opětovně odkazuje na rozhodnutí č. 91-06754-19, kterým ČÚZZS rozhodl o zařazení uvedených zbraní do kategorie A, konkrétně dle § 4 písm. a) bodu 1. zákona o zbraních, tedy mezi zbraně vojenské. K tomu Úřad uvádí následující.
221. Dle § 3 odst. 3 zákona o zbraních věty první v pochybnostech o zařazení typu zbraně nebo střeliva do kategorie podle § 3 odst. 1 zákona o zbraních rozhoduje ČÚZZS.
222. Dle bodu 17. přílohy 1 zákona o zbraních je vojenskou zbraní střelná zbraň, která je určena k vedení námořní, letecké nebo pozemní války.
223. Dle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 369/2002 při zařazování typu zbraně do kategorie ve smyslu zákona o zbraních vychází ČÚZZS z technických kritérií zbraně a dále zejména z funkčních a střeleckých charakteristik zbraně, vzhledu zbraně, celkové délky zbraně, počtu nábojů v podávacím ústrojí zbraně, dosažené kinetické energie střely na ústí hlavně, funkčního principu doplnku zbraně, druhu zápalu střeliva, použitého střeliva ve zbrani, či druhu střely v náboji.
224. Dle § 3 odst. 2 vyhlášky č. 369/2002 ČÚZZS posoudí typ předložené zbraně podle hledisek uvedených v § 3 odst. 1 této vyhlášky a vydá rozhodnutí o zařazení typu zbraně do kategorie.
225. Dle § 56 správního řádu věty první závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce.
226. Podle § 73 odst. 2 správního řádu věty první před středníkem je pravomocné rozhodnutí závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány.
227. Na tomto místě Úřad rovněž odkazuje na komentářovou literaturu, která k výkladu § 73 odst. 2 správního řádu uvádí, že „Závaznost rozhodnutí pro správní orgány znamená, že do obsahu rozhodnutí mohou zasahovat jen způsobem stanoveným zákonem,

tzn. zejména prostřednictvím mimořádných opravných prostředků podle správního řádu. Dále to znamená, správní orgány musejí postupovat v souladu s takovým rozhodnutím, tzn. respektovat jeho obsah. Závaznost pravomocného rozhodnutí není prolomena ani § 70 upravujícím tzv. opravné rozhodnutí, které se může týkat pouze oprav zřejmých nesprávností, ne však obsahové stránky správního rozhodnutí. Materiální právní moc rozhodnutí vytváří překážku věci pravomocně rozhoduté, tedy překážku řízení podle § 48 odst. 2 správního řádu.“⁵.

228. Úřad tedy konstatuje, že vzhledem ke skutečnosti, že ČÚZZS vydal v rámci své zákonem svěřené pravomoci rozhodnutí č. 91-06754-19, kterým na základě posouzení zařadil pistole CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO do kategorie A dle § 4 písm. a) bod 1. zákona o zbraních, tedy mezi vojenské zbraně, přičemž toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 10. 2019 (viz odstavec 77 odůvodnění tohoto rozhodnutí), a tedy je ve smyslu § 73 odst. 2 správního řádu závazné pro všechny správní orgány, Úřad má povinnost předmětné rozhodnutí respektovat a toto je vůči němu závazné a je významným podkladem pro rozhodnutí Úřadu ve věci posouzení otázky oprávněnosti postupu zadavatele při zadávání přezkoumávané veřejné zakázky. Tu Úřad zdůrazňuje, že ČÚZZS přijímá (s ohledem na znění § 3 odst. 3 zákona o zbraních) rozhodnutí o zařazení zbraně do kategorie ve smyslu zákona o zbraních v souladu s vyhláškou č. 369/2002. ČÚZZS při tomto rozhodování vychází z celkového posouzení zbraně, tj. technických kritérií zbraně a dále posuzuje zbraně rovněž z funkčních a střeleckých charakteristik, z hlediska vzhledu zbraně, celkové délky zbraně, počtu nábojů v podávacím ústrojí zbraně, použitého střeliva ve zbraní atd. (viz § 3 odst. 1 vyhlášky č. 369/2002), tedy dle hlavních charakteristik posuzované zbraně. V předmětném případě přitom ČÚZZS na základě posouzení pistolí CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO autoritativně konstatoval, že se jedná o zbraně kategorie A dle zákona o zbraních, které nejsou ověřeny pro civilní použití. Z odůvodnění předmětného rozhodnutí pak vyplývá, že na základě výsledků provedených odborných činností bylo ČÚZZS rozhodnuto, že dané zbraně splňují požadavky stanovené v § 4 písm. a) bod 1. zákona o zbraních (tzn. jedná se o zbraně vojenské), přičemž dále je v odůvodnění předmětného rozhodnutí výslovně konstatováno, že „*pistole je svou charakteristikou určena pro vojenské účely.*“
229. Úřad dodává, že v předmětném případě se jedná o tzv. deklaratorní, neboli osvědčující rozhodnutí. Správní orgán, který jej tedy vydal, tímto pouze autoritativně osvědčil již existující skutečnost, o níž bylo sporu. Právní vztahy deklarované v tomto rozhodnutí, tedy skutečnost, že pistole CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO jsou zbraněmi vojenskými zařazenými do kategorie A dle § 4 písm. a) bodu 1. zákona o zbraních, tedy nejsou založeny teprve tímto rozhodnutím, ale existovaly již před ním.
230. Na tomto místě Úřad sděluje, že nepřehlédl argument navrhovatele uvedený v jeho vyjádřeních ze dne 13. 11. 2019 a 21. 11. 2019, kdy navrhovatel uvádí, že vzhledem ke znění § 1 odst. 2 písm. a) zákona o zbraních není dána pravomoc ČÚZZS rozhodovat o zařazení zbraní do kategorií ve smyslu zákona o zbraních v případě nabývání těchto zbraní mj. ozbrojenými silami České republiky a tedy se k této problematice ani nemůže relevantně vyjadřovat. Rovněž Úřad nepřehlédl podání navrhovatele doručené Úřadu dne 22. 12. 2019,

⁵ VEDRAL, Josef. *Správní řád: komentář*. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: BOVA POLYGON, 2012, s. 645. ISBN 978-80-7273-166-4.

jehož obsahem je sdělení MPO k dotazu navrhovatele ohledně věcné příslušnosti ČÚZZS rozhodovat v oblasti zbraní, které jsou nabývány ozbrojenými silami České republiky. Co se týče předmětného sdělení MPO, Úřad uvádí, že toto sdělení nikterak nerozporuje výše uvedené dílčí závěry Úřadu ohledně pravomoci ČÚZZS týkající se rozhodnutí o zařazení zbraní do kategorií ve smyslu zákona o zbraních, ačkoli se jedná o zbraně nabývané AČR, tj. ozbrojenými silami České republiky, neboť v tomto sdělení, které Úřadu doručil navrhovatel, MPO pouze cituje dotčená ustanovení zákona o zbraních a nadto pouze uvádí, že zákon o zbraních kategorizaci typu zbraně nespojuje s tím, zda se jedná o zbraň civilní nebo vojenskou. Nad rámec uvedeného za účelem odstranění veškerých pochybností a vyjasnění otázky ohledně věcné příslušnosti ČÚZZS se Úřad z procesní opatrnosti přípisem č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-33430/2019/533/BŠp ze dne 6. 12. 2019 dotázal MPO, zda je ČÚZZS s ohledem na svou právními předpisy svěřenou pravomoc oprávněn závazně rozhodnout o zařazení zbraní do kategorie ve smyslu § 3 a násl. zákona o zbraních i v případě, kdy jsou tyto zbraně poptávány jako součást výzbroje AČR. Ve sdělení MPO doručeném Úřadu dne 12. 12. 2019 v reakci na předmětný přípis je přitom jednoznačně uvedeno, že *„ČÚZZS je tak na základě uvedených ustanovení oprávněn vydávat rozhodnutí o zařazení typu zbraně do některé z výše uvedených kategorií bez ohledu na to, zda se jedná o zbraň vojenské (dle § 5 písm. a) zákona o zbraních) nebo o zbraň civilní, přičemž tuto skutečnost neovlivní ani možnost jejich případného nabytí ozbrojenými silami České republiky“*. Na základě této skutečnosti má tedy Úřad za prokázané a postaveno najisto, že ČÚZZS na základě své právními předpisy svěřené pravomoci mohl rozhodnout o zařazení předmětných pistolí poptávaných zadavatelem do kategorie ve smyslu zákona o zbraních. Výše uvedený argument navrhovatele predestřený v jeho vyjádřeních ze dne 13. 11. 2019 a 21. 11. 2019 tedy ve světle uvedených skutečností neobstojí a jako takový je třeba jej odmítnout.

231. Na základě všeho výše uvedeného tedy Úřadu nic nebrání, resp. Úřad je povinen, využít předmětné pravomocné rozhodnutí v rámci správního řízení jako důkaz a v rámci posouzení právě šetřeného případu přihlídnout k závěrům v něm uvedeným, neboť předmětné rozhodnutí autoritativně osvědčuje skutečnost, že pistole CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO jsou zbraněmi kategorie A ve smyslu zákona o zbraních, tzn. vojenskými zbraněmi. Z postupu Úřadu v průběhu správního řízení je i zjevné, že tento prostřednictvím žádosti č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-29631/2019/533/AMe ze dne 30. 10. 2019 ověřil, zda je předmětné rozhodnutí pravomocné. Vzhledem ke skutečnosti, že rámci právě šetřeného případu Úřad mj. posuzuje otázku, zda jsou tyto pistole CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO vojenským materiálem ve smyslu zákona, má tedy Úřad za to, že je třeba v souladu s dodržením zásady materiální pravdy uvedené v § 3 správního řádu vyslovené závěry ČÚZZS o tom, že se jedná o zbraň kategorie A reflektovat při samotném rozhodování ve věci, a to i s přihlídnutím k úvahám týkajícím se kategorizace zbraní uplatněným v rozhodnutí předsedy Úřadu.
232. Jak je zjevné z kontextu vedeného správního řízení, Úřad v rámci zrušeného rozhodnutí ze dne 14. 5. 2019 dospěl k závěru, že předmětné zbraně lze subsumovat pod vojenský materiál. V předsedou Úřadu zrušeném rozhodnutí rozvinul Úřad své úvahy o tom, proč se v případě poptávaných verzí pistolí zadavatelem jedná o vojenský materiál, ačkoliv není sporu o tom, že existují i varianty těchto pistolí v jiném provedení, které je však odlišné od zadavatelem poptávané verze (tzn. že zde jsou mezi jednotlivými verzemi zbraní podstatné konstrukční rozdíly). Úvahy Úřadu obsažené v rozhodnutí ze dne 14. 5. 2019

však nebyly rozhodnutím předsedy Úřadu shledány jako dostatečné (přezkoumatelné). Úřad tak byl rozhodnutím předsedy Úřadu zavázán k tomu, aby byl tento závěr lépe osvětlen, a to eventuálně i za případného využití znalce. Vzhledem k okolnostem případu a závěrům obsaženým v rozhodnutí předsedy Úřadu měl Úřad v úmyslu za účelem posouzení této otázky (toho, zda se v případě předmětných pistolí jedná o vojenský materiál) nechat si zpracovat znalecký posudek.

233. Konkrétně měl Úřad v úmyslu znalce nechat posoudit otázku, zda jsou mezi verzemi pistolí CZ P-10 určenými pro vojenské a pro civilní použití zásadní konstrukční rozdíly, neboť z této odpovědi by Úřad mohl vyvodit závěr o případném charakteru zadavatelem poptávaných zbraní. Za účelem zpracování předmětného znaleckého posudku Úřad proto správní řízení přerušil (viz odstavec 70 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Ovšem vzhledem k dalšímu vývoji ve správním řízení, kdy zadavatel dne 22. 10. 2019 doručil Úřadu podání, jehož přílohu tvořilo mj. rozhodnutí ČÚZZS č. 91-06754-19, dospěl Úřad po nabytí právní moci předmětného rozhodnutí ČÚZZS s ohledem na skutečnosti uvedené v odůvodnění tohoto rozhodnutí k závěru, že zpracování znaleckého posudku se nadále jeví jako nadbytečné, neboť posouzení skutečností, k nimž bylo zapotřebí odborných znalostí, si prostřednictvím tohoto rozhodnutí Úřad opatřil od jiného správního orgánu (tj. ČÚZZS). Konkrétně řečeno ČÚZZS na základě věcného posouzení zadavatelem poptávaných verzí pistolí přímo rozhodl, že se jedná o vojenskou zbraň (resp. vojenské zbraně s ohledem na příslušná výrobní provedení) v kategorii A zákona o zbraních. Úřad tedy konstatuje, že smyslu, kterého chtěl Úřad zpracováním znaleckého posudku dosáhnout (tj. odborné posouzení povahy zbraní CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO), bylo tímto dosaženo. Vzhledem k tomu, že dle názoru Úřadu odpadla překážka, pro niž bylo správní řízení S0105/2019/VZ přerušeno, neboť již dále nebylo třeba činit úkony k získání znaleckého posudku a ve správním řízení dosud nedošlo k ustanovení znalce, Úřad se rozhodl znalce neustanovit a pokračovat ve správním řízení (viz odstavec 79 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Vzhledem ke skutečnosti, že Úřad již jedním odborným posouzením povahy zadavatelem poptávaných pistolí disponoval (se závěrem, že se jedná o zbraň kategorie A) ve smyslu zákona o zbraních, považoval ustanovení znalce v této věci za nadbytečné rovněž s ohledem na zásadu procesní ekonomie a rovněž s přihlédnutím k textaci ustanovení § 56 správního řádu, dle kterého se znalec ustanovuje za situace, kdy odborné posouzení nelze opatřit od jiného správního orgánu. V tomto případě Úřad v průběhu správního řízení před ustanovením znalce získal rozhodnutí správního orgánu, který disponuje dostatečnými odbornými znalostmi, a který dospěl k závěru, že poptávané verze pistolí CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO spadají do zbraní kategorie A, a že se jedná o zbraně vojenské. Zároveň nelze odhlédnout od skutečnosti, že taktéž ustanovený znalec by byl v rámci podkladů pro vypracování znaleckého posudku seznámen s předmětným rozhodnutím ČÚZZS, které by následně ve svém znaleckém posudku musel zohlednit, stejně tak jako Úřad, a to i za situace, kdy by byl znalecký posudek zpracován.
234. Úřad tedy konstatuje následující. Jak vyplývá z pravomocného rozhodnutí č. 91-06754-19 které vydal ČÚZZS v rámci své právními předpisy svěřené pravomoci rozhodovat v pochybnostech o zařazení typu zbraně ve smyslu zákona o zbraních, pistole CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO jsou zbraněmi kategorie A ve smyslu zákona o zbraních, přičemž z odůvodnění předmětného rozhodnutí se podává, že jsou vojenskými zbraněmi ve smyslu zákona o zbraních. Technická charakteristika zbraně je popsána v odůvodnění rozhodnutí

č. 91-06754-19. Na tomto místě Úřad odkazuje na bod 17. přílohy 1 zákona o zbraních, který definuje vojenské zbraně jako střelné zbraně určené k vedení námořní, letecké nebo pozemní války. K tomu Úřad uvádí, že za standardních podmínek (tj. nikoli v mimořádných situacích jako je např. všeobecná mobilizace) je v prostředí České republiky zákonem svěřena pravomoc spočívající v plnění úkolů při vyhlášení válečného stavu primárně AČR, nikoli ostatním ozbrojeným složkám či snad civilistům. Z toho logicky vyplývá, že tyto zbraně jsou primárně určeny a vyvíjeny pro potřeby armády, tedy pro vojenské účely a jsou tomu tedy i přizpůsobeny. K povaze a účelu zbraní dle kategorie A zákona o zbraních Úřad odkazuje na skutečnosti uvedené výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

235. K argumentu navrhovatele, že posudek VTÚ předložený zadavatelem spolu s rozhodnutím č. 91-06754-19 v rámci jeho vyjádření ze dne 22. 10. 2019 nelze využít, neboť je zpracován organizací přímo podřízenou zadavateli a rovněž jeho obsah nikterak neprokazuje existenci podstatných konstrukčních rozdílů mezi pistolemi CZ P-10 ve verzi poptávané zadavatelem a ve verzi určené pro „nevojenské“ trhy (viz odstavec 94 odůvodnění tohoto rozhodnutí), Úřad uvádí, že si je samozřejmě vědom postavení VTÚ vůči zadavateli, nicméně současně nelze odhlédnout od skutečnosti, že závěry uvedené v tomto posudku jsou ve shodě se závěry uvedenými v rozhodnutí č. 91-06754-19 vydaném ČÚZZS (přičemž dílčí závěr v tom smyslu, že k obsahu rozhodnutí č. 91-06754-19 Úřad může, resp. má povinnost, v rámci vedeného správního řízení přihlížet, neboť se jedná o pravomocné rozhodnutí vydané správním orgánem v rámci jeho právními předpisy svěřené působnosti, vyvodil Úřad již výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí). V tomto smyslu tedy Úřad nemá důvod pochybovat o relevanci závěrů uvedených v posudku VTÚ, tedy že v případě pistolí CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO se skutečně jedná o zbraně, které nejsou určené pro civilní trh a od pistolí téže modelové řady určených pro civilní trh se zásadním způsobem odlišují a nelze je uplatnit pro civilní trh.
236. Ohledně technicko-konstrukčních odlišností pistolí CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO poptávaných v rámci veřejné zakázky zadavatelem oproti pistolím stejné nebo obdobné modelové řady, které jsou určeny pro civilní trh, Úřad uvádí podotýká, že nepřehlédl skutečnosti uvedené ve vyjádření zadavatele ze dne 10. 12. 2019, v němž zadavatel uvádí, že předmětné pistole jsou vybaveny specifickými vlastnostmi, které jsou příznačné pouze pro vojenské účely (např. funkcionality pro použití za zhoršených světelných podmínek, umožnění vedení střelby při všech možných bojových činnostech, za použití zavedených prostředků individuální ochrany proti zbraním hromadného ničení a při použití zimních doplňků, balistické ochrany a ochranných brýlí, při extrémních klimatických a bojových podmínkách, vyšší požadavky na spolehlivost a životnost, specifická povrchová ochrana zbraně vyžadující minimální odrazivost světelných zdrojů, odolnost proti otěru, korozi, slané a sladké vodě, vlhku, agresivním látkám a produktům vznikajícím při střelbě při použití konzervačních prostředků schválených k používání v AČR, povrchová ochrana zbraně zaručující odolnost proti chemickým látkám používaných v AČR k dekontaminaci materiálu po použití bojových otravných látek a následkům jaderného výbuchu, požadavek na plnou funkčnost zbraně i po provedené dekontaminaci zbraně, uzpůsobení zbraně k upevnění značkovacích a osvětlovacích zařízení aj.), (viz odstavec 114 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Ohledně technicko-konstrukčních rozdílů mezi pistolemi ve vojenské verzi poptávané zadavatelem a ve verzi určené pro civilní použití lze odkázat rovněž na vyjádření dodavatele Česká zbrojovka a.s. ze dne 9. 12. 2019, v němž tento Úřadu potvrdil, že vojenské pistole

vyráběné dodavatelem Česká zbrojovka a.s. a zařazené do kategorie A ve smyslu zákona o zbraních „mají i svoji civilní verzi, která z těchto vojenských verzí vychází, ale je konstrukčně odlišná.“ (viz odstavec 108 odůvodnění tohoto rozhodnutí) a rovněž také na sdělení UNOB ze dne 12. 12. 2019, v němž UNOB uvedla, že „Odlišnost pistole příslušníků AČR spočívá zpravidla v tom, že umožňuje použití v kombinaci se zavedenou výstrojí a tedy díky dobrým manévrovacím schopnostem má předpoklady pro bezpečné použití ve stísněných prostorách, umožňuje střelbu za ztížených světelných podmínek (např. použitím tritiových mířidel), umožňuje spolehlivou střelbu pod vodou, umožňuje střelbu vojenským střelivem splňujícím ČOS 130502 (STANAG 4090), zpravidla u speciálních jednotek umožňuje použití s ústovými zařízeními např. tlumič hluku výstřelu.“, a dále, že „(...) zbraně jsou zkoušeny, ověřovány a tormentovány pro vojenské střelivo (vojenské předpisy a normy např. MOPI se liší od civilních CIP). Zejména se mohou lišit vůlí v uzamykacím uzlu, rozměry vývrtu hlavně, tormentačním tlakem zkušebního náboje. Zpravidla bývá garantovaná spolehlivost funkce ve ztížených provozních podmínkách např. dle TP-VD-637-81 nebo STANAG (rozsah provozních teplot, znečištění ...), mohou se vyznačovat zvýšenou odolností povrchových úprav např. vůči slané vodě či odmořovacím prostředkům (po použití v zamořených oblastech), vyznačují se vyšší požadovanou vzájemnou zaměnitelností dílů, dále jsou zpravidla označeny jako vojenský materiál (přejímacími značkami) a v kombinaci s vojenským střelivem se zpravidla tyto zbraně vyznačují vyšší průbojností a nižší ranivostí.“ (viz odstavce 123 a 124 odůvodnění tohoto rozhodnutí).

237. Na tomto místě Úřad považuje za vhodné uvést, že nepřehlédl ustanovení § 1 odst. 2 písm. a) zákona o zbraních, dle něhož se zákon o zbraních nevztahuje, není-li dále stanoveno jinak, na zbraně, střelivo a munici, které jsou nabývány nebo drženy ve výzbroji ozbrojenými silami České republiky, Vojenskou policií, bezpečnostními sbory, Vojenským zpravodajstvím nebo ozbrojenými silami anebo sbory jiných států při jejich pobytu na území České republiky, překračování státních hranic České republiky a průjezdu přes území České republiky nebo přeletu nad územím České republiky podle zvláštního právního předpisu nebo mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu, a jsou určeny k plnění jejich úkolů. Ostatně na tuto skutečnost upozorňuje návrhovač ve svých vyjádřeních ze dne 13. 11. 2019 a 21. 11. 2019. K tomu Úřad uvádí následující. Zákon o zbraních zakazuje vlastnit, držet a nosit vojenské a samočinné zbraně všem osobám spadajícím do jeho osobní působnosti – tj. civilní veřejnost. Vzhledem k tomu, že jak Úřad obsáhle odůvodnil výše v tomto rozhodnutí, v případě posuzovaných zbraní se jedná o zbraně, které jsou primárně určeny pro vojenské účely a pro potřeby AČR, je zřejmé, že aby mohly tyto zbraně svůj vojenský účel plnit, nemůže se na AČR zákaz jejich vlastnictví, držby a nošení vztahovat. Je tedy logické, že na nabývání zbraní AČR se zákon o zbraních nevztahuje. Uvedené ovšem dle Úřadu ničeho nemění na skutečnosti, že zákon o zbraních předkládá konkrétní kategorizaci zbraní, která je obecně platná nehledě na osoby spadající do osobní působnosti této právní normy. Skutečnost, že do kategorií ve smyslu zákona o zbraních lze zařadit rovněž zbraně nabývané ozbrojenými silami České republiky, resp. AČR, potvrzuje rovněž sdělení MPO ze dne 12. 12. 2019, v němž MPO jakožto ústřední správní orgán, který dohlíží na oblast zbraní a střeliva, a jemuž je podřízeno fungování ČÚZZS, Úřadu potvrdilo, že ČÚZZS je oprávněn vydávat rozhodnutí o zařazení typu zbraně do kategorií ve smyslu zákona o zbraních nehledě na to, zda se jedná o zbraně nabývané AČR. Z uvedeného je tedy zřejmé, že kategorizaci zbraní ve smyslu zákona o zbraních lze obecně využít nehledě na znění §1 odst. 2 písm. a)

zákonu. V tomto smyslu tedy na výše uvedené skutečnosti ničeho nemění ani konstatování PČR, která ve svém sdělení Úřadu ze dne 10. 12. 2019 uvedla, že z hlediska vnitřních potřeb ozbrojených složek je zařazování zbraní do kategorií dle zákona o zbraních neúčinné, neboť v daném případě není otázkou, zda je tato kategorizace užitečná, nýbrž zda je možná, což má Úřad za prokázané, jak vyplývá z výše uvedeného. Úřad tedy konstatuje, že skutečnost, že dle § 1 odst. 2 písm. a) zákona o zbraních se zákon o zbraních nevztahuje na zbraně, které jsou nabývány AČR, nikterak nebrání posouzení povahy a kategorizace zbraní poptávaných zadavatelem v tomto správním řízení a tato skutečnost zároveň ničeho nemění ani na tom, že tyto zbraně nejsou způsobilé pro civilní trh.

238. Úřad tedy uzavírá, že rovněž v případě zadavatelem poptávaných pistolí CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO lze přijmout závěr, že se jedná o vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona. Úřad má za to, že skutečnost, že i v případě pistolí CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO se jedná o zbraně kategorie A ve smyslu zákona o zbraních je způsobilá k přijetí závěru, že se jedná o vojenský materiál. Nelze totiž přehlížet skutečnost, že tyto zbraně jsou rovněž klasifikovány jako vojenské zbraně ve smyslu § 4 písm. a) bodu 1. zákona o zbraních, tedy tyto zbraně lze dle názoru Úřadu chápat jako speciálně určené pro vojenské účely; nejsou určeny pro civilní trh a nemohou se na něm volně vyskytovat, a zároveň jsou uvedeny v bodu 1 přílohy č. 1 k zákonu, přičemž civilní využití těchto zbraní nepřipadá v úvahu, resp. je zákonem o zbraních zapovězeno. Tu Úřad podotýká, že se neztotožňuje s argumentací navrhovatele (viz odstavec 139 odůvodnění tohoto rozhodnutí; a to jak ve vztahu k pistolím CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO, tak i útočným puškám CZ BREN 2), že se v daném případě nejedná o vojenský materiál, jelikož se nejedná o zbraně výlučně užívané AČR a nejedná se tak o zbraně výlučně vojenského užití. Úřad má za to, že naplnění podmínky, aby se jednalo o vojenský materiál, nelze chápat způsobem, že takové plnění může využívat výlučně AČR. Nelze totiž přehlédnout, že definice pojmu vojenský materiál není v zákoně spojována pouze s postupem zadavatele na základě výjimky dle § 29 písm. s) zákona, ale vojenský materiál [dle totožné definice v § 28 odst. 1 písm. n) zákona] je možno poptávat např. i postupem dle § 187 odst. 1 písm. a) zákona, přičemž v tomto případě se jedná o postup při zadávání veřejných zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti a zadavatelem těchto veřejných zakázek, v rámci kterých je rovněž možno poptávat vojenský materiál, nemusí být výlučně Ministerstvo obrany (pro potřeby AČR). Plnění v podobě vojenského materiálu tak logicky i s ohledem na jazykový výklad jednotlivých ustanovení zákona [srov. § 28 odst. 1 písm. n), § 29 písm. s) a § 187 odst. 1 písm. a) zákona] mohou poptávat i jiné ozbrojené složky či ozbrojené bezpečnostní sbory. Nelze tedy v rámci výkladu výjimky dle § 29 písm. s) zákona, která je předmětem šetření v tomto správním řízení, pojem vojenský materiál vyložit takovým způsobem, aby znemožnil postup zadavatelů, kteří by hodlali zadávat veřejné zakázky postupem dle § 187 a násl. ustanovení zákona, neboť dle názoru Úřadu takový výklad ani nebyl cílem zákonodárce. Naplnění podmínky v podobě výroby nebo obchodu s vojenským materiálem je jedním z předpokladů pro možnost aplikace výjimky dle § 29 písm. s) zákona, a protože se jedná v tomto případě o výjimku, k podmínce výroby nebo obchodu s vojenským materiálem pak přistupují i další zákonné podmínky, které musí zadavatel splnit, aby mohl veřejnou zakázku zadat mimo zadávací řízení.
239. Dále Úřad souhrnně k útočným puškám CZ BREN 2 a pistolím CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO v provedení poptávaném zadavatelem v rámci veřejné zakázky uvádí, že tyto zbraně

nelze považovat za výrobek dvojího užití, neboť pouhá skutečnost, že i přes zákonem stanovený zákaz nabývání do vlastnictví, držení a nošení zbraní kategorie A ve smyslu zákona o zbraních mohou tyto zbraně nabýt do vlastnictví či do držby civilní osoby, neznamená, že tyto zbraně ztrácí svůj vojenský účel a charakter, jelikož nemohou být zákonným způsobem při soukromém použití využity pro účel, pro který jsou konstrukčně určeny. Uvedené by platilo i v případě, že by předmětné zbraně byly hypoteticky využívány i jinými ozbrojenými složkami, než je AČR, neboť ani toto využití by neměnilo nic na vojenské podstatě a charakteru těchto zbraní, který je dle názoru Úřadu na základě všeho výše uvedeného jednoznačně dovozen. Úřad uvádí, že nelze vyloučit, že v krizové situaci či v době zvýšených bezpečnostních rizik, kdy nepostačí užití běžných služebních zbraní, kterými jsou primárně příslušníci ozbrojených složek vybaveni, může dojít k pořízení či nasazení účinnějších zbraní (útočných pušek), kterými disponuje i Policie České republiky, jak navrhovatel zjistil a předložil Úřadu. To však neodebírá zbraním, které jsou vyvíjeny a konstruovány pro vojenské účely a představují tak vojenský materiál ve smyslu zákona jejich vojenský charakter. S ohledem na uvedené se tak nelze ztotožnit s nosným argumentem navrhovatele, že mezi šetřenými a civilními verzemi těchto zbraní nejsou podstatné rozdíly. Skutečnost, že jsou v předmětném případě dány významné rozdíly mezi zbraněmi v jejich vojenském a civilním provedení, je zjevná i z toho, že zadavatelem poptávaná varianta zbraně je oproti ostatním verzím téhož modelu zbraně klasifikována jako zbraň kategorie A. Dle Úřadu je vzhledem ke všemu výše uvedenému zjevné, že existuje několik variant jednoho modelu zbraně. Tzn. varianta, která je dostupná, volně obchodovatelná a distribuovatelná na civilním trhu a varianta, která je výslovně kategorizována jako zbraň kategorie A ve smyslu zákona o zbraních, tj. jako zbraň zakázaná. Z uvedeného je zjevné, že varianta zbraně zařazená do kategorie A ve smyslu zákona o zbraních vykazuje podstatné konstrukční rozdíly oproti variantám jiným, které nejsou zařazeny do této kategorie, a které jsou právě díky těmto konstrukční odlišnostem volně obchodovatelné na civilních trzích.

240. Úřad tedy konstatuje, že mezi oběma verzemi zbraní jsou konstrukční rozdíly takového rázu, které jsou způsobilé zapříčinit jejich rozdílnou kategorizaci dle zákona o zbraních. Důsledkem rozdílných kategorizací jsou následně zcela odlišné režimy pro dané verze zbraní na trhu zbraní a dopady na z toho vyplývající právní vztahy (jiné cílové skupiny zákazníků, odlišné podmínky nabývání a nakládání se zbraněmi, režimy při vývozu zbraní aj.). Přestože tedy navrhovatel jako nosný argument svého návrhu dovozuje, že mezi zadavatelem poptávanými „vojenskými“ zbraněmi a jejich civilními verzemi zbraní jsou dle jeho názoru v zásadě nepodstatné rozdíly (neboť dle navrhovatele žádná zbrojovka nevyvíjí konstrukčně jednostranné zbraně pro armádu, ale vždy tak, aby daná zbraň byla s úpravami uplatnitelná na „vojenských“, „služebních“ a „civilních“ trzích), a tedy tyto zbraně jsou používány jak různými ozbrojenými sbory, tak jsou dostupné pro civilní veřejnost, Úřad shora odůvodnil, že tomu tak vlivem jejich odlišné kategorizace dle zákona o zbraních není a být nemůže, neboť civilní verze těchto zbraní totiž nespádají do kategorie A dle zákona o zbraních. „Civilní“ verze těchto zbraní se tedy svou konstrukcí liší od jejich „vojenských“ verzí. Jestliže jsou tak civilní verze pušek BREN 2 i pistolí P-10 zařazeny v kategorii B dle zákona o zbraních, pro účely vojenské mají takové úpravy, které je z kategorie B vylučují a řadí do kategorie A mezi zakázané zbraně. To samo o sobě dle Úřadu předurčuje naplnění podmínky dle § 28 odst. 1 písm. n) zákona, která za vojenský materiál

označuje výrobky, které jsou přímo určeny, zkonstruovány nebo přizpůsobeny pro vojenské účely. Jakkoliv tedy navrhovatel může pochybovat o významu a zásadnosti těchto konstrukčních úprav, podstatná je jejich kategorizace na základě individuální charakteristiky napříč různými verzemi (výlučnost verze) téže zbraně. Navrhovatel rovněž uvádí, že zařazení zbraně do kategorie A dle zákona o zbraních automaticky neznamená, že se jedná o „vojenský materiál“ dle zákona. K tomu Úřad uvádí, že podstatné je v daném případě zjištění, že „vojenské verze“ jsou odlišně kategorizovány, což je důsledkem jejich specifik oproti civilním verzím. Právě na odlišné specifikaci od „civilního“ materiálu je však založena podmínka dle § 28 odst. 1 písm. n) zákona. Navrhovatel dále uvádí, že ČÚSSZ není orgánem, který by mohl závazně určovat, zda jde o vojenskou zbraň. K tomu Úřad uvádí, že podstatná je skutečnost, že ČÚSSZ vojenskou verzi pistole P-10 zařadil do jiné kategorie oproti civilní verzi, a tedy se vojenská verze pistole od verze civilní liší, tedy pro vojenské účely byla výrobcem oproti civilní verzi zjevně upravena, neboť je zařazena do kategorie A ve smyslu zákona o zbraních. Ostatně sám Úřad ve svém původním rozhodnutí konstatoval, že zadavatelem poptávané zbraně vykazují oproti jejich civilním verzím podstatné rozdíly (např. specifická povrchová úprava zajišťující odolnost zbraní vůči bojovým otravným látkám a následkům jaderného výbuchu a splňující požadavky na možnost provedení odmožování a dekontaminace při použití zbraní hromadného ničení; vybavení zbraní komponenty na úchyt zbraňového příslušenství, které je součástí zadavatelem požadovaných dodávek zbraní, a jež zahrnuje mj. bojové prostředky sloužící k probíjení pancíře, k nočnímu vidění, k vidění v infračerveném spektru či tlumiče hluku, jejichž prodej je na civilním trhu dle zákona o zbraních zakázán; dále mj. opatření všech zbraní vojenským znakem uvedeným ve schválené dokumentaci zbraně dle specifické normy českého obranného standardu či provedení textilií dodávaných ke zbraním a příslušenství zbraní, u nichž je možné pozorování nočními prostředky, ve speciálním potisku AČR splňujícím ochranné, maskovací a další požadavky dle specifické normy českého obranného standardu).

241. Úřad rovněž nepřehlédl, že zbraně nejsou zadavatelem poptávané jako izolované jednotky, ale jako součást uceleného zbraňového systému společně s příslušenstvím ke zbraním, které tvoří mj. podvěsné granátometry, zaměřovací kolimátorové dalekohledy, vícefunkční laserové značkovače/osvětlovače, zaměřovací systémy, či tlumiče hluku výstřelu, svítilny, pouzdra, sady náhradních dílů pro zbraně. Příslušenství pak musí být zcela kompatibilní s poptávanými zbraněmi. U podstatné většiny zadavatelem požadovaných komponentů je použití pro soukromé účely přímo vyloučeno a zakázáno (např. granátometry, tlumiče hluku výstřelu, laserové zaměřovače), když je zákonem o zbraních na civilním trhu vůbec zakázán jejich prodej, nabývání do vlastnictví a držba, neboť se jedná o zakázaný doplněk zbraně kategorie A ve smyslu § 3 odst. 1 písm. a) zákona o zbraních ve spojení § 4 písm. c) bodu 1. zákona o zbraních. Dle Úřadu přitom není důležité, zda je možné hypoteticky např. tato zakázaná příslušenství spojit také s civilní verzí zbraně určenou pro soukromé účely, neboť to ničeho nemění na vojenském určení zadavatelem poptávaného zbraňového kompletu (zbraně včetně příslušenství) jako celku. Ohledně možnosti využití těchto komponentů ostatními ozbrojenými složkami Úřad uvádí, jak již bylo řečeno v odůvodnění tohoto rozhodnutí, že ačkoli toto využití nelze v určitých odůvodněných situacích vyloučit, ničeho to nemění na vojenském charakteru zbraňového kompletu.
242. Úřad tedy uzavírá, že zadavatelem poptávané útočné pušky CZ BREN 2 stejně tak jako pistole CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO (resp. poptávaný zbraňový celek) jsou vojenským

materiálem ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, a je tedy splněna první podmínka nutná pro aplikaci výjimky dle § 29 písm. s) zákona.

243. Zde Úřad odkazuje na právní závěry uvedené v rozhodnutí předsedy Úřadu, a znovu upozorňuje, že je těmito právními závěry v novém projednávání věci vázán, kdy předseda Úřadu ve vztahu k poptávaným útočným puškám BREN 2 konstatoval, že se jedná o vojenský materiál ve smyslu zákona a jako takový jej zadavatel může poptávat v režimu výjimky ze zákona. Ve vztahu k útočným puškám dokonce předseda Úřadu výslovně v bodu 40 odůvodnění předmětného rozhodnutí konstatoval, že „*V kontextu výše uvedeného uzavírám, že dle mého zjištění je závěr Úřadu o vojenském charakteru materiálu (poptávané útočné pušky CZ BREN 2) plně v souladu také s rozhodovací praxí SDEU týkající se využití předmětné výjimky vycházející zadávání veřejných zakázek (...) jelikož předmětem veřejné zakázky je nákup zařízení, jehož využití k vojenským účelům je jisté, zatímco jeho využití pro civilní účely je téměř vyloučeno. Takovýto vojenský materiál přitom může být pod předmětnou výjimku podřazen a nemusí nezbytně splňovat pravidla pro zadávání veřejných zakázek. Byl tedy dodržen požadavek restriktivního výkladu a zadavatel unesl důkazní břemeno ohledně existence zvláštních podmínek odůvodňujících aplikaci výjimky.*“.
- Pakliže navrhovatel ve svých vyjádřeních zpochybňuje postup Úřadu při opětovném posouzení případu, a to v tom smyslu, že se Úřad v rámci prováděného šetření zabýval pouze pistolemi CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO, upozorňuje Úřad na to, že je vázán právním názorem předsedy Úřadu vyjádřeném v jeho rozhodnutí, který se plně ztotožnil s původními závěry Úřadu v rozhodnutí Úřadu ze dne 14. 5. 2019 ve vztahu k aplikaci výjimky při nákupu útočných pušek CZ BREN 2 a výslovně v rozhodnutí ve vztahu k tomuto zadavatelem poptávanému materiálu uvedl, že „*zadavatel unesl důkazní břemeno ohledně existence zvláštních podmínek odůvodňujících aplikaci výjimky.*“.
244. Co se týče pistolí CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO, ve vztahu k nimž shledal předseda Úřadu odůvodnění rozhodnutí Úřadu ze dne 14. 5. 2019 jako nedostatečné, uvádí Úřad, že naplnění podmínek podřaditelnosti pod vojenský materiál ve smyslu zákona zkoumal a posuzoval Úřad při novém projednávání věci v zásadě shodným způsobem, jako tomu učinil ve svém rozhodnutí předseda Úřadu v případě útočných pušek CZ BREN 2 (viz předchozí odstavec odůvodnění tohoto rozhodnutí). Tzn., Úřad vycházel ze skutečnosti, že v předmětném případě zadavatel poptává specifické pistole, které nejsou obchodovatelné na civilním trhu, neboť se jedná o zbraně, které jsou na základě odborného posouzení k tomu příslušným orgánem klasifikovány jako zbraně kategorie A ve smyslu zákona o zbraních, tj. jako zbraně, jež je zakázáno v civilním sektoru nabývat do vlastnictví, držet nebo nosit. Přičemž jak konstatoval ve svém rozhodnutí předseda Úřadu, již samotná skutečnost, že se jedná o zbraň kategorie A ve smyslu zákona o zbraních, tj. o zbraň, která na základě platného legislativního rámce není obchodovatelná na civilním trhu a na tento trh se legálně nemůže dostat, a je tedy zjevné, že se jedná o vojenskou zbraň, implikuje vyvození závěru, že se jedná o vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona. Jak přitom rovněž podotkl předseda Úřadu ve svém rozhodnutí ze dne 13. 8. 2019, „*(...) zákon výslovně pracuje s předpokladem, že pušky a pistole mohou být vojenským materiálem (...)*“.
- Úřad přitom opětovně upozorňuje, že není podstatné, pokud zbraněmi, které jsou zařazeny do kategorie A ve smyslu § 4 písm. a) zákona o zbraních, disponují i některé ozbrojené bezpečnostní sbory či jiné ozbrojené síly České republiky (což Úřad zjistil

šetřením) a mohou tyto zbraně za určitých okolností taktéž používat, neboť platný legislativní rámec rozděluje trh se zbraněmi pouze na trh civilní a na trh „necivilní“, přičemž zadavatelem poptávané pistole CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO jsou zařazeny do kategorie A ve smyslu zákona o zbraních, a tedy jsou zbraněmi na civilním trhu zakázanými a nejsou tedy na civilním trhu dostupné. Rovněž tyto pistole na základě svých technicko-konstrukčních charakteristik slouží primárně k plnění vojenských úkolů.

245. Úřad přitom nikterak nezpochybňuje skutečnost, že zadavatel měl v tomto případě možnost předmět veřejné zakázky poptávat i v zadávacím řízení, tj. soutěžit předmět veřejné zakázky otevřenějším způsobem a získat tak příp. i nabídky od jiných dodavatelů zbraní, nicméně pokud zadavatel splní podmínky stanovené zákonem pro naplnění výjimky ve smyslu § 29 písm. s) zákona, umožňuje zadavateli zákon pořídit dané plnění bez zadávacího řízení, resp. není povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení. Jak přitom Úřad popsal a odůvodnil výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, v předmětném případě je splněna první podmínka pro postup dle citovaného ustanovení zákona, tj. podmínka, že předmětem veřejné zakázky musí být výroba vojenského materiálu nebo obchod s ním, kdy vojenský materiál je definován v § 28 odst. 1 písm. n) zákona, neboť se jedná o zbraně, jejichž využití k jiným než vojenským účelům je zákonem zakázáno, jelikož jsou oproti civilním verzím těchto zbraní navrženy a zkonstruované speciálně tak, aby jejich účinek, tj. ničení živé síly, byl zcela maximální.
246. Taktéž skutečnost, že zadavatel může v jiných případech pořizovat vojenský materiál v zadávacích řízeních, ačkoli by předmětné výjimky mohl využít pro tyto dodávky, nelze považovat za překážku pro postup zadavatele v právě šetřeném případě. Je totiž zcela na jeho uvážení, zda předmětnou výjimku v konkrétním případě využije, či nikoli. Rovněž argument navrhovatele, že někteří zahraniční zadavatelé poptávají obdobný předmět plnění ve standardním zadávacím řízení, nemění ničeho na skutečnosti, že zadavatel disponuje zákonem svěřenou možností předmětnou výjimku za splnění zákonem stanovených podmínek využít. Je tedy na zadavateli, jakým způsobem přistoupí k zajištění nákupu takového plnění, přičemž při aplikaci výjimky si musí být vědom toho, že pro možnost jejího využití je třeba kumulativního splnění všech podmínek, které zákon stanovuje.
247. K návrhu navrhovatele na provedení důkazu předložením kompletní dokumentace o vývoji zbraní včetně technické dokumentace a všech fází zkoušek a schvalování; technické i výkresové dokumentace pistole CZ P-10 a pušky CZ BREN 2 ve verzích určených pro civilní trh, bezpečnostní složky a pro zadavatele a rovněž fyzického předložení všech tří verzí pistolí a pušek k porovnání; a ověřením specifických vlastností zbraní dodavatele Česká zbrojovka a.s. na dotaz u jiných evropských výrobců zbraní, Úřad uvádí, že vzhledem k okolnostem případu, k výše uvedeným skutkovým zjištěním a k dílčím závěrům uvedeným výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí nepovažoval Úřad již za potřebné provést důkazy navržené navrhovatelem, neboť jak Úřad popsal a podrobně zdůvodnil výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, předmětem veřejné zakázky je obchod se zbraněmi, které splňují podmínky § 28 odst. 1 písm. n) zákona ohledně definice vojenského materiálu. Úřad tak má za to, že skutečnost, kdy jak pistole CZ P-10 C a CZ P-10 F, tak útočné pušky CZ BREN 2 jsou zbraněmi kategorie A ve smyslu zákona o zbraních, je dostatečnou pro to, aby na zadavatelem poptávané plnění bylo nahlíženo jako na vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, jelikož je zjevné, že se jedná o zboží určené pro vojenské účely,

kteří není možno volně obchodovat na civilním trhu. Úřad opětovně upozorňuje, že na věci ničeho nemění ani skutečnost, že tyto zbraně mohou být nakupovány i ozbrojenými bezpečnostními sbory či ostatními ozbrojenými silami České republiky, neboť není dán žádný legislativní rámec, který by toto zapovídal. Podstatné je, že současný platný legislativní rámec rozděluje trh se zbraněmi na trh civilní a trh „necivilní“, přičemž zbraně poptávané zadavatelem v rámci šetřené veřejné zakázky jsou zbraněmi kategorie A ve smyslu zákona o zbraních, tedy zbraněmi, které na civilním trhu obchodovatelné legálně nejsou.

248. Na tomto místě Úřad rovněž poznamenává, že k návrhu zadavatele na provedení důkazu materiálem popisujícím etapy vývoje útočných pušek CZ BREN 2 v různých modifikacích a pistolí CZ P-10 C a CZ P-10 F doručeného zadavatelem Úřadu dne 3. 4. 2019 (viz odstavec 29 odůvodnění tohoto rozhodnutí) Úřad nepřihlížel, neboť tento návrh na provedení důkazu byl zadavatelem navržen až po lhůtě stanovené § 251 odst. 5 zákona, tj. až po uplynutí 15 dnů ode dne doručení oznámení o zahájení správního řízení zadavateli. Konkrétně zadavatel provedení předmětných důkazů navrhl dne 3. 4. 2019, přičemž posledním dnem 15 denní lhůty, kdy mohl zadavatel ve správním řízení navrhopvat důkazy, byl den 29. 3. 2019, neboť přípis oznamující zahájení správního řízení ve věci přezkoumání předmětné veřejné zakázky Úřadem byl zadavateli (a taktéž i navrhovateli) doručen dne 14. 3. 2019 (viz odstavec 17 odůvodnění tohoto rozhodnutí), a současně byl zadavatel v tomto přípise o podmínkách pro uplatňování návrhů důkazů poučen. K tomu Úřad dodává, že pro posouzení věci a jako podklad pro rozhodnutí Úřad použil, kromě jiného, v zásadě stejný materiál, který v rámci předmětného návrhu na provedení důkazu předložil zadavatel, neboť Úřad tímto materiálem disponoval již dříve, tj. konkrétně ode dne 26. 3. 2019, od dodavatele Česká zbrojovka a.s. a tento materiál byl použit jako podklad pro rozhodnutí. Předmětná dokumentace podává poměrně detailní informace ohledně skutečného účelu, za kterým byly výše uvedené zbraně od počátku vyvíjeny, vyráběny a určeny a rovněž ohledně jejich vlastností stran konstrukčních rozdílů od verzí civilních. Vzhledem ke skutečnosti, že Úřad považoval pro rozhodnutí ve věci za vhodné disponovat podkladem od dodavatele Česká zbrojovka a.s., který by obsahoval srovnání civilních a vojenských verzí zbraní, využil Úřad s ohledem na zásadu procesní ekonomie vyjádřenou v ustanovení § 6 odst. 2 správního řádu dokumentů, které získal na základě jednání dodavatele Česká zbrojovka a.s., neboť považoval za nadbytečné a v rozporu s výše uvedenou zásadou tytéž dokumenty po dodavateli Česká zbrojovka a.s. požadovat prostřednictvím formální žádosti učiněné Úřadem. Úřad uvádí, že pro posouzení šetřené věci, a to především ve vztahu k posouzení povahy předmětu veřejné zakázky, tj. zda se v případě zadavatelem poptávaných zbraní jedná o vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, se jevílo jako podstatné disponovat informacemi a údaji od samotného výrobce těchto zbraní, a to nehledě na skutečnost, že argumentace tohoto výrobce, tj. dodavatele Česká zbrojovka a.s., se v tomto smyslu částečně překrývá s argumentací zadavatele.
249. Jako opožděné Úřad vyhodnotil rovněž návrhy důkazních materiálů, které Úřadu po skončení lhůty k podání návrhu doručil navrhovatel (tj. dne 25. 4. 2019 jako přílohy svého vyjádření z téhož dne, dále dne 28. 5. 2019 jako přílohy rozkladu z téhož dne, dne 11. 10. 2019 jako přílohu svého podání z téhož dne a dne 13. 11. 2019 jako přílohu svého vyjádření z téhož dne). Tyto návrhy důkazů tedy byly s ohledem na § 251 odst. 1 a 4 zákona uplatněny opožděně, neboť byly navrhovatelem předloženy po lhůtě k podání návrhu a zároveň se nejedná o takové skutečnosti, které navrhovatel nemohl tvrdit již vůči zadavateli, přičemž

navrhovatel Úřadu nikterak neprokázal opak. Úřad tak k těmto návrhům důkazů v rámci správního řízení nepřihlížel.

250. Vzhledem ke všemu výše uvedenému, tj. že Úřad má na základě rozsáhlého odůvodnění tohoto rozhodnutí postaveno najisto, že se v případě zbraní poptávaných zadavatelem v rámci šetřené veřejné zakázky jedná o vojenský materiál ve smyslu zákona, Úřad nepovažoval za potřebné ani důvodné nechat si zpracovat znalecký posudek ohledně toho, zda jsou zadavatelem poptávané zbraně určené výlučně pro vojenské účely, jak požadoval ve svých vyjádřeních navrhovatel, neboť Úřad má za to, že v předmětném případě byl v souladu s § 3 správního řádu zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
251. S ohledem na vše výše uvedené lze tedy dle Úřadu konstatovat, že předmětem veřejné zakázky je obchod se zbraněmi, které jsou speciálně určené, zkonstruované a přizpůsobené pro vojenské účely, přičemž se ve smyslu přílohy č. 1 zákona jedná o ruční střelné zbraně, konkrétně pušky a pistole, a zároveň se nejedná o lovecké či sportovní zbraně ve smyslu citované přílohy zákona.
252. Úřad tedy vzhledem k výše uvedeným skutečnostem konstatuje, že první podmínka umožňující využití výjimky ve smyslu § 29 písm. s) zákona byla v daném případě splněna, neboť předmětem veřejné zakázky je obchod s vojenským materiálem ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona.

K nezbytnosti postupu k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky

253. Další podmínkou pro aplikaci výjimky dle § 29 písm. s) zákona je, aby zadání veřejné zakázky mimo režim zákona bylo nezbytné k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky. K tomuto bodu zadavatel ve svém vyjádření ze dne 21. 3. 2019 uvádí, že postup zadavatele je nezbytný k zajištění obranyschopnosti České republiky a schopnosti plnit závazky vyplývající z členství v NATO právě mj. prostřednictvím modernizace zbraní, jejichž životnost bude končit, a k úplnému dokončení přezbrojení ručními palnými zbraněmi v souladu se Strategií vyzbrojování 2025, přičemž uvedený postup je dle zadavatele rovněž nezbytný z důvodu zajištění bezpečnosti dodávek a udržení úrovně průmyslové základny nezbytné k obraně státu, tj. z důvodu zajištění schopnosti údržby v České republice a suverénních požadavků České republiky na schopnosti obranného průmyslu. Navrhovatel naopak namítá, že zadavatel podmínky pro aplikaci výjimky dle § 29 písm. s) zákona nesplňuje, neboť v případě šetřené veřejné zakázky není dán podstatný bezpečnostní zájem České republiky a postup zadavatele rovněž není k ochraně takového zájmu nezbytný.
254. Právě i s ohledem na závěry přijaté v rozhodnutí Úřadu ze dne 17. 10. 2016 a na vyjádření zadavatele se Úřad nejprve zaměřil na posouzení, jak je možnost využití výjimky dle § 29 písm. s) zákona ve vztahu k právě přezkoumávané veřejné zakázce upravena ve strategických dokumentech přijímaných vládou, které jsou způsobilé definovat bezpečnostní zájmy České republiky, neboť jak vyplývá z článku 346 SFEU, je definice těchto zájmů v kompetenci členských států. V tomto smyslu se Úřad zaměřil především na dokument „Strategie vyzbrojování 2025“ (dostupný na internetové adrese http://www.mocr.army.cz/images/id_40001_50000/46088/strategie-vyzbrojovani-do-2025.pdf), neboť se jedná o základní strategický dokument ministerstva obrany (tj. zadavatele) přijatý vládou, který upravuje vytvoření podmínek pro efektivní zajištění ozbrojených sil účinným a bezpečným vojenským materiálem a současně konkrétně

rozpracovává hrozby související se změněným bezpečnostním prostředím v návaznosti na obecnější strategické a spíše koncepční dokumenty, jako jsou Bezpečnostní strategie České republiky, Obranná strategie České republiky, Dlouhodobý výhled pro obranu 2030 či KVAČR 2025. Dále Úřad zohlednil rovněž dokument „Strategie vztahu státu a obranného a bezpečnostního průmyslu v České republice“ (dostupná na internetové adrese https://www.mzv.cz/file/1163948/Strategie_vztahu_statu_a_obranneho_a_bezpecnostniho_prumyslu_CR.pdf), která je obdobně jako Strategie vyzbrojování 2025 vládou přijatým dokumentem rozpracovávajícím konkrétněji a navazujícím na obecný rámec stanovený výše jmenovanými strategickými dokumenty (dále jen „Strategie vztahu státu a obranného a bezpečnostního průmyslu“). K tomu ještě Úřad dodává, že ačkoli se v případě Strategie vztahu státu a obranného a bezpečnostního průmyslu jedná o dokument přijatý vládou již v roce 2013, Úřad nezjistil, že by byl předmětný dokument některým později přijatým koncepčním dokumentem derogován, či že by se jeho obsah stal v důsledku jeho rozporu s obsahem takovýchto pozdějších strategií irelevantním. Úřad proto v rámci posouzení případu zohlednil i tento strategický dokument.

255. Úřad primárně k definici bezpečnostního zájmu uvádí, že v bodě „Vymezení pojmů“ čl. I. „Úvod“ Strategie vyzbrojování 2025 se rozumí „(Podstatným) bezpečnostním zájmem státu – soustava dlouhodobých priorit státu v oblasti obrany a bezpečnosti, na základě kterých stát zajišťuje bezpečnost obyvatelstva, majetku, infrastruktury a nedotknutelnost území státu. (...)“. Dále pak je obecně k pořizování vojenského materiálu v čl. II. „Vyzbrojování v době zvýšené nestability ve světě“ Strategie vyzbrojování 2025 uvedeno, že „Pořizování vojenského materiálu souvisí s ochranou utajovaných informací a bezpečnostní spolehlivostí dodavatelského prostředí. Strategické projekty vyzbrojování musí, jak ve fázi výběru dodavatele, tak ve fázi realizace dodávek a zajištění životního cyklu, respektovat bezpečnost dodávek a suverenitu České republiky. To je možné jen zvýšením podílu účasti obranného průmyslu ČR na dodávkách vojenského materiálu a služeb a zejména zajištěním životního cyklu vojenského materiálu přímo v České republice.“. V čl. III. „Význam obranného průmyslu ČR pro stát“ Strategie vyzbrojování 2025 se potom uvádí, že „(...) je nutné udržovat stávající globálně konkurenceschopné kapacity obranného průmyslu ČR a zajistit jeho rozvoj v těch oblastech, které jsou pro OS ČR zásadní a přitom ve střednědobém horizontu dosažitelné. Strategie vztahu státu a obranného a bezpečnostního průmyslu ustanovuje jako oblasti podstatných bezpečnostních zájmů ČR následující oblasti: ruční a lehké zbraně a munice, (...) Viz Strategie vztahu státu a obranného a bezpečnostního průmyslu s. 11-12. Online dostupné na: http://www.mzv.cz/file/1163948/Strategie_vztahu_statu_a_obranneho_a_bezpecnostniho_prumyslu_CR.pdf.“.
256. V bodě I.2.2 „Implementace přístupů a směrnice EU/EDA k zajištění bezpečnosti dodávek“ čl. V. „Vize vyzbrojování a cíle strategie“ Strategie vyzbrojování 2025 je dále konkrétně k možnosti využití výjimky ve smyslu § 29 písm. s) zákona [potažmo článku 346 odst. 1. písm. b) SFEU] uvedeno, že „Zadání zakázky na vojenský materiál v zahraničí může vést k oslabení domácí průmyslové základny nezbytné pro obranu státu. Pokud toto zadání zakázky jasně narušuje bezpečnost dodávek, mohou být aspekty ekonomické efektivnosti podřízeny cíli zajištění dlouhodobé obranyschopnosti státu. V tomto případě je možné výjimečně upustit od opatření pro hospodářskou soutěž a zakázku realizovat s jednoznačným odůvodněním použití článku 346 SFEU pro zajištění bezpečnosti dodávek pro konkrétní platformu, a to z hlediska

zajištění schopnosti údržby v České republice nebo suverénních požadavků České republiky na schopnosti. Bezpečnost dodávek zahrnuje jak vývoj a přímou průmyslovou výrobu v klíčových sektorech [munice, pěchotní zbraně, (...)], tak i národní výrobní a opravárenské kapacity k zajištění životního cyklu vojenského materiálu a systémů pořízených v zahraničí.“.

257. V bodě I.2.3 „Klíčové technologie z hlediska zajištění podstatných zájmů bezpečnosti státu a schopností českého obranného průmyslu“ čl. V. „Vize vyzbrojování a cíle strategie“ Strategie vyzbrojování 2025 je dále k bezpečnosti dodávek uvedeno, že *„Za zásadní otázku zajištění potřebných vojenských schopností a bezpečnosti dodávek je považováno zachování národních klíčových technologií v oblasti obranného průmyslu. (...) Z hlediska pozemní techniky se jedná zejména o klíčové technologie a prostředky pro výrobu, opravy a modernizaci obrněné techniky, speciální dopravní techniku, prostředky velení a řízení a informační technologie, vytváření operačních zásob a výrobu ručních zbraní a munice (...)“.*
258. Ke konkrétní definici podstatného bezpečnostního zájmu Úřad odkazuje na Strategii vztahu státu a obranného a bezpečnostního průmyslu, kde je v čl. 4 „Interakce státu s průmyslem v jednotlivých fázích činnosti“ uvedeno, že *„V kontextu pořizování jsou v současné době definovány tyto oblasti podstatných bezpečnostních zájmů ČR: ruční a lehké zbraně a munice, (...)“.*
259. Z výše uvedených dokumentů je tedy dle názoru Úřadu zřejmé, že tyto definují podstatný bezpečnostní zájem, kterým je mj. oblast pořízení ručních palných zbraní pro Českou republiku, resp. pro AČR, a zajištění tohoto vojenského materiálu z bezpečnostních a strategických důvodů, a rovněž z důvodů zachování národních klíčových technologií v oblasti obranného průmyslu, od národního výrobce.
260. Na základě výše uvedeného tedy Úřad konstatuje, že šetřená veřejná zakázka splňuje podmínky pro využití výjimky dle článku 346 odst. 1 písm. b) SFEU, tj. § 29 písm. s) zákona, tak, jak jsou vymezené ve Strategii vyzbrojování 2025, neboť zadavatel šetřenou veřejnou zakázku zadává v režimu předmětné výjimky mj. z důvodu zajištění bezpečnosti dodávek, čehož má být dosaženo prostřednictvím zvýšení podílu účasti obranného průmyslu České republiky na dodávkách vojenského materiálu přímo v České republice, tj. v šetřeném případě prostřednictvím zadání veřejné zakázky na nákup ručních palných zbraní národnímu výrobcí a dodavateli Česká zbrojovka a.s., přičemž pořízení ručních palných zbraní *„od národního výrobce z důvodu potřeby uchování národních klíčových technologií v oblasti obranného průmyslu“* je ve smyslu Strategie vztahu státu a obranného a bezpečnostního průmyslu považováno za podstatný bezpečnostní zájem České republiky. Úřad tedy uvádí, že realizace šetřené veřejné zakázky, tj. nákup ručních palných zbraní od dodavatele Česká zbrojovka a.s., je v souladu se strategickými dokumenty upravujícími obrannou a bezpečnostní strategii České republiky a pořizování vojenského strategického materiálu ve vztahu k výjimce vycházející z článku 346 odst. 1. písm. b) SFEU.
261. Úřad rovněž nepřehlédl, že zadavatel ve Výzvě vymezil předmět veřejné zakázky jako *„dodávku vojenského materiálu strategického určení, pro plnění mezinárodních závazků o společné obraně, především k zajištění bezpečnostních zájmů České republiky.“*. A rovněž v rozhodnutí o námitkách zadavatel odkazuje na naplňování závazků vyplývajících z členství České republiky v NATO.

262. K tomu Úřad uvádí, že v čl. III. „Bezpečnostní zájmy ČR“ dokumentu „Bezpečnostní strategie České republiky 2015“ (koncepční a strategický dokument přijímaný vládou, dostupný na internetové adrese http://www.mocr.army.cz/images/id_40001_50000/46088/Bezpecnostni_strategie_2015.pdf) jsou stanoveny strategické zájmy České republiky zejména jako „(...) posilování soudržnosti a efektivnosti NATO a EU a zachování funkční a věrohodné transatlantické vazby, naplňování strategického partnerství mezi NATO a EU, včetně posilování jejich spolupráce (...)“.
263. Na tomto místě Úřad uvádí, že navzdory skutečnosti, že důkazní břemeno ohledně zákonnosti využití předmětné výjimky leží výlučně na zadavateli, Úřad zjistil, že zadavatel v odůvodnění otázky existence podstatných bezpečnostních zájmů argumentoval mj. schopností plnit mezinárodní závazky o společné obraně. Proto Úřad v rámci posouzení případu v souladu se zásadou materiální pravdy za účelem zhodnocení veškerých okolností nutných pro zjištění skutkového stavu, přistoupil ke zkoumání obsahu těchto mezinárodních závazků České republiky obdobně, jako to učinil Úřad ve skutkově obdobném případě v rozhodnutí ze dne 17. 10. 2016 (viz odstavec 190 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
264. K tomu Úřad konstatuje, že ruční palné zbraně jsou zcela základní výzbrojí vojáka, resp. AČR, a jako takové tedy hrají zcela jedinečnou a nezastupitelnou roli v naplňování úkolů a činností AČR při ochraně bezpečnostních zájmů České republiky, a taktéž při naplňování společných mezinárodních závazků, včetně aliančních závazků vyplývajících České republice z členství v NATO. Právě z důvodu pravidelné účasti vojáků AČR v zahraničních misích jsou ruční palné zbraně využívány na zahraničních misích, jichž se Česká republika účastní a jejichž prostřednictvím dochází k naplňování strategického bezpečnostního zájmu – strategického partnerství mezi NATO a Evropskou unií. K tomu Úřad dodává, že z internetových stránek AČR (dostupné na internetové adrese <http://www.mise.army.cz/aktualni-mise/default.htm>) vyplývá, že v současné době působí AČR na jedenácti misích (vyjma pozorovatelských misí), a to mj. v operaci „Resolute Support“, kdy např. úkolem strážní roty 11. SR BAF v Bagrámu čítající 173 osob je mj. podílet se na ochraně a obraně základny, přičemž k naplnění tohoto úkolu jsou bezesporu využívány i ruční palné zbraně včetně pistolí a útočných pušek. Dále Úřad poznamenává, že jak vyplývá z Usnesení vlády České republiky ze dne 11. dubna 2018 č. 221, o působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2018 až 2020 s výhledem na rok 2021 (dostupné na internetové adrese http://www.mise.army.cz/assets/informacni-servis/uv-c_221-z_11_4_2018.pdf), vláda schválila působení AČR v dalších misích i pro období minimálně do roku 2021.
265. Úřad se tedy vzhledem ke všemu výše uvedenému neztotožňuje s názorem navrhovatele, že v případě šetřené veřejné zakázky není dán podstatný bezpečnostní zájem, který by odůvodnil zadání veřejné zakázky v režimu výjimky dle § 29 písm. s) zákona. Na tomto místě Úřad rovněž doplňuje, že podstatný bezpečnostní zájem Úřad nevnímá jako určitou náhle vzniknou krizovou situaci, kdy by např. došlo k aktuálnímu ohrožení České republiky. Dle názoru Úřadu je třeba podstatný bezpečnostní zájem vnímat v odlišných intencích, tedy tak, že se jedná o (předem) strategicky stanovené a pojmenované významné oblasti a cíle, kdy pro konstatování, že se jedná o podstatný bezpečnostní zájem, není třeba na straně zadavatele naplnění podmínky časové tísňe. Tudíž výše přijatý závěr o tom, že předmět veřejné zakázky splňuje i podmínku ochrany podstatného bezpečnostního zájmu České republiky, odpovídá dle Úřadu výše uvedenému, neboť je zjevné, že vyzbrojení vojáků

– členů AČR, výrobky (ručními palnými zbraněmi) tuzemského výrobce naplňuje dikci podstatného bezpečnostního zájmu tak, jak je vykládán Úřadem a rovněž formulován ve výše uvedených strategických dokumentech přijatých vládou.

266. K návrhu navrhovatele na provedení důkazu vyžádáním „rozhodnutí“ zadavatele ve smyslu bodu I.2.4 Strategie vyzbrojování 2025 a dále předložení kompletních dokumentací pistolí CZ P 10, CZ 75 SP 01 Phantom, stávajících útočných pušek zadavatele a útočných pušek CZ BREN 2 a rovněž fyzického předložení obou modelů pistolí i útočných pušek Úřad uvádí, že vzhledem ke skutkovým okolnostem případu a dílčím závěrům uvedeným výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí nepovažoval za potřebné provést důkazy navržené navrhovatelem, neboť jak Úřad popsal a podrobně zdůvodnil výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, realizace šetřené veřejné zakázky zcela zapadá do rámce vytvořeného základními strategickými dokumenty, které definují (podstatné) bezpečnostní zájmy České republiky a rovněž je nezbytná ke splnění závazků České republiky vyplývajících z mezinárodních partnerství a účastí v zahraničních misích. Obsahem těchto strategických dokumentů schválených vládou rovněž zadavatel odůvodňuje svůj postup. Úřad rovněž doplňuje, že otázka posouzení kompatibility v současnosti zadavatelem využívaných zbraní a zbraní, které jsou předmětem veřejné zakázky, není předmětem správního řízení ani s ním nikterak nespojuje, a proto Úřad v rámci správního řízení kompatibility jednotlivých zbraní ve smyslu argumentace navrhovatele neposuzoval. Úřad znovu opakuje, že předmětem správního řízení je posouzení, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když zahájil postup směřující k zadání veřejné zakázky s odkazem na obecnou výjimku podle ustanovení § 29 písm. s) zákona, resp. zda jsou kumulativně splněny všechny tři podmínky předvídané citovaným ustanovením zákona.

267. Úřad proto s ohledem na výše uvedené skutečnosti konstatuje, že v daném případě došlo k naplnění druhé podmínky dle § 29 písm. s) zákona týkající se nezbytnosti realizace veřejné zakázky v daném režimu z důvodu ochrany podstatných bezpečnostních zájmů České republiky. Uvedený dílčí závěr Úřadu plně koresponduje rovněž s právním názorem uvedeným v rozhodnutí předsedy Úřadu, kterým je Úřad v novém posouzení věci vázán, a v němž předseda Úřadu uvedl, že *„Vyzbrojení vojáků AČR ručními palnými zbraněmi tuzemského výrobce naplňuje dikci podstatného bezpečnostního zájmu tak, jak je vykládán formulován ve výše uvedených strategických dokumentech přijatých vládou. Shodně s Úřadem tedy uvádím, že realizace šetřené veřejné zakázky je v souladu se strategickými dokumenty upravujícími obrannou a bezpečnostní strategii České republiky a pořizování vojenského strategického materiálu ve vztahu k výjimce vycházející z článku 296 odst. 1. písm. b) Smlouvy o ES, resp. 346 odst. 1. písm. b) SFEU a v daném případě tedy **došlo k naplnění druhé podmínky dle § 29 písm. s) zákona týkající se nezbytnosti realizace veřejné zakázky v daném režimu z důvodu ochrany podstatných bezpečnostních zájmů České republiky.**“*

K vyloučení nepříznivého vlivu na podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie

268. Poslední podmínka vztahující se k možnosti využít předmětnou výjimku požaduje, aby zadání veřejné zakázky mimo režim zákona nepříznivě neovlivnilo podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.

269. Navrhovatel v návrhu uvádí, že přímé přidělení šetřené veřejné zakázky dodavateli Česká zbrojovka a.s. povede s ohledem na hospodářskou významnost předmětné veřejné zakázky k narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie se zbraněmi a poškozování konkurentů na tomto trhu, neboť dle navrhovatele má předmět veřejné zakázky smíšený charakter, tj. poptávané zbraně jsou určeny jak pro civilní, služební, tak i vojenský sektor. Zadavatel s tímto tvrzením nesouhlasí, neboť je přesvědčen, že poptávané zbraně a jejich komponenty jsou vojenským materiálem ve smyslu § 29 písm. s) zákona.
270. Podle § 29 písm. s) zákona zadavatel není povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, jde-li o veřejnou zakázku, jejímž předmětem je výroba vojenského materiálu nebo obchod s ním, a tento postup je nezbytný k ochraně podstatných bezpečnostních zájmů České republiky, přičemž tento postup nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.
271. Úřad k tomu uvádí, že citované ustanovení zákona požaduje, aby nedošlo k narušení hospodářské soutěže na společných navazujících trzích, tj. na vnitřním trhu Evropské unie s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům, pokud by např. předmět plnění veřejné zakázky zahrnoval rovněž marginální integrálně spojené, od zbytku neoddělitelné plnění, které není vojenským materiálem ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona. Uvedený závěr je přijímám i např. v komentářové literatuře⁶. Je-li tedy předmětem veřejné zakázky výlučně vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, nemohou být takovým postupem zadavatele podmínky soutěže na trzích Evropské unie s výrobky určenými pro jiné než vojenské účely nepříznivě ovlivněny, neboť se jedná o oddělené trhy.
272. Pro splnění výše uvedené podmínky je tak dle Úřadu typicky dostačující, má-li předmět plnění příslušné veřejné zakázky primárně vojenské využití. Tuto skutečnost potvrzuje i interpretační sdělení Komise (viz odstavce 183 a 184 odůvodnění tohoto rozhodnutí), dle kterého dochází k nepříznivému ovlivnění podmínek hospodářské soutěže na společném trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům, zejména v případě využití institutu nepřímých nevojenských kompenzací (offsetů). Dle zjištění Úřadu však na realizaci šetřené veřejné zakázky nejsou navázány žádné nepřímé nevojenské kompenzace a navrhovatel v tomto směru argumentaci ani nevede.
273. Jak již Úřad výše obsáhle odůvodnil a konstatoval (viz odstavce 216 - 242 odůvodnění tohoto rozhodnutí), má předmět plnění veřejné zakázky zcela jasné určení pro vojenské využití, neboť se jedná o zbraně, jejichž využití k jiným než vojenským účelům je zákonem zakázáno, jelikož oproti civilním verzím těchto zbraní jsou navrženy a zkonstruovány speciálně tak, aby jejich účinek, tj. ničení živé síly, byl zcela maximální. Výlučně vojenský účel poptávaného předmětu plnění je proto s ohledem na uvedené zcela zjevný. I vzhledem ke skutečnosti, že obchod s těmito zbraněmi na civilním trhu není právními předpisy vůbec

⁶DVOŘÁK, David, MACHUREK, Tomáš, NOVOTNÝ, Petr, ŠEBESTA, Milan, KOSMÁKOVÁ, Darja, KRUMBHOLC, Filip, MAREŠ, David, BOROŠOVÁ, Hana, GALÁŘ, Jan, GULDOVÁ, Denisa, JEŘÁBEK, Jakub, LÁTAL, Martin, LELITOVSKÁ, Lenka, MACHÁLKOVÁ, Michaela, MÜLLER, Veronika, PODOLOVÁ, Libuše. § 29 [písm. s)]. In: DVOŘÁK, David, MACHUREK, Tomáš, NOVOTNÝ, Petr, ŠEBESTA, Milan, KOSMÁKOVÁ, Darja, KRUMBHOLC, Filip, MAREŠ, David, BOROŠOVÁ, Hana, GALÁŘ, Jan, GULDOVÁ, Denisa, JEŘÁBEK, Jakub, LÁTAL, Martin, LELITOVSKÁ, Lenka, MACHÁLKOVÁ, Michaela, MÜLLER, Veronika, PODOLOVÁ, Libuše. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 154.

umožněn, nelze se v předmětném případě domnívat, že by jednáním zadavatele došlo k nepříznivému ovlivnění podmínek hospodářské soutěže na vnitřním trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům, neboť na takový trh vůbec nezasahuje, když se týká výlučně obchodování na trhu s vojenským materiálem. V tomto smyslu tedy nemohlo ani dojít k vyloučení potenciálních dodavatelů, kteří působí na jiném než vojenském trhu se zbraněmi. Úřad doplňuje, že navrhovatel svoji konstrukci o ovlivnění podmínek na trhu dovozuje ze „smíšeného“ charakteru poptávaného plnění. Jak však Úřad shora dovodil, v daném případě je předmětem poptávky zadavatele ryze vojenský materiál, jakkoli nelze vyloučit, že předmětné zbraně mohou být v určitých situacích využity i osobami pohybujícími se na jiném než vojenském trhu se zbraněmi, jak Úřad rovněž výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysvětlil. V odstavci 240 odůvodnění tohoto rozhodnutí Úřad mj. uvedl, že kategorizace zbraní dle zákona o zbraních má zásadní dopady na trh zbraní (zadavatelem poptávané zbraně nelze distribuovat na civilním trhu se zbraněmi, jelikož se jedná o zbraně kategorie A dle zákona o zbraních), přičemž zákon o zbraních upravuje oblast zbraní a střeliva v souladu s příslušnými právními akty Evropské unie (směrnice Rady Evropských společenství č. 91/477/EHS ze dne 18. června 1991 o kontrole nabývání a držení zbraní). V tomto kontextu se tak trhem rozumí vnitřní trh Evropské unie, který je ze strany Evropské unie směrnicemi harmonizován.

274. Na tomto místě Úřad rovněž odkazuje na právní názor uvedený v rozhodnutí předsedy Úřadu, jímž je Úřad v novém posouzení věci vázán, a v němž předseda Úřadu vedl, že „*Gros otázky existence nepříznivého vlivu na podmínky hospodářské soutěže na vnitřním trhu ovšem leží v posouzení první podmínky, tedy charakteru plnění jako vojenského materiálu, neboť je-li předmětem veřejné zakázky výlučně vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona, nemohou být takovým postupem zadavatele podmínky soutěže na trzích Evropské unie s výrobky určenými pro jiné než vojenské účely nepříznivě ovlivněny, neboť se jedná o oddělené trhy.*“ Úřad opětovně upozorňuje, že je vázán právním názorem nadřízeného správního orgánu, tj. v předmětném případě právním názorem vysloveným v rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 13. 8. 2019. Vzhledem ke skutečnosti, že z předmětného rozhodnutí předsedy Úřadu je zjevné, že dle předsedy Úřadu má posouzení naplnění první podmínky výjimky dle § 29 písm. s) zákona přímý dopad na naplnění třetí podmínky předmětné výjimky ze zákona, vycházel Úřad při opětovném posouzení věci z tohoto dílčího závěru předsedy Úřadu. Pro naplnění první podmínky výjimky ze zákona je přitom v předmětném případě podstatné, zda se jedná o vojenský materiál či nikoliv. Vzhledem ke skutečnosti, jak Úřad dovodil a obšírně odůvodnil výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, že v předmětném případě nejsou zbraně poptávané zadavatelem v rámci veřejné zakázky určené pro civilní trh (resp. nejsou na něm legálně obchodovatelné), neboť se jedná o zbraně kategorie A ve smyslu zákona o zbraních, tj. o zbraně na civilním trhu zakázané, jedná se o zbraně pro výlučně vojenské využití a jako takové představují vojenský materiál ve smyslu zákona. S ohledem na skutečnost, že tyto zbraně, jak již bylo popsáno, nelze obchodovat na civilním trhu, přičemž právní předpisy jiný než civilní a necivilní trh se zbraněmi nerozlišují, nemůže dle názoru Úřadu dojít k nepříznivému ovlivnění podmínek hospodářské soutěže na tomto civilním trhu. Charakter poptávaného plnění tak v daném případě naplňuje i tuto třetí zákonnou podmínku. Dle názoru Úřadu nelze výše citovaný výklad předsedy Úřadu (vliv splnění první podmínky na podmínku třetí), potažmo výklad Úřadu uvedený nyní v předmětném rozhodnutí, považovat za zjevně nesprávný a nelogický, jak uvádí navrhovatel

ve svém vyjádření ze dne 13. 11. 2019. V tomto ohledu je třeba reflektovat skutečnost, jaký druh vojenského materiálu je poptáván, což může do určité míry ovlivňovat blízkost vzájemné vazby naplnění první a třetí podmínky. Za situace, kdy předmětem plnění veřejné zakázky jsou zbraně – pistole a útočné pušky (příčemž vojenský materiál nemusí představovat pouze zbraně) – jejichž pořízení je legislativně upraveno způsobem, který v zásadě dělí trh na dvě části, a to tak, že zbraně kategorie A ve smyslu zákona o zbraních nemohou být obchodovány na civilním trhu, a Úřad ve vztahu k naplnění první podmínky dovedl, že v případě pistolí CZ P-10 C NATO a CZ P-10 F NATO i v případě útočných pušek CZ BREN 2 se jedná o zbraně kategorie A ve smyslu zákona o zbraních, lze spatřovat úzkou vazbu na naplnění třetí podmínky v podobě nemožnosti nepříznivého ovlivnění podmínek hospodářské soutěže na vnitřním trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům, jelikož je zjevné, že „standardní“ trh postupem zadavatele nemůže být ovlivněn, což je vyloučeno z povahy pořizovaného plnění. Poptávané zbraně nelze totiž na civilním trhu se zbraněmi legálně obchodovat.

275. Úřad tedy ve vztahu k šetřené veřejné zakázce konstatuje, že byla splněna i poslední podmínka dle ustanovení § 29 písm. s) zákona, tj. že postupem zadavatele směřujícím k zadání šetřené veřejné zakázky mimo zadávací řízení nedošlo k nepříznivému ovlivnění podmínek hospodářské soutěže na vnitřním trhu Evropské unie se zbraněmi, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.
276. S ohledem na výše uvedené proto Úřad konstatuje, že zadavatel v šetřeném případě naplnil všechny podmínky pro použití výjimky zakotvené v § 29 písm. s) zákona umožňující „zadání“ veřejné zakázky mimo režim zákona.

K dalším namítaným skutečnostem

277. K námitce navrhovatele ohledně nevypořádání námitek navrhovatele zadavatelem v rozhodnutí o námitkách, konkrétně ohledně nevypořádání námítka týkající se technických odlišností pistole CZ P-10 a útočné pušky CZ BREN 2 od civilních (popř. služebních) verzí těchto zbraní a námítka týkající se existence podstatného bezpečnostního zájmu České republiky Úřad uvádí následující.
278. K námitce technických odlišností pistole CZ P-10 a útočné pušky CZ BREN 2 od civilních (popř. služebních) verzí těchto zbraní zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl rozsáhlý výčet vlastností a konstrukčních změn předmětných zbraní, které zadavatelem poptávané vojenské verze pistolí a útočných pušek dle jeho názoru odlišují od verzí určených pro civilní využití, a dle zadavatele svědčí o skutečnosti, že se jedná o vojenský materiál ve smyslu § 28 odst. 1 písm. n) zákona (viz odstavce 168 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad uvádí, že skutečnost, že navrhovatel nepovažuje zadavatelem uvedená specifika zbraní za „technické odlišnosti“, neznamená, že zadavatel se k předmětné námitce navrhovatele konkrétně nevyjádřil či ji nevypořádal. K námitce týkající se existence podstatného bezpečnostního zájmu České republiky zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl, že ochranu podstatného bezpečnostního zájmu spatřuje především v zajištění samostatnosti a bezpečnosti dodávek a dokončení přezbrojení AČR moderními ručními zbraněmi mj. z důvodu zajištění obranyschopnosti České republiky a schopnosti plnit závazky vyplývající z členství NATO, přičemž ve své argumentaci zadavatel odkázal rovněž na strategické dokumenty schválené vládou, které jsou způsobilé definovat bezpečnostní

zájmy České republiky, a z nichž při zadávání veřejné zakázky vycházel, a rovněž na právní závěry vyslovené v obdobné věci v rozhodnutí Úřadu ze dne 17. 10. 2016 (viz odstavec 169 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad v kontextu výše uvedeného rovněž upozorňuje na to, že ani v rozhodnutí předsedy Úřadu, kterým je Úřad v novém posouzení věci vázán, není na žádném místě uvedeno, že by se Úřad měl v opětovném posouzení věci zabývat otázkou (ne)přezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách, resp. že by závěr Úřadu o řádnosti rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele zachycený v bodech 137 a násl. rozhodnutí ze dne 14. 5. 2019 byl vadný.

279. Úřad tedy konstatuje, že zadavatel se s předmětnými námitkami navrhovatele v rozhodnutí o námitkách vypořádal ve všech souvislostech, podrobně, jednoznačně a zároveň srozumitelně, tj. rozhodnutí o námitkách je co do částí namítaných navrhovatelem dle názoru Úřadu přezkoumatelné
280. K argumentu zadavatele, že navrhovatel v některých částech návrhu rozšiřuje svou argumentaci nad rámec podaných námitek, uvádí Úřad, že jak vyplývá z obsahu návrhu, navrhovatel svou argumentaci uplatněnou v námitkách následně v návrhu pouze rozvíjí, resp. jedná se pouze o podrobnější rozpracování stejných argumentů. Úřad tedy uzavírá, že navrhovatel v návrhu nikterak věcně nerozšířil svou argumentaci uplatněnou dříve v podaných námitkách, neboť tuto argumentaci pouze rozpracoval v reakci na rozhodnutí o námitkách. Podstatou námitek i návrhu je shodně zpochybnění podmínek pro uplatnění postupu dle § 29 písm. s) zákona.
281. K námitce navrhovatele ohledně nepřiměřeně krátké lhůty uložené Úřadem k seznámení se s podklady pro rozhodnutí a k vyjádření se k nim a rovněž k námitce ohledně toho, že Úřad navrhovatele neinformoval o dalším shromažďování podkladů, které opatroval po uložení původní lhůty k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí usnesením č. j. ÚOHS-S0105/2019/VZ-31052/2019/533/BŠp ze dne 14. 11. 2019, uvádí Úřad následující. Úřad v rámci správního řízení postupoval tak, aby v souladu se zásadou rychlosti a zákonnými požadavky vydal své rozhodnutí ve lhůtě stanovené zákonem. Vzhledem k argumentaci a důkazům předloženým navrhovatelem po vydání výše citovaného usnesení k vyjádření se k podkladům a s přihlédnutím ke složitosti případu a s ohledem na dodržení zásady stanovené v § 3 správního řádu (tj. zásady materiální pravdy) Úřad přistoupil z procesní opatrnosti na základě vlastního uvážení k dalšímu šetření ve věci i po uložení původní lhůty k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Neprodleně po ukončení tohoto šetření Úřad s ohledem na běh zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí uložil účastníkům řízení novou lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, a to v délce celých 7 pracovních dnů, neboť si byl vědom skutečnosti, že tato lhůta byla uložena před vánočními svátky. Úřad takto učinil přesto, že dle § 261 odst. 3 zákona Úřad uloží lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí ne kratší než 7 dnů. Nelze se tedy ztotožnit s argumentací navrhovatele uvedené v jeho vyjádření ze dne 2. 1. 2020, že Úřad stanovil předmětnou lhůtu v minimální zákonné délce. Minimální zákonnou délku lhůty dle § 261 odst. 3 zákon stanovuje kalendářními dny, Úřad předmětným usnesením lhůtu stanovil ve dnech pracovních. Předmětná lhůta tak přesahovala lhůtu zákonnou a byla svou délkou vzhledem k šetřenému případu a okolnostem správního řízení přiměřená. Dle názoru Úřadu tak nebylo zasaženo do práva navrhovatele na spravedlivý proces, když i všechna jeho podání jsou ve správním řízení zohledněna. Rovněž v tomto kontextu při posuzování přiměřenosti lhůty není možno

přehlédnout, že navrhovatel byl s většinou podkladů rozhodnutí již seznámen s ohledem na vydání původního usnesení k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí, kterým byla stanovena prvně lhůta dle § 261 odst. 3 zákona, a nově do vedeného správního spisu Úřadem přibyly podklady, které si Úřad vyžádal právě na základě argumentace uplatněné navrhovatelem. Nelze ani přisvědčit námitce navrhovatele, že jeho procesní postavení bylo znevýhodněno, když jej Úřad neinformoval o opětovném provádění šetření ve věci, neboť Úřad nemá povinnost účastníky řízení o této skutečnosti nikterak zpravit. Skutečnost, že Úřad v rámci dalšího šetření usnesením vyzval zadavatele ke sdělení některých dalších skutečností souvisejících s předmětem správního řízení, nepovažuje Úřad za skutečnost, na základě níž by došlo ke znevýhodnění či diskriminaci procesního postavení navrhovatele, neboť Úřad prostřednictvím tohoto postupu pouze získával další podklady potřebné k posouzení argumentace uplatněné navrhovatelem v jeho vyjádření k podkladům tak, aby dostal svým zákonným povinnostem i s ohledem na dodržení zásady uvedené v § 3 správního řádu. Úřadu tedy není známo, jak bylo v předmětném případě procesní postavení navrhovatele znevýhodněno, když následně Úřad uložil usnesením účastníkům řízení lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí a tito se s nimi tedy mohli seznámit. Nelze rovněž přehlédnout skutečnost, že navrhovatel se s podklady pro rozhodnutí seznamoval průběžně tak, jak Úřad jednotlivé podklady pro rozhodnutí zařazoval do spisu, neboť pravidelně využíval svého procesního práva spočívajícího v možnosti nahlížení do správního spisu, což činil jak v průběhu správního řízení, tak i po shromáždění všech podkladů do spisu.

282. Dle § 265 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

283. Vzhledem ke skutečnosti, že v šetřeném případě dospěl Úřad k závěru, že zadavatel byl oprávněn postupovat při zadávání veřejné zakázky dle výjimky uvedené v § 29 písm. s) zákona, rozhodl Úřad v souladu s § 265 písm. a) zákona o zamítnutí návrhu navrhovatele tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona se rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

1. Česká republika – Ministerstvo obrany, Tychonova 221/1, 160 00 Praha 6
2. MPI CZ s.r.o., Hornokrčská 704/13, 140 00 Praha 4

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy